

Jilid I
Bil. 49

Hari Isnin
21hb Mac, 1983

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 6743]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1982) [Ruangan 6839]

Jawatankuasa—

Jadual:

Maksud B. 1 [Ruangan 6877]

USUL:

Anggaran Pembangunan, Tambahan (Bil. 3), 1982 [Ruangan 6839]

Jawatankuasa—

Maksud P. 16 [Ruangan 6878]

Maksud P. 21 [Ruangan 6878]

Maksud P. 23 [Ruangan 6879]

Maksud P. 25 [Ruangan 6886]

UCAPAN PENANGGUHAN:

Flat-flat di Rumah Pangsa Sentul—Agihan [Ruangan 6909]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang Dipertua, DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL,
S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR
MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J.,
D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T. (Kubang
Pasu).

„ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Hal Ehwal Dalam
Negeri, DATO MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M.,
S.P.N.S. (Panti).

Yang Berhormat Menteri Pengangkutan, DATO' LEE SAN CHOON, S.P.M.J.,
S.S.I.J., K.M.N. (Seremban).

„ Menteri Luar Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN
SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K. (Lipis).

„ Menteri Kebajikan Am, DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI
HAJI ABDUL GHANI, D.P.M.S., J.M.N., (Kuala Langat).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.M. TENGKU DATO'
AHMAD RITTHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P.,
S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Kewangan, Y.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH
HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S., (Ulu
Kelantan).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N.
(Batu Berendam).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG,
D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Pertanian, DATO' ABDUL MANAN BIN OTHMAN,
D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK
IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' DR NEO
YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).

„ Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO'
S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungei
Siput).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATO MOKHTAR BIN HAJI
HASHIM, D.S.N.S. (Tampin).

Yang Berhormat Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pelajaran, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).

„ Menteri Wilayah Persekutuan, DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).

„ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATO' SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).

„ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).

„ Menteri Penerangan, TUAN MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM (Alor Gajah).

„ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, D.A., P.N.B.S. (Padawan).

„ Menteri, DATO MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., D.P.M.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).

„ Tuan (Timbalan) Yang Dipertua, DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).

„ Timbalan Menteri Penerangan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).

„ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N., (Shah Alam).

„ Timbalan Menteri Kewangan, DATO DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).

„ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K. (Besut).

„ Timbalan Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).

„ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).

„ Timbalan Menteri Pertanian, DATO' CHIN HON NGIAN, D.S.I.J. (Renggam).

„ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATO' SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru).

„ Timbalan Menteri Pengangkutan, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S., (Kuala Selangor).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K., A.S.D.K. (Gaya).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO' HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO' HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N (Sepang).

„ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).

„ Timbalan Menteri Pertahanan, ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, J.M.N. (Paloh).

„ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).

„ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).

„ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORA BINTI SYED MOHAMED, A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).

„ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S. (Pagoh).

„ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, TUAN S. SUBRAMANIAM (Segamat).

„ Timbalan Menteri Pelajaran, DR TAN TIONG HONG (Raub).

„ Timbalan Menteri Penerangan, PUAN RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).

„ Timbalan Menteri Pelajaran, DATO' MOHAMED KHALIL YAAKOB (Maran).

„ Timbalan Menteri Kewangan, DATO SABBARUDDIN CHIK (Temerloh).

„ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).

„ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Sarikie).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Am, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, DATO' LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN AU HOW CHEONG, P.M.P. (Telok Anson).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri, TUAN ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR (Kulim-Bandar Baru).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, TUAN ZAINAL ABIDIN BIN ZIN (Bagan Serai).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN RADZI BIN SHEIKH AHMAD (Kangar).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K. (Kinabatangan).
- „ DR ABDUL HAMID BIN PAWANTEH (Arau).
- „ TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, A.M.N., S.M.P. (Kuantan).
- „ TUAN ABDUL RAMAN BIN SULIMAN (Parit Buntar).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P. D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).
- „ DATO HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.D.K., S.D.K. (Kota Setar).
- „ TUAN HAJI AFFENDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS (Marudu).
- „ TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS (Parit).
- „ DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG (Betong).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Terengganu).
- „ TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).
- „ TUAN AWANG BIN JABAR, P.J.K. (Dungun).
- „ TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).
- „ TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).
- „ DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).
- „ TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).
- „ TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beras).
- „ TUAN PETER CHIN GAN OON (Ipoh).
- „ TUAN DAUD BIN HAJI TAHA (Batu Pahat).
- „ TUAN HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).

Yang Berhormat TUAN FUNG KET WING (Sandakan).

- „ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Pedas).
- „ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).
- „ TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED (Rantau Panjang).
- „ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ DATO JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN JUSTINE ANAK JINGGOT (Ulu Rajang).
- „ DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ TUAN KAN YAU FA (Tawau).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DR KOH TSU KOON (Tanjong).
- „ DATO LEE KIM SAI (Ulu Selangor).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., J.B.S. (Kapit).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- „ TUAN LIM LIANG SENG (Kinta).
- „ TUAN LING SIE MING (Sibu).
- „ TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN (Ulu Nerus).
- „ TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB (Hilir Perak).
- „ TUAN AHMAD SHAH BIN DATO HUSSEIN TAMBAKAU (Keningau).
- „ TUAN MOHAMAD RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID (Matang).
- „ TUAN MOHAMED TAJOL ROSLI BIN MOHAMED GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD (Pekan).
- „ DATO HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM (Kuala Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASARI (Setapak).

Yang Berhormat TUAN MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG (Kota Belud).

- .. TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- .. TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- .. TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN (Pontian).
- .. TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- .. TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD (Sri Gading).
- .. TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- .. DATO NGAH BIN ABDUL RAHMAN (Ledang).
- .. TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- .. DATUK JAMES PETER ONGKILI, D.I.M.P. (Tuaran).
- .. TUAN OO GIN SUN, A.M.K., S.D.K., J.P. (Alor Setar).
- .. TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- .. TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).
- .. TUAN QUAH WEE LIAM (Kluang).
- .. TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- .. TUAN SAIDIN BIN MAT PIAH (Padang Rengas).
- .. TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- .. TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON (Baling).
- .. TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- .. TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- .. TAN SRI DATO' SYED AHMAD SHAHABUDDIN AL-HAJ, P.S.M., S.P.M.K., S.S.D.K., P.N.B.S., P.G.D.K., J.M.N., J.P. (Padang Terap).
- .. TUAN TAN KOON SWAN (Damansara).
- .. TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).
- .. DR TAN SENG GIAW (Kempas).
- .. TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- .. WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMAD (Jerantut).
- .. WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasir Mas).
- .. WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- .. WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- .. TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA (Bagan Datok).
- .. Tuan Yeoh Poh San (Petaling).
- .. TUAN YEW FOO WENG (Menglembu).
- .. DATIN PADUKA ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S. (Tanjong Karang).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. B. Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT

Isnin, 21hb Mac, 1983

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Timbalan Yang Dipertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

LINTASAN KERETAPI JALAN LAHAT, IPOH—GANGGUAN

1. Tuan Yew Foo Weng minta Menteri Pengangkutan adakah beliau sedar bahawa lintasan keretapi di Jalan Lahat iaitu satu jalan utama di Ipoh telah menjadi rintangan kepada pengaliran lalu lintas di antara bandar Ipoh dan Menglembu mengakibatkan beberapa lalu lintas pada masa-masa yang sibuk di mana masa-masa menutup pintu lintasan kereta dan masa-masa kesibukan tersebut adalah bersamaan. Apakah rancangan sedang dilaksanakan oleh Kerajaan untuk menempatkan lintasan keretapi ini ke tempat lain yang sesuai atau untuk mengadakan satu "Flyover" ataupun satu "Overhead Railway Crossing".

Timbalan Menteri Pengangkutan (Dato' Abu Hassan bin Haji Omar): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, saya sedar bahawa bukan sahaja laluan antara berget di Jalan Lahat, Ipoh bahkan juga di lain-lain tempat terpaksa ditutup semasa tren melintas untuk menjaga keselamatan pengguna-pengguna jalan raya dan

juga melicinkan perjalanan tren-tren. Ini sedikit sebanyak menjadi rintangan kepada pengaliran lalu lintas.

Keadaan ini tidak dapat dielakkan sehingga jejambat melalui atas landasan keretapi dibina. Perkara ini sedang dalam rundingan antara Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu dan juga Kerajaan Negeri Perak.

Tuan Abdul Raman bin Suliman:

Tuan Yang Dipertua, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar dengan adanya beberapa lintasan keretapi di atas dan jalan raya di bawah mengakibatkan kontena-kontena tidak dapat melalui jalan-jalan tersebut dan ini telah menjejaskan pembangunan di satu-satu tempat khususnya seperti di negeri Perak iaitu Jalan keretapi di Kantan dan Salak.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar:

Tuan Yang Dipertua, yang sebenarnya jalan adalah dibina di atas jalan keretapi dan apabila sebuah jalan itu di bina di atas jalan keretapi maka pihak pakar-pakar bagi membina jalan raya yang berkenaan sudah pasti mengkaji masalah-masalah untuk melicinkan lalu lintas di jalan-jalan yang berkenaan.

Jadi sekiranya Ahli Yang Berhormat ada maklumat yang tertentu mengenai jalan yang berkenaan, saya percaya pihak saya dan juga Kementerian Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam boleh mengkaji masalah yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Tadi Timbalan Menteri yang berkenaan ada menyatakan keadaan mengenai lintasan keretapi dan masalah yang mengakibatkan tidak boleh dielakkan tetapi sebagai dasarnya saya ingin meminta penjelasan dari pihak Kementerian iaitu bilakah keputusan akan dibuat selepas rundingan di antara pihak Kementerian dengan Kerajaan Negeri Perak, dan adakah pihak Kementerian sedar bahawa jalan raya itu adalah satu jalan yang utama sekali dan jalan raya itu pula adalah satu perhubungan ke kawasan Menglembu, satu kawasan yang begitu penting bagi perindustrian di negeri Perak. Jadi masalah ini bertentangan dengan pengaliran lalu lintas, maka ada bermacam-macam masalah akan timbul iaitu infrastruktur bagi kawasan Menglembu. Saya hendak tahu dari pihak Kementerian, bilakah pihak Kementerian akan buat satu keputusan atas lintasan yang saya sebutkan dalam soalan itu.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya sedar berkenaan dengan masalah yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Jadi jejambat yang saya maksudkan itu akan dibina sesudah sahaja rundingan di antara Kerajaan Negeri dengan Keretapi Tanah Melayu selesai dan kajian diperbuat iaitu kajian engineering dan lain-lainnya dan juga akan dibuat mengikut keadaan kewangan bagi negara kita.

Tuan Khadri bin Sabran: Tuan Yang Dipertua, saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan sama ada kajian pengubahsuaian lintasan keretapi di Ipoh itu sahaja yang dibuat ataupun ada juga Kementerian ini membuat kajian untuk mengubahsuaikan lintasan-lintasan yang sama menghadapi masalah di seluruh

Semenanjung ini seperti di Kluang di mana lintasan keretapi itu betul-betul di tengah bandar Kluang sendiri.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat, itu soalan lain. Yang Berhormat Tuan Mutang Tagal.

(Soalan No. 2 Y.B. Tuan Mutang Tagal tidak hadir).

PERPADUAN UMMAH—PERANAN MALAYSIA DALAM OIC

3. Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad minta Menteri Luar Negeri menyatakan peranan negara kita melalui Pertubuhan Negara-negara Islam (OIC) yang berpusat di Jeddah dalam usaha menyelesaikan masalah penyatuan ummah dan pertentangan politik di antara sesama negara Islam.

Setiausaha Parlimen Kementerian Luar Negeri (Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Yang Dipertua, penubuhan Pertubuhan Persidangan Islam (OIC) sendiri dalam tahun 1969 dalam mana negara kita telah memainkan peranan penting merupakan satu usaha ke arah perpaduan ummah dan mengelakkan pertelingkahan politik sesama negara Islam. Adalah menjadi matlamat Pertubuhan ini agar negara-negara Islam bersatu padu bagi kestabilan dan kemakmuran seluruh ummah melalui kerjasama dalam berbagai-bagai bidang di mana ianya boleh menyuburkan perpaduan dan persefahaman dan dengan itu menjauhkan pertelingkahan politik.

Dalam usaha ke arah pencapaian matlamat ini negara kita telah memainkan peranannya dengan mengambil bahagian secara aktif dalam badan-badan yang ditubuhkan di bawah Pertubuhan ini. Dalam bidang ekonomi misalnya negara kita telah menjadi tuan rumah kepada mesyuarat di peringkat pakar-pakar di atas tajuk "Perancangan dan

Pembangunan termasuk Usahasama" yang telah diadakan dalam tahun 1979.

Malaysia juga telah bersedia mengadakan satu mesyuarat pakar-pakar mengenai keselamatan sosial dan tenaga buruh. Dalam bidang komunikasi negara kita telah dipilih menjadi penyelaras bagi Bahagian Asia dalam tahun 1982. Satu-satunya badan utama OIC di mana Malaysia telah mengambil bahagian yang aktif ialah Jawatankuasa Tabung Perpaduan Islam (Islamic Solidarity Fund). Negara kita telah menjadi Ahli Jawatankuasa ini dalam tahun 1974-75 dan 1979-80.

Dalam masalah politik pula Malaysia adalah di antara 8 buah negara iaitu termasuk Senegal, Gambia, Pakistan, Bangladesh, Turkey, Guinea, PLO yang dilantik kepada Jawatankuasa Pendamai Iran/Iraq OIC untuk mencari jalan dan berusaha bagi mencapai perdamaian di antara negara-negara Iran dan Iraq. Jawatankuasa ini kini sedang berusaha ke arah pencapaian perdamaian antara dua negara Islam ahli OIC ini. Seterusnya bagi menyahut seruan OIC supaya negara-negara ahli memberi sokongan kepada perjuangan rakyat Afghanistan negara kita telah juga tampil ke hadapan dengan mengutuk pencerobohan asing di Afghanistan dengan memberi bantuan ke-perimanasiaan kepada orang-orang pelarian Afghanistan.

Di sini juga ingin saya menegaskan tentang perhatian berat yang diberi oleh negara kita terhadap masalah Palestine yang mana ianya menjadi tumpuan utama oleh OIC. Sejajar dengan objektif OIC ini negara kita sedang memainkan peranan penting iaitu dengan mengadakan satu persidangan antarabangsa mengenai masalah Palestine dengan kerjasama Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu.

Peranan yang dimainkan oleh Malaysia melalui OIC itu adalah usaha negara kita untuk menyelesaikan masalah penyatuan ummah dan mengelakkan pertentangan politik di antara sesama negara Islam.

Tuan Ismail bin Said: Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sama ada beliau sedar ataupun tidak bahawa pertentangan politik yang berlaku di kalangan negara-negara Islam yang menjadi anggota OIC ini ialah disebabkan oleh ada setengah daripada mereka ini telah dipengaruhi oleh kuasa-kuasa besar seperti Amerika dan Russia yang mempunyai fahaman politik yang berlainan. Selagi keadaan ini masih wujud, apakah pandangan Malaysia berhubung dengan perkara ini, adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen mempunyai keyakinan bahawa pertentangan politik ini akan dapat dikurangkan jika sekiranya pengaruh-pengaruh kuasa besar ini kita hindarkan. Jika demikian, apakah cara-caranya.

Kedua, tadi Yang Berhormat Setiausaha Parlimen ada menyebut peranan yang dimainkan oleh Malaysia berhubung dengan PLO iaitu dengan memberikan taraf diplomatik kepada PLO di negara kita ini. Saya ingin tahu sama ada negara-negara Islam yang lain juga ada turut memberi taraf yang sama kepada PLO ini?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, Malaysia memang sedar bahawa kebanyakan masalah-masalah yang terdapat di antara negara-negara dalam dunia ini adalah hasil campurtangan ataupun persaingan kuasa politik antara kuasa-kuasa besar dalam dunia ini dan memang tidak boleh dinafikan bahawa kebanyakan pertelengkahan yang terdapat sekarang ini di antara negara-negara

Islam ini pun memanglah hasil dari persaingan kuasa-kuasa politik. Itulah sebabnya Kerajaan Malaysia telah pun memainkan peranan penting untuk memperkuatkan pergerakan negara-negara berkecuali dan juga memajukan konsep ZOPFAN iaitu supaya kebanyakan negara-negara dalam dunia ini dapat dijauhi dari persaingan kuasa-kuasa besar dalam dunia ini.

Mengenai pengiktirafan kepada PLO, sukacita saya menyatakan hampir kesemua negara-negara Islam dalam dunia ini memang memberi pengiktirafan kepada PLO sebagai badan yang induk mewakili rakyat Palestine.

Tuan Hassan bin Haji Mohamed:

Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen apakah boleh dianggap negara-negara Islam dalam OIC sekarang ini gagal dalam menjalankan tugasnya sebab walaupun beberapa kali persidangan dilakukan oleh OIC untuk mendamaikan antara Iran dan Iraq tetapi kelihatan perdamaian itu hingga sekarang belum lagi dicapai dan kalau tidak salah ingatan saya, Tuan Yang Dipertua, Yang Amat Berhormat Dato' Seri Perdana Menteri kita dalam persidangan di Taif pernah menyatakan perasaan keciwanya terhadap negara-negara Islam dan beliau cuba mengusulkan satu cadangan iaitu supaya negara-negara Islam dapat membentuk sebuah kilang persenjataan supaya negara-negara Islam tidak bergantung kepada negara-negara luar dalam membekalkan persenjataan kepada negara-negara Islam. Dan lagi, Tuan Yang Dipertua, Malaysia juga **kalau** tidak salah ingatan saya, Yang **Amat** Berhormat Dato' Seri Perdana Menteri kita juga ada mengusulkan dalam persidangan itu untuk membekalkan juruteknik-juruteknik daripada Malaysia untuk menolong

negara-negara Islam dalam membangunkan kedudukan ekonomi negara-negara Islam yang lain. Apakah hasil semua cadangan itu?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh

Fadzir: Tuan Yang Dipertua, usaha OIC untuk menyatu-padukan ummah dan membawa kebaikan kepada ummah adalah satu usaha yang berterusan dan memang kita telah pun mendapat berbagai-bagai kejayaan dalam berbagai-bagai bidang. Oleh itu kita tidaklah boleh menyatakan bahawa usaha-usaha OIC itu gagal. Cuma dalam soal penyelesaian Perang Iran/Iraq itu, usaha-usaha masih diteruskan dan insya Allah, kita berharap dalam masa yang sesingkat-singkatnya sesuatu penyelesaian dapat diwujudkan.

Mengenai soal membuat kilang senjata itu, soalnya bukanlah soal negara-negara Islam kurang senjata tetapi masalahnya ialah oleh sebab perpecahan di kalangan negara-negara Islam. Kalau kadangkalanya kita membuat kilang senjata, takut pula mengikut keadaan sekarang ini mungkin perang sesama kita akan lebih kuat lagi oleh sebab senjata lebih banyak. Masalahnya bukanlah soal senjata tetapi soal perpaduan di antara kita.

Soalan yang terakhir mengenai Juruteknik itu, sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat, Tuan Yang Dipertua, sedia maklum kemampuan kita adalah terhad tetapi dalam kemampuan kita yang terhad ini kita memang juga sedang berikhtiar untuk memberi berbagai-bagai bantuan dan satu negara yang telah dipilih khas untuk menjadi tumpuan kita dari segi memberi bantuan-bantuan perancangan dan juga teknik adalah negara Mali.

Di samping itu, kita juga sedang memeriksa iaitu tentang bantuan-bantuan yang boleh kita beri dan dalam

kemampuan kita kepada negara-negara kecil yang lain seperti Maldives dan sebagainya.

Tuan Dusuki bin Haji Ahmad: Tuan Yang Dipertua, kalau tidak silap pendengaran saya jawapan yang diberi oleh Timbalan Menteri nampaknya peranan kita dan peranan OIC lebih menumpukan kepada penyatuan ummah dan penentangan politik sesama negara Islam. Jadi saya ingin dapat tahu apakah sikap kita terhadap kepada minority umat Islam seperti yang berlaku di Assam, India baru-baru ini dan beberapa buah negara di Afrika dan peranan OIC dalam masalah yang sehubungan.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, memanglah OIC juga memainkan peranan untuk menjaga kepentingan orang-orang Islam di seluruh dunia termasuk juga golongan-golongan minority Islam di negara-negara yang bukan beragama Islam termasuk juga misalnya soal minority orang Islam di Filipina. Dan kita sedang pun memperjuangkan nasib mereka itu menerusi Tripoli Agreement yang mana memanglah disokong oleh OIC. Begitu juga kita mempunyai tabung khas ataupun rancangan khas untuk membantu minority Islam di Selatan Thailand dan juga di negara-negara lain di Afrika Timur, Afrika Barat dan sebagainya.

Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat: Soalan tambahan. Seperti yang kita tahu bahawa negeri kita telah mengharamkan komunis begitu lama dan kebetulan di dalam negara-negara Timur Tengah yang dikira negara Islam ini ada sebuah negeri di Yemen berdasarkan pemerintahannya dengan dasar komunis. Jadi soalnya adakah negeri kita Malaysia yang telah mengharamkan komunis begitu lama telah membuat satu peranan bagi menyedarkan Yemen Selatan ini supaya balik ke Islam tidak kepada komunis terus-menerus.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Soal ideologi bagi sesebuah negara adalah soal dalam negeri rakyat itu. Jadi kalaulah Yemen Selatan telah pun memilih sesuatu ideologi sosialisma, maka itu adalah hak rakyat itu dan kita tidak bolehlah campur tangan dalam hal ehwal dalam negeri Yemen dan memang dasar kita menjadi salah satu dasar pokok luar negeri kita adalah untuk berbaik-baik dengan semua negara dalam dunia ini tanpa mengira apakah ideologinya.

Timbalan Yang Dipertua: Ahli Yang Berhormat dari Tenggaroh yang penghabisan.

Tuan Kadri bin Sabran: Tuan Yang Dipertua, saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen mengenai sejauh manakah pertelingkahan negara-negara dunia pertama untuk berebut-rebut kuasa di negeri-negeri dunia ketiga termasuk negara-negara OIC dan setakat manakah usaha-usaha daripada OIC itu sendiri untuk terus melarikan diri daripada dieksploitasi oleh negara-negara dunia pertama itu?

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Tuan Yang Dipertua, saya telah pun menjawab pada awal tadi iaitu Malaysia memang menganggap bahawa kebanyakan krisis politik ataupun krisis antarabangsa yang wujud sekarang ini adalah hasil dari persaingan politik kuasa-kuasa besar dan negara-negara Islam OIC tidaklah terlari dari keadaan ini. Dan itulah sebabnya maka kita telah pun mewujudkan OIC (Organization of Islamic Conference) iaitu semata-mata untuk memperkuat ketahanan negara masing-masing secara individu dan juga secara kolektif. Dengan adanya kekuatan ketahanan sesuatu negara Islam ini secara individu dan secara kolektif maka kita dapatlah memperkuat diri supaya tidak bergantung kepada kuasa-kuasa besar ini.

KONSEP "IN-HOUSE UNIONS"

4. Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan setakat manakah "in-house union" yang disyorkan oleh Kerajaan baru-baru ini benar-benar dapat memberi menafaat kepada ahli-ahlinya jika dibandingkan dengan kedudukan kesatuan-kesatuan sekerja yang bukan berbentuk "in-house" yang ada pada masa ini dan adakah "in-house union" ini akan menyekat pergerakan para pekerja.

Tuan Gooi Hock Seng minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk memperkenalkan di negara ini "in-house union" berpandukan konsep orang-orang Jepun, kalau benar, adakah Menteri sedar bahawa ianya akan hanya melemahkan kedudukan organisasi buruh di negara ini.

Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato' Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman): Tuan Yang Dipertua, saya memohon izin untuk memberi jawapan yang merangkumi pertanyaan-pertanyaan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pekan ini dan juga oleh Ahli Yang Berhormat dari Bukit Bendera, iaitu soalan No. 18, yang mana maksud pertanyaan-pertanyaan itu adalah sama.

Tuan Yang Dipertua, seperti yang telah saya sebutkan di dalam Dewan yang mulia ini semasa menjawab pertanyaan Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka pada 14hb Mac, 1983 yang lalu, penubuhan kesatuan-kesatuan sekerja dalam syarikat (in-house unions) bukanlah satu perkara yang baru malahan ianya telah lama wujud di negara kita. Setakat ini terdapat 126 buah kesatuan sekerja seumpama itu yang telah didaftarkan dengan keahliannya seramai 134,153 orang dan didapati kesatuan-kesatuan sekerja itu telah berjalan secara aktif sejak beberapa tahun yang lalu.

Tuan Yang Dipertua, kerajaan, sekarang ini, memberi penekanan baru dengan menggalakkan penubuhan kesatuan sekerja dalam syarikat (in-house unions) oleh kerana Kerajaan percaya ianya akan meningkatkan lagi daya pengeluaran serta kecekapan dan memupuk semangat taat setia kepada pekerjaan serta mengeratkan lagi kerjasama bagi menjamin keharmonian perhubungan perusahaan.

Kerajaan juga percaya bahawa bagi industri-industri tertentu dan di dalam keadaan-keadaan tertentu, kesatuan sekerja dalam syarikat akan bergerak dengan lebih berkesan bagi memelihara keharmonian perhubungan perusahaan di antara pengurusan dengan pekerja. Perundingan-perundingan untuk mencapai kadar gaji dan syarat-syarat perkhidmatan yang lebih baik bagi pekerja-pekerja, akan dapat dijalankan oleh pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja yang mempunyai pengetahuan yang lebih mendalam mengenai operasi syarikat-syarikat yang berkenaan oleh kerana mereka adalah juga pekerja-pekerja syarikat itu sendiri.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan tidak berfikir bahawa penubuhan kesatuan sekerja dalam syarikat akan menyekat atau melemahkan pergerakan kesatuan sekerja di negara kita. Di sebaliknya, Kerajaan yakin ianya akan menubuhkan pergerakan kesatuan sekerja yang kukuh, teratur dan sihat dan ini adalah terbukti dengan kejayaan-kejayaan yang dicapai oleh kesatuan-kesatuan sekerja seumpama itu di negara-negara Jepun dan Korea Selatan.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Timbalan Menteri yang berkenaan adakah pihak Kerajaan bercadang untuk mengubahsuai segala peruntukan dalam undang-undang perburuhan di dalam proses

menggalakkan penubuhan “in-house union” ini supaya mencapai segala tujuan yang dimaksudkan.

Dato' Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, setakat ini difikirkan masih tidak perlu dan tidak ada cadangan untuk meminda mana-mana peruntukan di dalam Akta Kesatuan Sekerja yang berkuatkuasa sekarang ini.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa keadaan-keadaan di mana menunjukkan “in-house unions” yang berjaya di negeri Jepun tidak diadakan di negara kita dan apa tindakan telah diambil supaya boleh mengadakan suasana-suasana dan syarat-syarat yang perlu semacam pekerjaan selama hidup atau life-long employment yang ada di negeri Jepun supaya konsep-konsep “in-house union” mungkin boleh dapat berkesan.

Dato' Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, cara pekerjaan seumur hidup yang dijalankan oleh syarikat-syarikat di negara Jepun bukanlah merupakan hanya satu faktor sahaja yang menjayakan “in-house unions” atau “enterprise union” yang berjalan dan wujud di negara tersebut. Ada faktor-faktor lain yang mana boleh kita ikuti dan kita contohi umpamanya dengan memperelokkan lagi sistem perhubungan perusahaan di mana pihak pekerja melalui Kesatuan-kesatuan Sekerja yang lebih bertanggungjawab merundingkan kepentingan dan tuntutan ahli-ahli kesatuan dengan majikan-majikan mereka dengan cara yang lebih teratur dan menasabah dan juga pihak majikan diharap akan dapat memberi layanan yang lebih baik kepada Kesatuan-kesatuan Sekerja yang ada di syarikat mereka dan dengan cara yang demikian akan memupuk semangat persefahaman yang lebih dalam dan merupakan tanggungjawab

bersama dan mereka kedua-dua pihak iaitu majikan dan pekerja akan bersama-sama berikhtiar mencapai kejayaan bagi kebaikan bersama iaitu kebaikan pihak majikan dan juga pihak pekerja. Jadi kita harap dengan cara penubuhan house union di negara kita ini akan dapat kita mencontohi beberapa faktor yang kita fikir sesuai dan praktikal untuk diamalkan di negara kita sendiri.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, adakah benar jika sekiranya organisasi buruh ini terlampau kuat dan cergas menyebabkan buruh-buruh ini akan terlupa kepada tanggungjawabnya dan kemungkinan syarikatnya akan menjadi lemah satu ketika akan menjadi ancaman kepada negara dari segi ekonomi negara kita.

Dato' Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, anggapan Ahli Yang Berhormat itu mungkin benar sekiranya sesebuah kesatuan sekerja itu dianggotai dan dipimpin oleh mereka yang tidak bertanggungjawab dan yang lebih mementingkan diri sendiri daripada kepentingan negara. Tetapi pada masa ini tidaklah boleh dianggap kesatuan-kesatuan sekerja yang ada di negara kita ini semuanya bersikap sedemikian itu.

Datin Paduka Zaleha binti Ismail: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri adakah dengan wujudnya “in-house unions” bererti kesatuan-kesatuan sekerja yang ada sekarang ini akan terus hidup, dan jika ya, adakah pekerja-pekerja bebas memilih untuk menjadi ahli “in-house unions” itu ataupun ahli kepada kesatuan sekerja yang lebih besar, yang lebih umum seperti yang ada sekarang ini ataupun menjadi ahli kedua-duanya sekali.

Dato' Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang Dipertua, mengikut Akta Kesatuan Sekerja yang berkuatkuasa sekarang memanglah pekerja-pekerja dibenarkan memilih dan memutuskan sendiri bentuk manakah kesatuan sekerja yang mereka akan tubuhkan untuk kepentingan mereka, tetapi mengikut Akta yang ada pada masa ini juga tidak membenarkan seseorang pekerja itu menjadi ahli kedua-dua jenis kesatuan sekerja ini sekali.

Kesimpulannya pada masa ini tidaklah dengan galakan penubuhan "in-house unions" ini bermakna kita menyekat penubuhan-penubuhan kesatuan sekerja yang berbentuk kebangsaan seperti yang berjalan pada hari ini.

MARA—PINJAMAN KEPADA USAHAWAN

5. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Haji Nik Mat minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan dasar yang dijalankan oleh MARA dalam memberi pinjaman dan sama ada benar bahawa hanya permohonan dari mereka yang tidak menghisap rokok, tidak minum arak dan tidak melakukan zina akan dipertimbangkan dan bagaimanakah MARA dapat menentukan sama ada seseorang pemohon itu tidak merokok, tidak minum arak dan tidak berzina.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar (Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang Dipertua, pihak MARA memberi pinjaman kepada usahawan dan bakal usahawan bumiputera berdasarkan potensi daya maju perniagaan yang dijalankan dan selain daripada itu memanglah benar MARA hanya menimbangkan permohonan-permohonan untuk mendapatkan pinjaman MARA dari mereka yang tidak merokok, tidak

minum arak, tidak melakukan zina dan tidak berjudi. Syarat tidak merokok hanya dikenakan kepada pemohon-pemohon yang ingin mendapatkan pinjaman khas iaitu sebanyak \$2,000 ke bawah dan permohonan mereka mesti disahkan dan disokong oleh Kesatuan-kesatuan Penjaja dan Peniaga Kecil Bumiputera atau Dewan-dewan Perniagaan Melayu.

Bagi membolehkan pihak MARA menentukan sama ada seseorang pemohon itu tidak minum arak, tidak melakukan zina dan tidak berjudi, siasatan secara halus ke atas latar belakang seseorang pemohon dibuat dan pemohon itu dikehendaki membuat satu suratakuan yang ianya mempunyai kewibawaan yang baik. Suratakuan ini adalah semata-mata untuk menambahkan perasaan tanggungjawab ke atas diri tiap-tiap pemohon. Keadaan ini sama juga halnya dengan mereka yang mengangkat sumpah di hadapan Pesuruhjaya Sumpah.

Tuan Saidin bin Mat Piah: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Yang Berhormat Setiausaha Parlimen telah menyatakan bahawa permohonan tidak akan ditimbangkan kepada mereka yang menghisap rokok, minum arak, berzina dan sebagainya. Saya ingin bertanya jika selepas permohonan dibuat dan diluluskan, tetapi selepas itu segala kegiatan di atas itu dilakukan oleh Si Pemimjam adakah pihak Kerajaan akan menarik balik pinjamannya atau bagaimana?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, pihak MARA tidak akan mengambil tindakan untuk menarik balik pinjaman selepas seseorang itu mendapat pinjaman terus merokok. Pihak MARA hanya ingin menimbulkan kesan kejiwaan terhadap pemohon tadi, sebab seseorang pemohon itu boleh

berbohong dengan orang lain tetapi beliau tidak boleh berbohong dengan diri sendiri.

Tuan Abdul Raman bin Suliman: Tuan Yang Dipertua, baru sebentar tadi Yang Berhormat dari Padang Rengas bertanya “selepas”, saya ingin bertanya pula bagaimana kalau seseorang pemohon itu sebelum memohon dia pernah melakukan zina, pernah minum arak atau pernah merokok tetapi dia berhenti (*Ketawa*). Jadi berapa lamakah edah berhenti yang dikenakan oleh Kementerian untuk membolehkan permohonan itu dipertimbangkan?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, kita tidak mengenakan masa. Jika seseorang itu telah berhenti, alhamdulillah dan kita berharap dia akan terus berhenti. Jikalau dia melakukan balik perkara-perkara yang disebut oleh Yang Berhormat tadi, pihak MARA tidak akan mengambil tindakan apa-apa.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Pertama sekali ingin saya tahu syarat-syarat seperti syarat orang tidak merokok, orang tidak berzina dan orang tidak berjudi, syarat-syarat ini betul-betulkah ataupun syarat main-main.

Bagaimana caranya kita hendak dapat tahu seseorang itu tidak berzina dan seorang yang berzina itu siapa mahu mengaku yang dia itu berzina.

Yang ketiga, apakah sebabnya datangnya fikiran membuat syarat-syarat yang seperti itu?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, saya minta ulangkan soalan itu (*Ketawa*).

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Tuan Yang Dipertua, soalan pertama, bagaimanakah kita hendak tahu seseorang itu tidak berzina, dan siapakah mahu mengaku yang dia berzina? Jadi menunjukkan dia akan

mendapat pinjaman fasal tidak ada siapa mengaku yang dia itu berzina. Jadi dia akan dapat pinjaman, ertinya begitu. Jadi bagaimana cara hendak tahu seseorang itu betul-betul dia tidak berzina. Itu soalan kedua—bertukar sedikit.

Pertama sekali soalan saya tadi ialah syarat-syarat yang dikenakan iaitu orang tidak merokok, orang tidak berzina dan orang tidak main judi, syarat itu betul-betulkah atau syarat main-main sahaja?

Yang ketiga, apakah sebab-sebabnya datang fikiran hendak membuat syarat-syarat yang seperti itu?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang saya terangkan tadi cara membolehkan pihak MARA menentukan seseorang pemohon itu tidak berzina adalah melalui satu siasatan secara halus yang akan dijalankan oleh pegawai-pegawai MARA dan juga si pemohon tadi dikehendaki membuat satu surat akuan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, syarat-syarat yang dikenakan ialah syarat-syarat yang betul, yang serius, oleh sebab pihak MARA berpendapat bahawa jika seseorang peminjam itu tidak membazirkan wang daripada pinjaman MARA tadi, dia bukan sahaja akan menjadi seorang peniaga yang berjaya tetapi juga berjaya membayar balik hutang MARA tadi. Itulah tujuannya yang sebenar.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, saya rasa kalau syarat-syarat tidak menghisap rokok, tidak minum arak, tidak berzina dan tidak berjudi ini nampaknya orang UMNO lebih banyak boleh pinjam daripada orang PAS (*Ketawa*). Jadi saya hendak bertanya, adakah benar syarat-syarat

ini bermaksud jangan boros, jangan membazir dan benar-benar orang itu hendak berniaga, barulah pinjaman itu diberi walaupun disebut seperti ini.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, memang itulah tujuan MARA yang sebenar untuk menentukan bahawa si peminjam tadi akan berjaya.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, kalau saya tidak silap Yang Berhormat Setiausaha Parlimen ada mengatakan bahawa inilah syarat-syarat yang akan dikenakan kepada mereka yang mahu meminjam \$2,000 atau kurang daripada \$2,000. Kalau begitu bahawa syarat ini tidak akan dikenakan kepada mereka yang mahu pinjam angka yang lebih besar. Adakah ini bererti bahawa mereka yang mahu pinjam lebih banyak boleh merokok, boleh minum arak, boleh berzina dan ini diluluskan oleh MARA. Apa kriteria? Adakah ini kriteria moral atau kriteria main-main sahaja.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, syarat-syarat yang dikenakan kepada semua pemohon-pemohon yang hendak mendapat pinjaman daripada MARA, tetapi kepada mereka yang ingin mendapat pinjaman \$2,000 iaitu pinjaman khas tanpa cagaran, satu syarat ditambah iaitu mereka mestilah tidak daripada golongan yang merokok.

Tuan Alias bin Md. Ali: Soalan tambahan. Di kawasan saya banyak orang menghisap rokok daun daripada nipah dan juga tembakau tempatan yang digulung dengan kertas. Adakah mereka ini termasuk dalam takrif perokok? Kedua, kalau dikenakan syarat orang merokok tidak boleh pinjam \$2,000 ke bawah, bagaimana pula orang yang menanam tembakau yang membuat tembakau itu?

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang Dipertua, syarat ini termasuklah orang yang merokok walaupun rokok daun sahaja. Jika seseorang itu penanam tembakau ingin mendapatkan pinjaman khas tadi, terpaksa dia berhenti merokok.

KENAIKAN PANGKAT DALAM ANGKATAN TENTERA

6. Tuan Andrew Janggi Muiyang minta Menteri Pertahanan menyatakan berapa ramai anggota tentera dari Sarawak yang berpangkat Kolonel ke atas, jika tidak ada mengapa, adakah mereka tidak mempunyai kelayakan yang diperlukan.

Timbalan Menteri Pertahanan (Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha): Tuan Yang Dipertua, dalam soal untuk menimbangkan kenaikan pangkat dalam Angkatan Tentera, perbezaan keturunan bukanlah menjadi satu syarat bagi membolehkan seseorang anggota tentera dinaikkan pangkat. Setiap anggota adalah layak dinaikkan pangkat apabila mereka dapat memenuhi semua syarat yang telah ditetapkan dan diluluskan oleh Lembaga Kenaikan Pangkat.

Buat Masa ini terdapat hanya seorang sahaja anggota dari Sarawak yang berpangkat Kolonel, beliau ialah Kol. Philip Lee Khi Pui. Saya percaya Ahli Yang Berhormat sebagai seorang bekas anggota tentera tentu sudah sedia maklum syarat-syarat kenaikan pangkat dalam Angkatan Tentera yang mana tidak boleh dibuat secara sewenang-wenangnya. Tetapi walau bagaimanapun biarlah sekali lagi saya jelaskan di sini, iaitu setiap kenaikan pangkat ke Kolonel mestilah memenuhi semua syarat seperti yang

tercatat dalam perintah Majlis Angkatan Tentera sebagaimana berikut:

- (i) Kekosongan Perjawatan.
- (ii) Kekananan Pegawai.
- (iii) Setelah menyempurnakan sekurang-kurangnya 2 tahun perkhidmatan dengan memuaskan dalam pangkat Lt. Kolonel.
- (iv) Sokongan pihak Atasan/Ketua Perkhidmatan.
- (v) Kelulusan Lembaga Kenaikan Pangkat dan juga
- (vi) Mesti diluluskan oleh Kebawah Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong.

Dari segi kekananan pegawai pula, pegawai-pegawai yang datang dari Sarawak kebanyakan mereka memasuki kadet selepas Sarawak merdeka menerusi Malaysia dalam tahun 1963 dan mereka ditauliahkan seawal-awalnya pada Ogos 1964 bagi pegawai-pegawai tauliah pendek dan penghujung tahun 1966 bagi pegawai-pegawai tauliah tetap. Perkhidmatan mereka agak baru kalau dibandingkan dengan pegawai-pegawai di Semenanjung yang telah ditauliahkan lebih awal lagi iaitu antara tahun 1961/1962 dan masih lagi ada yang berpangkat Lt. Kolonel kerana kekananan sahaja tidak cukup, banyak lagi syarat-syarat lain sebagaimana yang telah saya sebutkan tadi diambil kira sebelum kenaikan pangkat dibuat.

IJAZAH UNIVERSITI TIMUR TENGAH—KAJIAN SEMULA

7. Tuan Awang bin Jabar minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada Kerajaan bercadang untuk mengkaji semula ijazah-ijazah dari Universiti-universiti Timur Tengah.

Timbalan Menteri Pelajaran (Dato' Mohamed Khalil Yaakob): Tuan Yang Dipertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan telah menghantar rombongan ke negara-negara Republik Arab Mesir, Turkey, Iraq dan Arab Saudi pada tahun 1982 bagi maksud mengkaji semula kelayakan-kelayakan tertentu yang dikeluarkan oleh Universiti-universiti negara-negara tersebut. Urusan sebegini adalah dijalankan oleh Kerajaan dari masa ke semasa apabila timbul keperluan untuk berbuat demikian.

Tuan Chan Kok Kit: Soalan tambahan. Bolehkah Timbalan Menteri beritahu sama ada di samping mengkaji semula ijazah-ijazah universiti-universiti Timur Tengah, Kerajaan juga akan mengkaji soal pengiktirafan ijazah-ijazah Taiwan dan Nantah?

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat, ini soalan lain.

Tuan Peter Chin Gan Oon: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Apakah dasar Kementerian mengenai penerimaan ijazah-ijazah dari universiti luar negeri?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, kita berasaskan kepada keperluan tenaga negara dan dalam pada itu kita mengkaji pengajian-pengajian tertentu dan juga kelayakan-kelayakan yang terdapat daripada universiti-universiti yang ada di Timur Tengah tadi.

Tuan Awang bin Jabar: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Mengikut jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi empat negara di Timur Tengah telah dilawati oleh sekumpulan daripada Kerajaan kita untuk mengkaji beberapa universiti di sana. Pertanyaan saya, apakah hasilnya? Soalan tambahan kedua, hingga setakat ini, apakah Kerajaan

sudah cukup keperluannya sehingga setakat ijazah-ijazah di Timur Tengah itu diiktiraf hingga setakat ini?

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, kita sebenarnya sudah pun ada satu senarai universiti-universiti dan institusi-institusi tinggi daripada Timur Tengah yang telah pun kita iktirafkan. Maksud kita menghantar rombongan dari masa ke semasa ialah untuk mengkaji sama ada perlu lagi kita menambah pengajian-pengajian dan kelayakan tertentu daripada universiti-universiti dan institusi-institusi tadi kepada senarai yang kita sudah ada. Jika Yang Berhormat perlukan satu senarai mengenai bidang pengajian universiti-universiti dan jenis kelayakan yang telah kita buat, sebenarnya saya ada satu senarai yang panjang, jika diizinkan, saya bolehlah sampaikan kepada Ahli Yang Berhormat secara bertulis.

Tuan Hassan bin Haji Mohamed: Soalan tambahan. Apakah Yang Berhormat Timbalan Menteri dalam cadangannya untuk mengkaji semula ijazah-ijazah dari universiti-universiti Timur Tengah itu taraf orang-orang yang mempunyai ijazah ini sama tarafnya dengan pemegang-pemegang ijazah daripada universiti-universiti lain termasuk universiti-universiti dalam negara kita sendiri. Dan, Tuan Yang Dipertua, apakah kebanyakan orang yang mempunyai ijazah daripada Timur Tengah ini dapat dianggap orang-orang yang mempunyai kelulusan agama yang boleh mendakwa ada authority tentang hal-hal agama sehingga menganggap dirinya sebagai ulamak. Sebab setahu saya bukan semua pemegang-pemegang ijazah universiti daripada Timur Tengah itu mendalami pengetahuan agama, malah ada yang hanya mendalami pengetahuan bahasa Arab sahaja.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Tuan Yang Dipertua, pergi kepada soalan terakhir tadi, saya tidak tahu sama ada Yang Berhormat ini bermaksud untuk saya ataupun orang lain menjawabnya. Walau bagaimanapun, memang setakat ini kita memperakui dalam bidang agama dan sastera mereka-mereka yang memegang ijazah daripada universiti seperti Al-Azhar dan lain-lain. Selain daripada itu yang kita buat ialah untuk menambah lagi bidang pengajian pada peringkat sains dan profesional seperti Farmasi, Pergigian, Perubatan dan lain-lain. Setakat itu sahaja jika memuaskan jawapannya. Terima kasih.

BANGUNAN TINGGI—DASAR KERAJAAN

8. Tuan Karpal Singh minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan apakah pendirian Kerajaan terhadap dasar sekarang membenarkan pembinaan bangunan-bangunan tinggi dengan ketiadaan kelengkapan mengatasi kebakaran memandangkan Jabatan Bomba yang tidak mampu memadam kebakaran di KOMTAR Pulau Pinang pada bulan Januari, 1983.

Timbalan Menteri Perumahan dan kerajaan Tempatan (Tuan S. Subramaniam): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan akan terus membenarkan pembinaan bangunan-bangunan tinggi di negara ini. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum bahawa melawan kebakaran di bangunan tinggi boleh dilakukan dari dua jalan iaitu dari luar bangunan dengan menggunakan tangga-tangga bomba dan dari dalam bangunan itu sendiri.

Melawan kebakaran daripada dalam bangunan itu sendiri adalah lebih berkesan daripada melawan kebakaran dari luar bangunan kerana tangga-tangga bomba adalah terhad tingginya dan pancutan-pancutan air

pula akan disekat oleh dinding cermin tingkap dan sekatan-sekatan dinding di dalam bangunan itu sendiri. Untuk memudahkan tugas-tugas memadam kebakaran di bangunan tinggi semua pelan bangunan tinggi yang hendak dibina hendaklah dirujuk kepada Jabatan Bomba untuk dikaji dan ditentukan segala aspek keselamatan—kebakaran. Perkara-perkara yang dititikberatkan semasa kajian itu ialah meliputi kedudukan dan jenis tangga yang terkawal bagi bangunan yang berkenaan, lampu-lampu kecemasan, bekalan air, lif bomba serta alat-alat pasangan tetap seperti:

- (a) pancut basah atau kering;
- (b) alat semburan air automatik (sprinkler);
- (c) alat bantu mula (first-aid hose reel);
- (d) sistem penggerak kebakaran (fire alarm system);
- (e) alat pengesan asap (harbour);
- (f) pintu rintangan api dan sekatan-sekatan (compartmentation).

Satu-satu kebakaran itu akan mudah dipadamkan sekiranya Bomba dapat memasuki bangunan itu menerusi tangga-tangga yang selamat dan terkawal dan menggunakan alat-alat pasangan tetap yang ada di bandungan itu sendiri.

Berhubung dengan kebakaran di KOMTAR Bomba telah berjaya di dalam operasi memadamkan kebakaran itu memandangkan bahawa kebakaran itu dapat dihadkan kepada beberapa tingkat sahaja dan memandangkan bahawa bangunan itu sedang di dalam proses pembinaan.

Tuan Yew Foo Weng: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Tadi Timbalan Menteri berkenaan telah menyatakan bagi bangunan-bangunan tinggi segala pelan rekaan dikaji oleh Jabatan Bomba. Adakah beliau sedar Jabatan Bomba ini tidak mempunyai

pegawai-pegawai yang mahir untuk mengkaji segala pelan rekaan ini, dan apakah tindakan yang akan dilaksanakan oleh pihak Kementerian untuk memastikan segala pegawai-pegawai yang mengkaji pelan itu ada begitu mahir untuk berbuat begitu?

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang Dipertua, memang benar segala pelan-pelan bagi bangunan-bangunan tinggi dikaji dan diluluskan oleh Jabatan Bomba. Tentang pegawai-pegawai yang mengkaji, suka saya memperakui bahawa mereka adalah mahir dan mereka layak untuk membuat kajian atas pelan-pelan dan sehingga sekarang kerja-kerja untuk mengkaji dan meluluskan pelan-pelan itu dijalankan dengan baik.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan bagi menyelamatkan bangunan-bangunan ini, apakah Kementerian mempunyai pasukan Bomba menggunakan helikopter untuk menyelamatkan, dan kalau tidak, apakah Kementerian ini bercadang untuk mengadakan pasukan seperti ini dan sejauh manakah latihan-latihan yang dijalankan setakat ini?

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang Dipertua, buat masa sekarang pihak Jabatan Perkhidmatan Bomba ada berhubung dan membuat persiapan dengan Angkatan Tentera dan jika perlu helikopter bolehlah digunakan dari Angkatan Tentera. Ini telah pun dilakukan tetapi ini bukanlah untuk memadamkan api, tetapi untuk menyelamatkan orang-orang yang terlibat dalam satu-satu kebakaran.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Saya ingin mendapat tahu daripada Timbalan Menteri berkenaan, selalu terdapat apabila

satu-satu tempat berlaku kebakaran, kemudian seseorang itu panggil dengan telefon kepada Pejabat Bomba, sementara Bomba hendak sampai tempat ataupun rumah sudah habis dijilat api. Jadi ertinya lambat. Adakah pihak Kerajaan bercadang untuk membuat kod nombor telefon yang khas sebagaimana kita panggil Polis "999". Adakah Kerajaan bercadang untuk membuat kod nombor seperti itu supaya setiap panggilan kita terus (direct) dapat? Kerana di kampung-kampung selalunya hendak dapat line itu susah. Jadi kadang-kadang setengah jam, dalam masa setengah jam tadi sudah habis dijilat api rumah-rumah itu. Adakah Kerajaan bercadang untuk membuat kod nombor seperti itu?

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang Dipertua, pada masa sekarang pun apabila sesuatu kebakaran berlaku dan kalau orang awam hendak berhubung dengan Jabatan Perkhidmatan Bomba bolehlah digunakan "999" dan terus dapat berhubung direct dengan Jabatan Perkhidmatan Bomba. Jadi ini boleh dijalankan dan tidak payahlah Jabatan Perkhidmatan Bomba mengadakan kodnya sendiri.

KAYU BALAK DARI KELANTAN— MASALAH PENGANGKUTAN

9. Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah beliau sedar bahawa negeri Kelantan telah kehilangan hasil berjuta ringgit pada tiap-tiap tahun, akibat dari kayu-kayu balak yang tidak dapat dikeluarkan, oleh sebab kekurangan gerabak. Jika sedar apakah langkah-langkah untuk memperbanyakkan atau menyegerakan pemindahan kayu-kayu balak dari Ulu Kelantan ke tempat yang mudah dibawa dengan lori-lori, misalnya ke Temerloh dan Mentakab sahaja.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya sedar bahawa pada amnya Keretapi Tanah Melayu tidak dapat memenuhi kesemua permintaan pembalak kayu bagi mengeluarkan kayu balak dari negeri Kelantan. Tetapi saya tidak dapat memastikan bahawa negeri Kelantan telah kehilangan hasil berjuta-juta ringgit tiap-tiap tahun seperti dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Sungguhpun demikian daripada rekod Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu didapati bahawa pada puratanya sebanyak 445,000 tan kayu-kayu balak telah diangkut oleh Keretapi Tanah Melayu pada tiap-tiap tahun kebelakangan ini.

Keretapi Tanah Melayu pada masa ini mempunyai gerabak-gerabak khas untuk mengangkut kayu-kayu balak seperti berikut:

- (a) Log wagons sebanyak 128 buah.
- (b) Bogey log wagons sebanyak 305 buah.

Masalah yang dihadapi ialah kekurangan lokomotif yang digunakan untuk gerabak-gerabak keretapi tersebut dan bukannya kekurangan gerabak.

Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu telah mengambil tindakan untuk membeli sebanyak 15 lokomotif baharu yang dijangka akan diperolehi pada bulan Mei tahun ini. Dengan tambahan lokomotif-lokomotif tersebut maka Keretapi Tanah Melayu akan dapat menjalankan tren-tren balak tambahan dan dengan demikian akan mengatasi masalah yang telah ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Wan Mohd. Najib bin Wan Mohamed: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya kehilangan hasil ini disebabkan kayu-kayu itu tidak dikeluarkan daripada kawasan

tertentu maka kayu itu tidak dibayar cukai premium kepada Kerajaan. Jadi, itulah menyebabkan kayu itu buruk. Soalan saya daripada soalan yang ke bawah sekali itu misalnya gerabak itu ditarik kayu balak itu ke tempat yang jauh, misalnya daripada Gua Musang diangkut ke Singapura dan sampai ke Kuala Lumpur pun ada. Dengan keadaan yang jauh itu gerabak itu akan balik ke Gua Musang memakan masa sebulan atau dua bulan. Kalau dibuat jarak (distance) yang dekat misalnya Temerloh ataupun Mentakab mungkin kayu balak dapat dilepaskan segera dan dapatlah gerabak-gerabak dan kepala keretapi itu ditarik balik ke Gua Musang secepat mungkin. Apakah rancangan ini ada sebelum kita menambah yang baharu.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Tuan Yang Dipertua, saya akan mengkaji perkara ini dan yang sebenarnya terpulanglah kepada pihak-pihak yang mengusahakan kayu-kayu balak ini kalau ada permintaan khas daripada mereka untuk membawa kayu balak daripada Gua Musang ke Mentakab dan ke Temerloh maka pihak Kerajaan khususnya KTM sedia untuk memberi pertimbangan.

PELATIH TLDM LUMUT

10. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Pertahanan menyatakan:

- (a) sama ada beliau sedar bahawa pelatih-pelatih TLDM di Lumut adalah terdedah kepada unsur-unsur yang kurang menyenangkan kerana kekurangan kemudahan-kemudahan sosial dan keraian, khususnya pada hari minggu;
- (b) apakah langkah-langkah yang akan diambil untuk mewujudkan satu suasana yang lebih menyenangkan;

- (c) sama ada Kementerian beliau telah mendapatkan kerjasama dan cadangan-cadangan yang akan dilaksanakan.

Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha: Tuan Yang Dipertua, soalan Ahli Yang Berhormat tidak begitu jelas dan saya kurang faham apakah yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat tentang perkataan "unsur-unsur yang kurang menyenangkan yang terdedah kepada pelatih-pelatih TLDM Lumut". Walau bagaimanapun, saya cuba menjawab pertanyaan tersebut mengikut tanggapan saya iaitu unsur-unsur yang dimaksudkan itu adalah perbuatan-perbuatan atau tatacara kehidupan yang bertentangan dengan hukum agama dan nilai-nilai sosial yang diamalkan oleh anggota-anggota tersebut.

Untuk maklumat Ahli Yang Berhormat jumlah pelatih-pelatih TLDM yang ada di Lumut merupakan hanya 20% dari kekuatan anggota-anggota TLDM yang lain yang berpangkalan di sana. Dengan itu, sekiranya kita mempersoalkan perkara-perkara yang bersabit dengan kemudahan-kemudahan sosial dan "entertainment" maka keperluan untuk para anggota yang lain hendaklah diambil kira juga. Dalam hal ini, beberapa perkara yang bersangkutan perlu difikirkan terlebih dahulu sebelum kita dapat menentukan kemudahan apa yang kurang dan di mana.

Dari segi rekreasi, pihak TLDM sentiasa menganjurkan perkelahan-perkelahan untuk para anggota serta keluarga-keluarga mereka di pantai Teluk Batek dan Pulau Pangkor. Selain dari itu, tayangan gambar juga diadakan pada malam-malam tertentu di Mes Pegawai, Mes Bentera dan Mes Lasykar mengikut giliran dan pada hari yang ditetapkan. Di bidang sukan

pula, beberapa kemudahan telah pun disiapkan dan beberapa lagi sedang dibina.

Kemudahan-kemudahan sukan yang telah disiapkan ialah:

- (a) 4 buah padang sukan untuk permainan bola dan hoki.
- (b) 6 buah gelanggang tenis.
- (c) 20 buah gelanggang am untuk permainan sepak takraw, bola jaring, bola tampar dan badminton.
- (d) 43 buah berbagai jenis perahu layar.

Kemudahan-kemudahan sukan yang sedang dibina ialah:

- (a) 1 Komplek sukan yang merangkumi segala bidang kesukanan termasuk satu kolam renang dan sebuah stadium yang serba lengkap.
- (b) 8 buah "Squash Court".

Pihak TLDM juga sering kali menyertai beberapa pertandingan yang dianjurkan oleh penduduk-penduduk tempatan.

Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum Kerajaan hanya dapat menyediakan kemudahan-kemudahan yang tertentu sahaja dan kesemuanya adalah tergulung di dalam bidang rekreasi dan sukan demi meningkatkan taraf jasmani dan rohani para anggota. Yang lainnya terpulanglah kepada budibicara pihak berkuasa tempatan dan Majlis Bandaran. Penyediaan tempat-tempat rekreasi dan sosial yang seharusnya termasuk di dalam rangka infrastruktur sebuah bandar adalah menjadi tanggungjawab mereka. Oleh kerana para anggota TLDM serta keluarga mereka merupakan sebahagian dari masyarakat tempatan di Lumut kemudahan-kemudahan yang dirancang hendaklah bersesuaian dengan selera penduduk di sana. Pihak TLDM tidak

mengharapkan untuk diberi layanan istimewa dalam hal perancangan ini. Memadailah sekiranya pihak berkuasa tempatan dapat menyediakan pawagam-pawagam yang baik, kedai-kedai makan yang bersih, tempat-tempat hiburan seperti "bowling alley" dan sebagainya. Cadangan oleh pihak-pihak swasta untuk membina dan berdiri kelab-kelab malam, rumah-rumah urut dan kemudahan-kemudahan lain yang membawa kepada kemungkaran dan tidak diredhai Allah adalah tidak dipersetujui dan tidak seharusnya digalakkan sama sekali kerana ianya akan membawa akibat yang buruk kepada anggota-anggota TLDM dan juga kepada para penduduk tempatan.

Saya percaya soal kekurangan hiburan dan keraian untuk pelatih-pelatih TLDM bukanlah menjadi satu masalah kepada mereka.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat, panjang lagi?

Abang Abu Bakar bin Datuk Bandar Abang Haji Mustapha: Sedikit lagi. Kerana sebagai anggota-anggota pelatih, mereka dikehendaki menjalani latihan sepenuh masa mengikut jadual yang telah ditetapkan. Ruang masa untuk mereka berpelesenan ke tempat-tempat hiburan adalah terlalu terhad.

Timbalan Yang Dipertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 2 dan 11 hingga 17 dan No. 19 hingga 60 adalah diberi di bawah ini).

JALAN RAYA DI SARAWAK— SISTEM

2. Tuan Mutang Tagal minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan supaya mewujudkan

satu sistem jalan raya yang sempurna di Sarawak seperti yang terdapat di Semenanjung Malaysia.

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' S. Samy Vellu): Maksud soalan ini tidak begitu jelas. Bagaimanapun sukacitalah saya menerangkan bahawa sistem jalan raya di antara negeri-negeri di Semenanjung Malaysia dengan Negeri Sarawak itu adalah sama sahaja iaitu berasaskan kepada rangkaian jalan-jalan yang mengandungi jalan raya besar (trunk road) dan kepadanya disambungkan jalan-jalan lain seperti jalan-jalan sambungan (feeder road), jalan-jalan pembangunan dan jalan-jalan luar bandar.

Perbezaan sistem jalan raya ini adalah terletak di atas kepunyaan dan penyelenggaraan.

Jalan-jalanraya di negeri-negeri di Semenanjung Malaysia bolehlah dibahagikan kepada dua iaitu Jalan Raya Persekutuan yang mengandungi jalan raya besar (trunk road) yang dibina dan diselenggarakan oleh Kerajaan Persekutuan dan Jalan raya Negeri yang mengandungi jalan-jalan lain yang dibina dan diselenggarakan oleh Kerajaan-kerajaan Negeri masing-masing.

Manakala di Sarawak pula semua jalan raya adalah kepunyaan Negeri Sarawak sendiri. Ini termasuklah jalan raya besar (trunk road) dan jalan-jalan biasa. Bagaimanapun, Kerajaan Persekutuan mengadakan peruntukan kewangan untuk membiayai sebahagian daripada jalan raya besar, jalan-jalan pembangunan dan pembaikan lain-lain jalan besar di Sarawak. Dalam Rancangan Malaysia Ketiga, sebanyak \$177 juta telah dibelanjakan oleh Kerajaan Persekutuan bagi maksud ini. Dalam Rancangan Malaysia Keempat pula

sebanyak \$200 juta telah diperuntukan dan tambahan peruntukan ini adalah dalam kajian di bawah Kajian Semula Rancangan Malaysia Keempat.

Mengenai penyelenggaraan jalan pula, semua negeri-negeri di Malaysia diberikan peruntukan yang sama banyak iaitu sebanyak \$9,300 tiap-tiap satu batu jalan yang mencapai mutu minima.

Pada masa ini perbincangan awal sedang dibuat di antara Kementerian saya dengan Kerajaan Negeri Sarawak untuk menimbangakan kemungkinan bagi menseragamkan sistem jalan raya dalam mana jalan raya besar (trunk road) dan jalan-jalan raya yang penting adalah dijadikan jalan-jalan persekutuan sepertimana di Semenanjung Malaysia.

HARGA MINYAK DI PASARAN— PENGURANGAN

11. Datuk Leonard Linggi Jugah minta Menteri Kewangan menyatakan kesan, jika ada, pengurangan harga minyak ke atas ekonomi Malaysia dan apakah langkah-langkah sedang diambil untuk meringankan kesan ke atas ekonomi Malaysia dengan kemungkinan berlarutan kemelesetan ekonomi.

Menteri Kewangan (Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah): Sebagai sebuah negara pengeluar minyak, pengurangan harga minyak mentah di pasaran antarabangsa akan memberi kesan yang kurang baik kepada pendapatan eksport negara dari minyak mentah dan juga hasil Kerajaan Persekutuan.

Dalam tahun 1982, pendapatan eksport dari minyak mentah telah tidak terjejas kerana pengeluaran dan eksport minyak mentah telah ditingkatkan, walaupun harga telah jatuh sebanyak \$2.66 setong. Ini adalah satu langkah yang diambil

untuk memperbaiki kedudukan imbangan pembayaran negara. Pada tahun itu pendapatan eksport dari minyak mentah telah meningkat kepada \$7,578 juta berbanding dengan \$6,918 juta dalam tahun 1981 iaitu bertambah sebanyak 8.5%. Pada awal tahun ini, harga minyak sudahpun turun sebanyak \$5 setong disebabkan oleh kelebihan minyak daripada permintaan di pasaran minyak antarabangsa. Ini dijangka akan menjejaskan lagi pendapatan eksport negara. Saya tidak dapat memberi perangkaan mengenai berapa banyak pendapatan eksport akan kehilangan dari pengurangan harga minyak kerana kita belum mengetahui dengan jelas harga yang akan kita dapati dan berapa banyak pula yang kita dapat jual kerana keadaan pasaran minyak pada masa ini masih lagi tidak berketentuan.

Walaupun begitu, kita sangat bersyukur kerana negara kita mempunyai simpanan gas cecair asli atau LNG yang besar. Pada tahun ini kita sudah mula mengeluarkan dan mengeksport gas cecair asli ke negara Jepun dan pendapatan daripada eksport ini dijangka akan dapat mengatasi kurangan dalam pendapatan eksport dari minyak mentah pada tahun ini.

Pengurangan harga minyak mentah akan juga memberi kesan yang kurang baik kepada hasil Kerajaan. Kehilangan hasil dijangka dalam lingkungan \$100 juta bagi kejatuhan harga setiap satu dollar Amerika Syarikat setong minyak.

Di sebalik kesan yang disebutkan tadi, pengurangan harga minyak dijangka akan memberi kesan yang baik kepada paras harga dalam negeri. Harga barangan yang diimport akan meningkat dengan lebih perlahan dan ini akan mengurangkan lagi kadar inflasi dalam negeri tahun ini.

Kos minyak yang rendah juga dijangka memberi kesan yang positif kepada pertumbuhan ekonomi dunia yang sekarang ini sudah mula menunjukkan tanda-tanda pemulihan. Kadar faedah bank juga dijangka akan turun dan ini akan memberi dorongan kepada negara-negara maju untuk meningkatkan lagi kegiatan ekonomi dan dengan itu permintaan bagi barangan utama akan bertambah dan ini dijangka akan memberi kesan yang baik kepada ekonomi negara. Pada masa ini sudah pun ada tanda-tanda bahawa pemulihan ekonomi akan berlaku. Harga barangan utama kita seperti getah, kelapa sawit, bijih timah dan kayu-kayan sudah pun meningkat. Tetapi tidaklah diketahui sejauh mana perkembangan ini dapat dikekalkan kerana ini bergantung pada perkembangan ekonomi dunia yang belum dapat dipastikan dengan jelas setakat ini.

MARDI DAERAH KERIAN— PENYAKIT PERTANIAN

12. Tuan Abdul Raman bin Suliman minta Menteri Pertanian menyatakan:

- (a) adakah benar mengikut pendapat MARDI Daerah Kerian di dalam negeri Perak merupakan satu kawasan Pertanian di mana semua penyakit pertanian boleh didapati walaupun tidak terdapat dikawasan-kawasan lain; jika benar, adakah MARDI atau Jabatan Pertanian akan memesatkan atau menumpukan penyelidikan Pertanian di Daerah Kerian; dan
- (b) bilakah Projek Bersepadu Kerian/Sg. Manik akan dapat disiapkan.

Menteri Pertanian (Dato' Abdul Manan bin Othman):

- (a) Dari maklumat-maklumat yang diperolehi mengenai kadar kerosakan dan kekerapan

serangan yang dilakukan terhadap hasil tanaman padi 5 makhluk perosak/penyakit yang utama di Daerah Kerian telah dikenalpasti. Perosak-perosak/penyakit-penyakit ini ialah kutu bruang, pianggang, tikus, ulat barang dan bena hijau yang juga membawa penyakit PMV (virus penyakit merah). Kerosakan terhadap tanaman ini yang agak kurang serius juga dilakukan oleh ulat daun dan kepinding serta akibat dari serangan penyakit-penyakit hawar seludang, reput batang (stem root), karah (blast) dan jalur daun bakteria (bacterial leaf streak).

Makhluk-makhluk perosak dan penyakit-penyakit padi yang sama ini bukan hanya terdapat di kawasan Kerian tetapi juga di kawasan-kawasan padi yang lain sungguhpun mungkin tidak semua yang didapati di masa yang sama seperti di Kerian. Misalnya pianggang biasanya adalah makhluk perosak yang serius di Kelantan dan Terengganu. Bena hijau dan PMV di kawasan perairan Muda, tikus dan ulat batang adalah perosak yang didapati di semua kawasan padi.

LEBUHRAYA TIMUR-BARAT

13. Tuan Haji Seroji Affandi bin Haji Harun minta Menteri Pengangkutan menyatakan bilakah Jalan Lebuhraya Timur-Barat dapat mempunyai perkhidmatan pehubungan yang selesa dan baik.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Lebuhraya Timur-Barat telah dibuka untuk lalulintas pada bulan Julai 1982 dan telah memberikan perkhidmatan yang memuaskan untuk menyambungi di antara bahagian Timur-Barat di Semenanjung Malaysia ini.

Bagaimanapun masih ada lagi tempat-tempat yang tertentu di Sepanjang Lebuhraya Timur-Barat itu yang kurang memuaskan dan Kementerian saya sedang membaikinya dengan meletakkan asphaltic concrete dan kerja-kerja ini dijangka siap pada akhir tahun ini. Begitu juga kerja-kerja untuk membaiki tanah runtuh juga sedang dibuat.

EKSPORT MINYAK KELAPA SAWIT

14. Tuan Yeoh Poh San minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan yang berikut:

- (a) export minyak kelapa sawit kita menghadapi persaingan yang hebat di pasaran antarabangsa oleh minyak masak yang lain sebagai ganti. Persaingan ini adalah kerana subsidi yang diberikan terus oleh lain-lain Kerajaan kepada pengeluaran-pengeluar minyak masak di dalam satu badan atau yang lainnya. Apakah tindakan yang boleh Menteri Perusahaan Utama ambil untuk mengatasi persaingan di pasaran antarabangsa; dan
- (b) bolehkah Kementerian Perusahaan Utama menimbangkan untuk memberi kredit tanpa faedah untuk memproses minyak kelapa sawit bagi pengeluaran-pengeluar.

Menteri Perusahaan Utama (Dato' Paul Leong Khee Seong): Saya suka menjelaskan di sini bahawa sebab-sebab utama minyak kelapa sawit menghadapi persaingan yang hebat sekarang adalah kerana bekalan

minyak dan lemak sedunia melebihi permintaan. Dengan persaingan yang hebat di antara 14 jenis minyak dan lemak keluaran dunia dan dilanda pula oleh kemelesetan ekonomi dunia semenjak tahun 1981, minyak kelapa sawit Malaysia sedang menghadapi cabaran. Kementerian saya selama ini sentiasa berusaha untuk mengatasi cabaran ini.

Di antara langkah-langkah yang penting untuk mengatasi masalah ini termasuklah pengurangan kos pengeluaran dengan peningkatan kecekapan industri minyak kelapa sawit, peningkatan mutu, memperluaskan kegunaan akhir, dan menggubal strategi pemasaran yang sesuai. PORIM dalam usaha penyelidikan dan pembangunannya sedang berusaha untuk meningkatkan daya pengeluaran dan prosesan minyak kelapa sawit. Umpamanya dengan pengenalan "weevil" dalam proses pendebungaan kita dapat meningkatkan pengeluaran sebanyak kira-kira 25% pada tahun 1982. PORIM juga sedang mengkaji untuk meningkatkan penggunaan akhir (end-uses) minyak kelapa sawit bukan sahaja dalam bidang makanan akan tetapi juga penggunaan bahan ini dalam bidang industri. Di samping itu, melalui khidmat nasihat tekniknya (technical adviser service) PORIM telah berjaya menyampaikan teknologi penggunaan minyak kelapa sawit terutamanya di negara-negara sedang membangun seperti India, Pakistan dan Mesir. Dengan usaha ini pasaran minyak kelapa sawit dapat bertapak di negara-negara tersebut setelah cara-cara pengangkutan, penyimpanan dan penggunaan minyak kelapa sawit dapat diperkenalkan.

Dari segi peningkatan mutu, PORIM dengan kerjasama Badan-badan Kerajaan yang berkaitan seperti SIRIM telah berjaya menggubal piawaian minyak kelapa sawit mentah

manakala piawaian berbagai minyak kelapa sawit yang diproses sedang digubal dan di jangka siap pada hujung tahun ini. Langkah-langkah ini akan meningkatkan lagi keupayaan persaingan bahan-bahan minyak kelapa sawit di pasaran minyak dan lemak dunia.

Kementerian saya bersama-sama dengan Jabatan-jabatan Kerajaan yang lain yang berkaitan sedang berusaha untuk mengekalkan pasaran minyak kelapa sawit yang sedia ada serta mempelbagaikannya di negara negara sedang membangun secara penghantaran misi galakan pasaran di beberapa negara termasuk Benua Kecil India, Australia, Timur Tengah, Afrika, Eropah Timur termasuk Russia dan Republik Rakyat China. Dengan langkah ini kita telah berjaya meningkatkan eksport bahan-bahan minyak kelapa sawit ke negara-negara tersebut. Misalnya kita telah berjaya menembusi pasaran di Mesir yang mempunyai potensi yang baik.

Pihak Kerajaan juga sedang mengusahakan peningkatan eksport bahan-bahan minyak kelapa sawit di antara lain ke negara-negara tertentu melalui dagangan kontra (counter-trade) yang sedang diselenggarakan dengan negara-negara tertentu. Jualan minyak kelapa sawit secara kontrak jangka panjang juga sedang dilaksanakan dan dari segi ini kita telah berjaya di Iraq. Di samping itu, projek usahasama menapis minyak kelapa sawit di negara-negara tertentu sedang dikaji dengan tujuan peningkatan pasaran minyak kelapa sawit di negara-negara berkenaan.

Dari segi bantuan kewangan pula, Bank Negara ada menyediakan kemudahan pembiayaan semula kredit eksport bagi menggalakkan eksport bahan-bahan minyak kelapa sawit. Di bawah skim ini pengeksport-pengeksport minyak kelapa sawit disediakan kredit selama 90 hari dengan faedah yang rendah. Pada

tahun lepas senarai bahan-bahan minyak kelapa sawit yang layak menikmati kemudahan tersebut telah diperluaskan.

HOSPITAL BESAR TAIPING— KEMATIAN PHUN WEI LAM

15. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Kesihatan menyatakan hasil siasatan yang dijalankan ke dalam kematian seorang murid berumur 14 tahun, Phun Wei Lam, di Hospital Besar Taiping pada 20hb November, 1982, dan sama ada kematian tersebut disebabkan oleh kecuaihan pihak hospital tersebut.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Saya suka memberitahu Ahli Yang Berhormat bahawa Kementerian saya telah menjalankan satu siasatan ke atas kematian seorang kanak-kanak yang berumur 14 tahun bernama Phun Wei Lam di Hospital Daerah Taiping pada 20hb November, 1982.

Hasil penyiasatan tersebut menunjukkan bahawa pesakit Phun Wei Lam, telah di bawa ke Bahagian Kecemasan di Hospital Daerah Taiping pada pukul 9.00 pagi 17hb November, 1982 dengan aduan sakit perut. Pesakit ini telah dengan serta merta diperiksa oleh pegawai perubatan bertugas yang telah membuat satu pemeriksaan klinikal yang menyeluruh dan kemudian pesakit ini dimasukkan ke Bilik Pengawasan (Observation Room) untuk pengawasan yang sewajarnya. Dari pukul 9.00 pagi hingga 12.30 tengahhari pesakit ini diulang periksa sebanyak 3 kali dan keadaan beliau adalah didapati baik pada amnya. Mengikut pegawai perubatan yang menjaga kes ini, bapa pesakit kemudian memohon untuk mengeluarkan anak beliau kerana keadaannya beransur baik. Pegawai Perubatan telah mengeluarkan pesakit dengan memberi ubat-ubatan yang

perlu oleh kerana keadaan pesakit didapati memuaskan dan tidak terdapat tanda-tanda klinikal yang tepat yang menunjukkan appendicitis. Bagaimanapun, pegawai perubatan telah menasihatkan supaya ayah kepada pesakit membawa anaknya balik ke hospital jika pesakit muntah-muntah ataupun mengadu sakit perut.

Ayahnya membawa anak beliau, Phun Wei Lam ke Jabatan Kecemasan sekali pada 4.35 petang. Pegawai Perubatan yang memeriksa beliau di sebelah pagi telah memeriksa beliau sekali lagi dan kemudian memasukkan pesakit ini ke Wad Surgical untuk rawatan selanjutnya.

Di dalam wad, pesakit ini didiagnoskan sebagai kes appendicitis dan pesakit dibedah pada malam itu juga. Selepas pembedahan (iaitu pada 18hb, 19hb dan 20hb November, 1982) pesakit telah diawasi dengan secukupnya tetapi telah meninggal dunia pada 6.45 petang pada 20hb November, 1982 oleh sebab "septicaemia".

Penyiasatan yang telah dijalankan tidak menunjukkan apa-apa kecuaihan oleh pihak berkuasa hospital.

BUMIPUTERA MALAYSIA FINANCE—PENYIASATAN

16. Tuan Sim Kwang Yang minta Menteri Kewangan menyatakan hasil penyiasatan yang dilakukan terhadap kes kewangan Bumiputera Malaysia (BMF) suatu anak syarikat yang dipunyai sepenuhnya oleh Bank Bumiputera yang telah memberi pinjaman sebanyak \$94 juta ringgit kepada Edna Investment Ltd dari Hong Kong tetapi hanya mendapat kembali \$12 juta ringgit dan sebagai ahli konsortium tersebut ia telah memberikan pinjaman lain sebanyak \$850 juta ringgit kepada Carrian Investment Ltd juga dari Hong Kong.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah:
 Saya telah pun menjawab soalan ini ketika memberi jawapan kepada pertanyaan dari Ahli Yang Berhormat Tuan Lim Kit Siang pada 15hb Mac, 1983.

BAS SEKOLAH—KENAIKAN TAMBANG

17. Tuan Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Menteri Pengangkutan menyatakan adakah Kerajaan sedar dengan kenaikan tambang bas sekolah yang dibenarkan oleh Kerajaan baharu-baharu ini telah menambahkan lagi bebanan hidup penduduk yang kurang berada di kawasan bandar dan luar bandar, terutama di zaman kemelesetan ini, jika ya, apakah langkah-langkah yang positif telah, sedang dan akan diambil bagi mengatasinya dan apakah Kerajaan bercadang untuk mengkaji semula kadar kenaikan itu.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar:
 Saya sedar bahawa kenaikan tambang bas sekolah baru-baru ini telah menambah lagi beban hidup penduduk-penduduk yang kurang berada di beberapa kawasan bandar dan luar bandar tertentu; bahkan semua kenaikan tambang kenderaan awam dan juga kenaikan harga barang-barang akan menambahkan lagi beban hidup semua orang. Hal ini adalah satu hakikat hidup dan tidak dapat dielakkan.

Sebenarnya keputusan oleh pihak kerajaan untuk menetapkan kadar tambang bas untuk kanak-kanak sekolah di bandar-bandar besar dan kawasan-kawasan lain tidaklah mudah dibuat.

Persatuan-persatuan Pengusaha-pengusaha Bas Sekolah telah memohon supaya kadar tambang bagi kanak-kanak sekolah telah memohon supaya kadar tambang bagi kanak-kanak sekolah dinaikkan mulai daripada penghujung tahun 1981 lagi dan satu memorandum cadangan telah

pun diterima daripada Persekutuan Persatuan-persatuan Bas Sekolah Malaysia pada bulan Mac 1982. Memorandum ini telah dikaji dengan mendalam dan satu kajian soal selidik (survey) juga telah dijalankan oleh Kementerian saya bersama-sama dengan pihak JPJ.

Pada mulanya Kementerian saya bercadang mengesyorkan satu kadar tambang bas untuk kanak-kanak sekolah yang seragam di Semenanjung Malaysia. Tetapi oleh sebab soal selidik menunjukkan bahawa tambang yang dikenakan oleh pengusaha-pengusaha bas sekolah ketika ini di bandar-bandar besar iaitu Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, Petaling Jaya, Kelang dan Ipoh adalah lebih tinggi jika dibandingkan dengan bandar-bandar lain dan kawasan luar bandar, maka Kementerian saya telah mengemukakan cadangan struktur tambang bulanan yang mengandungi dua peringkat. Cadangan struktur tambang bulanan ini telah pun diluluskan oleh pihak Kerajaan pada bulan Januari yang lalu.

Dalam mencapai keputusan tersebut, pihak kerajaan telah juga mengambil kira kemampuan orang-orang luar bandar membayar kadar tambang sekolah bagi kanak-kanak. Sebaliknya pihak kerajaan juga dikehendaki mengambil kira kos pengendalian bas-bas sekolah supaya pengusaha-pengusaha bas sekolah dapat memperolehi keuntungan yang munasabah. Berasaskan kepada faktor-faktor yang tertentu, pihak kerajaan telah pun memutuskan kadar maksima yang baru bagi kawasan dalam dan luar bandar yang didapati realistik, adil dan saksama di pandang dari segi kepentingan orang ramai dan juga pengusaha-pengusaha bas sekolah.

Kadar tambang bas sekolah adalah diulangkaji dari masa ke semasa supaya ianya bersesuaian dengan

kedua-dua pihak pengusaha-pengusaha bas sekolah dan juga ibubapa-ibubapa sekolah. Semenjak kadar maksima tambang bas sekolah bulanan dua peringkat ini dilaksanakan mulai 1hb Februari, 1983, pihak JPJ telah mengadakan lagi satu kajian soal selidik untuk menentukan kadar-kadar tambang sebenarnya yang dikenakan oleh pengusaha-pengusaha bas sekolah di semua sekolah. Borang-borang soal selidik telah diedarkan kepada guru-guru besar sekolah dan maklum balas di jangka akan diterima tidak lam lagi. Pihak Kerajaan akan mengulangkaji kadar berkenaan sekiranya didapati perlu.

(Jawapan kepada Soalan No. 18 telah diberi bersama dengan jawapan kepada soalan No. 4).

TINGKATAN ENAM—KRITERIA PENGAMBILAN

19. Tuan Lim Liang Seng minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) apakah kriteria-kriteria baru yang digunakan mulai tahun 1982 dalam pengambilan masuk Tingkatan Enam aliran sains dan sastera bagi pelajar-pelajar Bumiputera dan bukan Bumiputera; dan
- (b) apakah kelonggaran telah diberi kepada pelajar-pelajar yang cemerlang dalam sukan.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob:

- (a) Kriteria-kriteria yang digunakan untuk pengambilan pelajar ke Tingkatan Enam bagi tahun 1982 adalah sama seperti tahun-tahun lalu dengan tambahan sejumlah kecil pelajar yang mendapat sijil ketiga tetapi mempunyai tiga matapelajaran terbaik.

Asas yang digunakan bagi memilih pelajar-pelajar Bumiputera dan bukan Bumiputera ke jurusan sastera adalah mendapat kepujian dalam Bahasa Malaysia dan agreget maksimum 12 bagi tiga mata pelajaran dari tiga kumpulan mata pelajaran. Kumpulan mata pelajaran adalah, kumpulan pertama Bahasa Malaysia atau Kesusasteraan Melayu, kumpulan kedua Bahasa Inggeris atau Kesusasteraan Inggeris, kumpulan ketiga geografi, kumpulan keempat sejarah, kumpulan kelima Agama Islam atau Agama Islam Tinggi, kumpulan keenam prinsip akaun atau akaun atau perdagangan dan kumpulan terakhir terdiri dari matematik atau matematik tambahan, atau rampaian sains atau rampaian sains tambahan atau sains pertanian.

Manakala asas yang digunakan bagi jurusan sains adalah lulus dalam Bahasa Malaysia dan mendapat agreget 16 bagi tiga matapelajaran dari tiga kumpulan matapelajaran bagi pelajar Bumiputera dan agreget 9 bagi pelajar-pelajar bukan Bumiputera. Kumpulan-kumpulan mata pelajaran adalah, kumpulan pertama matematik atau matematik tambahan, kumpulan kedua kimia, kumpulan ketiga fizik, kumpulan keempat biologi, kumpulan kelima rampaian sains, kumpulan keenam rampaian sains tambahan, kumpulan ketujuh sains pertanian.

Asas bagi jurusan teknik adalah sama bagi jurusan sains. Hanya kumpulan mata pelajaran yang berbeza, iaitu, kumpulan pertama matematik atau matematik tambahan, kumpulan kedua lukisan jometri dan bangunan atau lukisan jometri dan kejuruteraan, kumpulan ketiga ilmu ukur, kumpulan keempat benaan bangunan atau amalan bengkel kejuruteraan, kumpulan kelima fizik, kumpulan keenam kimia.

SYARIKAT INSURANS ASING— PENYUSUNAN SEMULA

20. Tuan Oo Gin Sun minta Menteri Kewangan menyatakan, merujuk kepada laporan-laporan baru-baru ini, syarikat-syarikat insurans asing masih lagi menghirup sejumlah besar wang negara kita tiap-tiap tahun yang merugikan perusahaan insurans tempatan. Hendak menyoal Yang Berhormat Menteri Kewangan jika seruannya kepada syarikat-syarikat insurans asing bagi membentuk syarikat-syarikat insurans asing di dalam negara ini supaya merupai syarikat-syarikat insurans Malaysia telah memberikan hasil-hasil yang positif. Jika sungguh begitu, sila beri butir-butir yang khusus mengenai syarikat-syarikat insurans asing yang telah mengambil hirau akan seruan Kerajaan itu.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Sehingga ke tarikh ini, 33 buah syarikat insurans cawangan asing di Malaysia telah pun menyusun semula perniagaan mereka menjadi 24 buah syarikat tempatan. Proses ini melibatkan pemindahan semua aset dan tanggungan syarikat insurans cawangan asing itu kepada syarikat tempatan yang dimiliki bersama oleh warganegara Malaysia dan warganegara asing. Peringkat penyertaan ekuiti warganegara asing berkurangan secara berperingkat-peringkat disebabkan syarat telah dikenakan semasa lesen dikeluarkan kepada syarikat tempatan di mana pihak warganegara asing dikehendaki mengurangkan penyertaan ekuitinya dalam jangka masa yang telah ditetapkan sehingga menjelang tahun 1990.

Pada tarikh yang sama juga, terdapat 17 buah syarikat insurans cawangan asing yang masih belum menyusun semula perniagaan mereka di Malaysia. Walau bagaimanapun, dari jumlah tersebut, 15 syarikat telah

mengemukakan cadangan penyusunan semula, dengan 10 darinya telah diluluskan oleh Kerajaan dan, dengan demikian, sedang berusaha untuk melaksanakan skim penyusunan semula mereka. Cadangan penyusunan dari dua buah syarikat telah ditolak kerana tidak mematuhi kepada garis panduan yang telah ditetapkan dan mereka telah diminta mengemukakan cadangan baru.

Kementerian Kewangan akan terus mengawasi perkembangan penyusunan semula industri insurans untuk menentukan industri ini juga akan mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru menjelang tahun 1990. Pencapaian matlamat penyertaan warganegara ini bukan sahaja diawasi dari segi penyertaan ekuiti dan pengurusan sahaja, tetapi yang lebih penting ialah dari segi corak perniagaan yang diharuskan mematuhi kepada dasar Kerajaan. Ini bererti perniagaan yang diuruskan tidak seharusnya melibatkan pengaliran keluar matawang yang berlebihan.

KERETAPI TANAH MELAYU— HIBURAN LAGU-LAGU MERDU

21. Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Pengangkutan menyatakan bilakah Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu hendak memasang lagu-lagu merdu di dalam semua koc keretapi penumpang supaya penumpang-penumpang keretapi tidak kesunyian semasa perjalanan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Untuk makluman Yang Berhormat, dalam Rancangan Malaysia Keempat ini sebanyak 50 buah koc baru akan dibeli dari luar negeri dan dijangka tiba pada akhir tahun ini. Oleh kerana koc-koc ini adalah siap dilengkapi dengan alat hiburan awam dan pengumuman, maka lagu-lagu merdu boleh dimainkan semasa dalam perjalanan untuk hiburan para

penumpang. Pentadbiran Keretapi Tanah Melayu tidak bercadang untuk memasang alat hebahan awam di dalam koc-koc yang ada sekarang ini kerana koc-koc tersebut sudah agak lama dan tidak akan digunakan lagi pada akhir tahun 1985.

KURIKULUM BARU SEKOLAH RENDAH—PERLAKSANAAN

22. Tuan Ling Sie Ming minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) apakah tindakan telah dan akan diambil oleh Menteriannya bagi mengatasi masalah-masalah yang telah dibangkitkan daripada pelaksanaan dasar pelajaran 3M iaitu kekurangan bilik-bilik darjah (classroom), kekurangan guru-guru dan kekurangan wang (fund); dan
- (b) adakah Kementerian akan menimbangkan menambah waktu pelajaran Inggeris setiap hari di Sekolah-sekolah Rendah (Cina) Jenis Kebangsaan.

Dato Mohamed Khalil Yaacob: Kekurangan bilik darjah bukanlah berbangkit dari pelaksanaan Kurikulum Baru Sekolah Rendah. Sebaliknya adalah berkait dengan pertambahan bilangan murid yang masuk ke sekolah dengan kemampuan pelaksanaan dan peruntukan kewangan untuk penambahan bilik-bilik darjah tambahan. Untuk mengendalikan hal ini Kementerian Pelajaran telah menyediakan rancangan pembangunannya mengikut Rancangan Malaysia Keempat. Rancangan ini sedang dilaksanakan mengikut jadual.

Dalam pelaksanaan KBSR masalah kekurangan guru tidak timbul. Semua kelas-kelas KBSR telah dibekalkan dengan guru yang mencukupi.

Kekurangan wang bagi melaksanakan kelas KBSR tidak timbul kerana satu peruntukan

sebanyak 36 juta ringgit bagi keperluan sepenuhnya telah diluluskan.

Berkenaan dengan peruntukan waktu pengajaran Bahasa Inggeris di SRJK (C) Kementerian Pelajaran berpendapat masa yang diperuntukkan sekarang ini adalah mencukupi.

JALAN RAYA DI KULIM/LUNAS—KERJA MENGETAR

23. Tuan Tan Kok Hooi minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan sama ada beliau sedar bahawa di Kulim dan Lunas, Kedah, Jabatan Telekom banyak mengorek jalan dan apabila kerjanya siap mengapakah bahagian jalan yang dikorek itu tidak ditarkan semula dengan serta merta.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Leo Moggie anak Irok): Suka saya menjelaskan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa kerja-kerja mengorek jalan di Kulim dan Lunas Kedah telah dijalankan mulai daripada bulan Januari, 1983. Biasanya bila kerja disiapkan dan ianya dikambus semula oleh pemborong seterusnya ditarkan oleh pihak J.K.R. Untuk tujuan tersebut peruntukan sebanyak \$106,180.00 telah pun diberikan kepada Jabatan Kerjaraya dan saya telah difahamkan kerja-kerja mengetar jalan-jalan tersebut akan dijalankan tidak lama lagi.

KAWASAN PERINDUSTRIAN

24. Wan Abu Bakar bin Wan Mohamed minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan sedar bahawa banyak kawasan-kawasan perindustrian di seluruh Negara pada masa ini masih lagi kosong kerana tidak adanya penyertaan

para usahawan. Apakah langkah-langkah Kerajaan untuk memastikan kawasan perindustrian ini diusahakan; dan

- (b) adakah MIDA dalam hal untuk menarik pelaburan asing ke Negara ini mempunyai dasar penyelarasan jenis-jenis industri bagi tiap-tiap kawasan perindustrian yang diadakan.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tengku Dato' Ahmad Rithauddeen Al-Haj):

- (a) Seperti pada 31hb Disember, 1982, sejumlah 96 kawasan perindustrian dengan jumlah keluasan tanah 7,597.28 hektar telah dibangunkan. Daripada jumlah tersebut, 5,142.99 hektar atau 67.7% telah pun diperuntuk kepada para pelabur. Ini adalah lebih baik sedikit berbanding dengan beberapa tahun yang lepas di mana peratusan tanah yang telah diperuntukkan adalah 54.5% dalam tahun 1978, 64.0% dalam tahun 1979, 67.0% dalam tahun 1980 dan 67.3% dalam tahun 1981. Adalah perlu dinyatakan bahawa beberapa kawasan perindustrian ini adalah masih baru. Di antara tahun 1978 hingga 1982, sejumlah 35 kawasan perindustrian telahpun dibangunkan dan 17 darinya telah dibangunkan dalam 2 tahun yang lepas. Oleh itu, haruslah diberikan masa untuk projek-projek perindustrian menapak di kawasan-kawasan baru tersebut.

- (b) Jenis-jenis industri yang boleh ditempatkan dalam kawasan-kawasan perindustrian adalah ditentukan oleh kedudukan kawasan-kawasan perindustrian

dan juga kemudahan-kemudahan yang tersedia. Sebagai contoh, bagi industri-industri berorientasikan eksport, kawasan-kawasan perindustrian atau zon perdagangan bebas yang berhampiran dengan lapangan terbang atau pelabuhan adalah lebih sesuai dan bagi industri-industri berorientasikan getah dan kayu, kawasan-kawasan perindustrian yang berhampiran dengan sumber-sumber bahan mentah boleh menjadi daya penarik. Kawasan-kawasan perindustrian adalah di bawah Kerajaan Negeri dan peranan LKPM umumnya ialah untuk menggalakkan para pelabur bagi menempatkan projek-projek mereka dalam kawasan-kawasan kurang maju dan seterusnya meminta mereka menempatkan dalam kawasan-kawasan perindustrian tersebut.

BILANGAN MURID DAN GURU DALAM KBSR

25. Dr Koh Tsu Koon minta Menteri Pelajaran menyatakan bilangan kelas Darjah 1, bilangan murid-murid Darjah 1 dan bilangan guru-guru Darjah 1 (dibahagikan mengikut guru-guru tetap dan sementara) yang terlibat dalam pelaksanaan Kurikulum Baru Sekolah Rendah (KBSR) tahun ini dalam jenis-jenis sekolah yang berikut:

- (a) Sekolah-sekolah Rendah Kebangsaan;
 (b) Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina); dan
 (c) Sekolah-sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Tamil).

Sejauh manakah kesesakan di bilik-bilik darjah dan kekurangan guru-guru telah menjejaskan keberkesanan pelaksanaan KBSR, khususnya di Sekolah-sekolah Rendah Cina di

kawasan-kawasan bandar. Apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian untuk mengatasi masalah-masalah ini?

Dato' Mohamed Khalil Yaacob:
Bilangan Kelas Tahun 1 pada tahun 1983 ialah seperti berikut:

SK/SRK	7,802
SRJK (C)	2,713
SRJK (T)	674
Jumlah .. .	11,189

Bilangan murid Tahun 1 pada tahun yang sama adalah seperti berikut:

SK/SRK	255,439 orang
SRJK (C)	103,261 orang
SRJK (T)	13,400 orang
Jumlah	372,100 orang

Bilangan guru yang terlibat mengajar murid-murid Tahun 1 KBSR meliputi semua mata pelajaran adalah seperti berikut:

SK/SRK	24,907 orang
SRJK (C)	6,971 orang
SRJK (T)	2,132 orang
Jumlah	34,010 orang

Sebenarnya tidak ada masalah kekurangan guru dan soal kesesakan bilik darjah juga bukan menjadi masalah termasuk di sekolah-sekolah rendah Cina di kawasan dalam bandar. Pelaksanaan menambahkan bilik-bilik darjah untuk memenuhi keperluan tambahan murid-murid sentiasa dilakukan.

ESTET PEKEBUN KECIL— JUMLAH EKAR

26. Tuan Khadri bin Sabran minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan:

- (a) berapakah bilangan dan jumlah ekar Estate Pekebun Kecil yang terdapat di Semenanjung Malaysia;

(b) berapakah bilangan yang telah mengeluarkan hasil; dan

(c) berapakah jumlah (dalam bentuk ringgit) hasil yang pernah diberikan kepada pekebun-pekebun kecil.

**Menteri Kemajuan Tanah Wilayah
(Dato' Rais Yatim):**

- (a) *Bilangan dan jumlah Ekar ESPEK di Semenanjung Malaysia*

Bilangan Estet-estet yang terdapat di Semenanjung Malaysia ialah sebanyak 24 buah Estet yang terdapat di negeri-negeri Kedah, Perak, Negeri Sembilan, Johor, Pahang dan Terengganu.

Manakala jumlah ekar pula ialah keseluruhannya sebanyak lebih kurang 41,691 hektar. Tanaman kelapa sawit ialah lebih kurang 27,849 hektar manakala getah ialah lebih kurang 13,842 hektar.

- (b) *Bilangan Estet yang telah mengeluarkan hasil*

Setakat 28hb Februari, 1983, sebanyak 27 buah estet telah mengeluarkan hasil, yang meliputi kawasan seluas lebih kurang 20,031 hektar yang mana terdiri dari 3,322 hektar getah dan 16,709 hektar kelapa sawit. (Tetapi perlu diingatkan di sini bahawa tanaman-tanaman ini adalah di peringkat awal pengeluaran hasil).

- (c) *Jumlah Hasil (Dalam Bentuk Ringgit) Yang Pernah Diberikan Kepada Pekebun Kecil*

Setakat 28hb Februari, 1983, ESPEK belum lagi mengeluarkan sebarang dividen kepada pekebun kecil. Walau bagaimanapun, sekiranya dividen dikeluarkan kelak, ianya akan diberikan kepada

RISDA untuk dibahagikan kepada pekebun kecil melalui Skim SEPENTAS.

SKIM PINJAMAN BUKU TEKS KEPADA MURID-MURID

27. Dato' Lee Kim Sai minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada Kementerian berkenaan bercadang murid-murid Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina dan Tamil diberi seratus-peratus pinjaman buku teks di bawah Skim Pinjaman Buku Teks tersebut sepertimana di Sekolah Rendah Kebangsaan, untuk menunjukkan polisi Kerajaan yang tidak berbeza-beza kerana keturunan kaum.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Dasar untuk memberi bantuan buku-buku teks seratus-peratus kepada semua murid-murid di sekolah rendah yang bahasa pengantarnya Bahasa Malaysia adalah merupakan perluasan dasar yang telah sedia ada, kerana sejak dahulu lagi, semua murid-murid di sekolah rendah yang bahasa pengantarnya Bahasa Malaysia memang telah mendapat bantuan buku-buku teks percuma. Oleh itu, soal dasar Kerajaan membeza-bezakan pemberian buku-buku teks berdasarkan keturunan kaum adalah tidak timbul, kerana semua murid-murid di sekolah rendah kebangsaan yang terdiri daripada berbilang kaum telah pun diberi bantuan buku-buku teks sepenuhnya.

PERPUSTAKAAN AWAM DI BUKIT MERTAJAM

28. Tuan Seow Hun Khim minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan sama ada beliau mengetahui rumah Kerajaan bagi pegawai-pegawai kanan Kerajaan, yang berhampiran dengan Rumah Rehat di Jalan Kulim, Bukit Mertajam, adalah amat sesuai

dijadikan perpustakaan awam kerana suasana sunyi di kawasan itu; jika ya, bila akan tindakan sewajarnya diambil untuk menubuhkan sebuah perpustakaan awam di situ.

Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan (Datin Paduka Chow Poh Kheng): Tanggungjawab merancang dan menubuhkan perpustakaan awam di negeri-negeri adalah tanggungjawab Kerajaan-kerajaan Negeri atau Perbadanan Perpustakaan Awam negeri masing-masing. Kementerian saya, melalui Jabatan Perpustakaan Negara, hanya memberi nasihat dan bantuan di mana diperlukan. Bantuan yang telah diluluskan bagi Pulau Pinang dalam Rancangan Malaysia Keempat ialah mengadakan sebuah perpustakaan bergerak dan sebuah perpustakaan cawangan di Nibong Tebal. Pada masa sekarang tidak ada rancangan menubuhkan perpustakaan awam di Bukit Mertajam, tetapi kawasan itu ada mendapat perkhidmatan perpustakaan bergerak. Terpulanglah kepada Kerajaan Negeri menimbangkan syor Ahli Yang Berhormat itu.

KEMALANGAN PESAWAT CESSNA 206—SIASATAN KORONER

29. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Pengangkutan menerangkan mengapa penyiasatan Koroner mengenai Kemalangan Kapal Terbang yang dipandu oleh Menteri Luar Negeri tidak diadakan sejour selepas kemalangan tersebut. Mengapa laporan rasmi tentang perkara tersebut tidak diumumkan.

Dato' Abu Hassan bin Haji Omar: Seperti kes-kes penyiasatan yang lain, tarikh penyiasatan Koroner mengenai kemalangan pesawat Cessna 206 yang terhempas di Janda Baik, Pahang adalah terpulang kepada pihak

Mahkamah berkenaan untuk menentukannya dan adalah di luar bidang kuasa Kementerian saya untuk menetapkan.

Mengikut laporan penyiasatan yang telah dikemukakan, kejadian tersebut adalah satu kemalangan. Kerajaan berpuashati dengan laporan tersebut. Laporan rasmi telah tidak diumumkan kerana bukannya satu amalan biasa untuk berbuat demikian.

PENYERTAAN MALAYSIA DALAM ASEAN/PBB/NEGARA- NEGARA ISLAM

30. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan sumbangan timbal-balas dari penyertaan Malaysia di dalam badan-badan yang tersebut di bawah ini:

- (i) Pertubuhan Bangsa-bangsa Bersatu;
- (ii) Sekretariat Negara-negara Islam; dan
- (iii) ASEAN.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir:

(i) Sebagai sebuah negara ahli PBB, Malaysia menggunakan sepenuhnya forum PBB serta saluran-saluran dan fasilitas-fasilitas diplomasi yang wujud di forum tersebut untuk memperjuangkan isu-isu antarabangsa yang memberi kesan secara langsung kepada kestabilan dan keselamatan serantau dan dunia selaras dengan dasar luar negeri Malaysia. Misalnya, Malaysia bersama-sama negara-negara ASEAN yang lain telah menjuarai isu Kampuchea di PBB demi mencari penyelesaian politik atas soal Kampuchea yang mempunyai kesan secara langsung ke atas kestabilan dan keselamatan rantau Asia Tenggara selaras dengan aspirasi konsep Rantau

Aman, Bebas dan Berkecuali (ZOPFAN) yang didukung oleh ASEAN. Begitu juga dengan isu-isu antarabangsa yang lain seperti Afghanistan, Palestine dan Asia Barat, dasar apartheid Kerajaan Afrika Selatan dan Namibia di mana Malaysia turut memperjuangkan dengan aktif hak-hak kemerdekaan rakyat negara tersebut atas dasar kemanusiaan dan keselamatan dan kestabilan dunia. Isu baru yang dijuarai oleh Malaysia sendiri di PBB ialah isu Antartica di mana Malaysia menyeru PBB supaya memberi perhatian khusus kepada benua tersebut supaya ianya terus digunakan untuk tujuan keamanan serta dijadikan warisan seluruh penduduk dunia. Sokongan yang diberi oleh negara-negara ahli PBB yang lain kepada isu-isu yang diperjuangkan oleh Malaysia dan ASEAN di PBB bolehlah dianggap sebagai satu sumbangan timbal-balas yang tidak ketara atau tidak dapat diukur tetapi dapat memberi kesan langsung kepada kemandapan dasar luar negeri dan mengujudkan keadaan aman dan stabil dalam negeri dan juga di rantau ini. Kestabilan dan keselamatan dalam negeri dan serantau merupakan keperluan asas bagi pembangunan negara pada keseluruhannya.

Dari segi pembangunan ekonomi, Malaysia menggunakan forum PBB untuk menyatakan pandangannya sebagai negara membangun tentang perlunya negara-negara maju dan negara-negara industri mengambil sikap yang lebih positif untuk membantu negara-negara yang sedang membangun dalam usaha membetulkan ketidak seimbangan ekonomi dunia. Di samping itu, Malaysia senantiasa mendapat faedah yang langsung menerusi program-program yang dijalankan oleh berbagai-bagai agensi PBB seperti UNDP, UNIDO, WHO, UNESCO dan UNICEF. Penyertaan Malaysia

dalam program-program ini di waktu-waktu yang sudah dan di masa hadapan membolehkan kerajaan meningkatkan lagi kemajuan dalam bidang ekonomi, sosial dan kebudayaan.

(ii) Mengenai soalan (ii) pula, penubuhan Pertubuhan Persidangan Islam (OIC) yang dianggotai oleh 43 buah negara-negara Islam, adalah hasil dari peranan penting yang dimainkan oleh Malaysia. YTM Tengku Abdul Rahman, telah diberi tugas menubuhkan Sekretariat OIC yang berpusat di Jeddah dan seterusnya telah dipilih menjadi Setiausaha Agong OIC pertama. Malaysia telah dan terus mengemukakan berbagai-bagai rancangan kerjasama di dalam berbagai-bagai bidang politik, ekonomi dan kebudayaan dan Malaysia sentiasa menunjukkan kerjasama ke arah perpaduan ummah.

Jasa-jasa Malaysia, peranan yang dimainkan dan ketegasan Malaysia di dalam usaha menyatukan ummah telah mendapat perhatian dari negara-negara OIC. Suara Malaysia di dalam mesyuarat-mesyuarat dan persidangan-persidangan yang dianjurkan oleh OIC sentiasa mendapat sokongan dan penghargaan oleh sebahagian terbesar negara-negara OIC.

Adalah ternyata bahawa sokongan yang diberi oleh OIC bukanlah setakat di dalam persidangan-persidangan atau mesyuarat-mesyuarat anjuran OIC sahaja malah negara kita mendapat sokongan sebahagian terbesar dari negara-negara OIC di dalam arena politik antarabangsa lainnya. Misalnya, negara kita menikmati sokongan oleh majoriti terbesar negara-negara OIC di dalam isu **Kampuchea** selain dari sebilangan **negara-negara** dunia ketiga yang

lainnya. Oleh itu sumbangan timbal-balas dari penyertaan Malaysia di dalam OIC adalah besar.

Penyertaan Malaysia di dalam OIC juga dengan secara tidak langsung mengeratkan lagi hubungan di antara Malaysia dengan negara-negara OIC yang berjumlah 43 buah negara itu secara bilateral. Hubungan yang erat ini memberikan sumbangan yang besar bukan sahaja di dalam perjuangan politik antarabangsa malah di dalam usaha pembangunan ekonomi negara kita. Ini membolehkan negara kita meningkatkan kerjasama di dalam bidang ekonomi seperti pelaburan pinjaman wang, peluang-peluang pasaran barang keluaran negara kita dan sebagainya.

Sukacita juga saya memaklumkan kepada Yang Berhormat bahawa keanggotaan Malaysia di dalam badan-badan yang ditubuhkan di bawah OIC pula adalah memberi faedah yang besar kepada Malaysia. Selain dari mendapat kerjasama di dalam berbagai-bagai bidang, negara kita juga menerima berbagai-bagai bentuk bantuan, seperti dari Tabung Perpaduan Islam (ISF), Bank Pembangunan Islam (BPI) dan lain-lain. Berbagai-bagai institusi di Malaysia ada menerima bantuan-bantuan berbentuk kewangan dari Tabung Perpaduan Islam ini di mana jumlahnya hampir satu juta, manakala BPI memberi pinjaman untuk berbagai-bagai projek pembangunan di Malaysia. Contoh-contoh di atas adalah sebahagian dari sumbangan timbal-balas hasil dari penyertaan negara kita di dalam OIC. Setengah-setengah dari sumbangan ini boleh di lihat dengan jelas dan setengahnya tidak dapat di lihat dan kedua-duanya memberikan erti yang besar kepada negara kita di dalam menghadapi keadaan dunia sekarang.

(iii) Mengenai soalan (iii), seperti Yang Berhormat sedia maklum penubuhan ASEAN adalah dengan tujuan memberi faedah bersama kepada anggota-anggotanya. Oleh yang demikian sumbangan Malaysia tidaklah berupa sumbangan timbal-balas melainkan sumbangan kepada usaha bersama. Sumbangan Malaysia ini adalah dalam bentuk berikut:

- (a) Sumbangan terhadap perbelanjaan mengurus Urusetia Pusat ASEAN di Jakarta. Bagi tahun 1982-83 peruntukan oleh Malaysia ialah sebanyak US\$245,609.66.
- (b) Menanggung segala perbelanjaan semasa menjadi tuan rumah kepada Mesyuarat-Mesyuarat ASEAN seperti Mesyuarat Menteri-Menteri ASEAN, Mesyuarat-Mesyuarat Jawatankuasa ASEAN dan sebagainya. Misalnya pada tahun 1980 Malaysia telah menjadi tuan rumah kepada Mesyuarat ke 13 Menteri-Menteri Luar Negeri ASEAN dan telah membelanja sebanyak lebih kurang \$400,000 untuk mesyuarat ini. Purata perbelanjaan demikian ialah kira-kira \$200,000 semuanya setahun.
- (c) Malaysia juga menyumbangkan bahagiannya terhadap usaha-usaha bersama seperti kepada Projek Perindustrian ASEAN (ASEAN Industrial Project). Sebagai contoh, anggaran perbelanjaan Projek Urea ASEAN (Malaysia) di Bintulu, Sarawak, ialah M\$720 juta. Sebanyak 70% dari kos ini dibiayai melalui pinjaman dari Kerajaan Jepun dan bakinya sebanyak 30% dibahagikan antara anggota-anggota ASEAN dengan kadar Malaysia

menyumbangkan sebanyak 60% terhadap kos projek ini, manakala Indonesia menyumbangkan 13%, Filipina 13%, Thailand 13% dan Singapura 1%. Begitu juga Malaysia memberikan sumbangannya terhadap pembiayaan Projek-projek perindustrian yang dikendalikan oleh negara-negara anggota ASEAN yang lain. Bahagian yang dibayar oleh Malaysia bagi Projek Urea ASEAN (Malaysia) ialah M\$132 juta dan Projek Urea ASEAN (Indonesia) ialah \$28 juta.

- (d) Lain-lain perbelanjaan secara tidak langsung seperti perbelanjaan untuk menghantar perwakilan-perwakilan Malaysia menghadiri Mesyuarat-Mesyuarat ASEAN di luar Malaysia, dan memberi sumbangan terhadap memajukan aktiviti-aktiviti bersama ASEAN yang lain yang ditempatkan di Malaysia dan di negara-negara ASEAN yang lain. Purata jumlah belanja ini ialah kira-kira M\$150,000 setahun.

Perbelanjaan-perbelanjaan ini tidak ada timbal-balasnya kerana tiap-tiap negara ASEAN sama-sama membiayai kerjasama ini. Saya rasa setakat ini tiap-tiap anggota ASEAN telah pun menanggung beban yang sama dan menikmati hasil dan keuntungan yang serupa.

PELATIH TEKNIK MENGIKUT KAUM

31. Tuan Peter Chin Gan Onn minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan pecahan kaum semua pelatih-pelatih teknik yang kini mendapat pengalaman kerja atas projek-projek Kerajaan dan separa Kerajaan

khususnya kontrak Jambatan Besar Pulau Pinang dan Dayabumi, di mana kontraktor-kontraktor asing telah pun ditanggungjawabkan melaksanakan penukaran teknologi kepada rakyat tempatan.

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' S. Samy Vellu): Di bawah Kementerian saya projek Jambatan Pulau Pinang mengambil pelatih-pelatih teknik dalam usaha mempertingkatkan kemahiran pekerja-pekerja dan pemindahan teknologi. Kedudukan pecahan kaum bagi pelatih-pelatih tersebut ialah:

Melayu	136
Cina	—
India	10

Kementerian saya tidak bertanggungjawab mengenai latihan-latihan teknik, sekiranya ada di bawah Kementerian-kementerian lain yang dibuat oleh kontraktor-kontraktor asing yang dipertanggungjawabkan dalam usaha pemindahan teknologi itu. Tetapi apa yang saya telah dimaklumkan bahawa bagi projek Dayabumi di bawah pengurusan UDA dan terletak di bawah Kementerian Perusahaan Awam kedudukan pelatih-pelatih teknik mengikut pecahan kaum ialah:

Melayu	40
Cina	—
India	—

SEKOLAH MENENGAH VOKASIONAL PONTIAN

32. Tuan Moktaram bin Rabidin minta Menteri Pelajaran menyatakan bilakah Kerajaan akan membina Sekolah Menengah Vokasional di Daerah Pontian, Johor.

Dato' Mohamed Khalil Yaacob: Sebuah Sekolah Menengah Vokasional untuk daerah Pontian telah dicadangkan dalam Kajian Semula Malaysia Keempat.

PERJANJIAN LEMBAH SUNGAI GOLOK—FAEDAH

33. Tuan Haji Hassan bin Haji Mohamed minta Menteri Pertanian menyatakan apakah faedah yang akan didapati oleh rakyat Malaysia khususnya di kawasan sempadan negeri Kelantan dan Thailand sebagai hasil dari perjanjian yang akan ditandatangani oleh beliau dengan wakil-wakil dari Kerajaan Thailand dan Australia yang dipanggil Perjanjian Lembah Sungai Golok itu.

Dato' Abdul Manan bin Othman: Memorandum persefahaman antara Kerajaan Malaysia, Thailand dan Australia yang akan ditandatangani itu merupakan kerjasama ketiga negara untuk menjalankan kajian sumber air dan pembangunan luar bandar bagi Kawasan Lembah Sungai Golok.

Kajian tersebut yang akan memakan masa selama 18 bulan bertujuan untuk merangka Projek Pertanian Bersepadu bagi memajukan kawasan sempadan kedua-dua buah negara dari segi mengatasi masalah banjir, pembangunan bidang perhutanan, pertanian, perikanan, ternakan, perparitan dan taliair.

Projek Pertanian Bersepadu yang akan dihasilkan dari kajian tersebut dijangka akan dapat meningkatkan lagi taraf hidup dan kedudukan sosio-ekonomi petani-petani dan penduduk desa yang terlibat, melalui usaha-usaha melipatgandakan penggunaan tanah-tanah pertanian, memajukan tanah-tanah baru dengan menggunakan sepenuhnya sumber-sumber yang ada.

Selain daripada faedah pembangunan pertanian, projek Lembah Sungai Golok adalah juga penting dari segi keselamatan negara.

Strategi terakhir sekali mengandungi usaha-usaha mengurangkan amalan-amalan yang tidak adil dari segi penimbangan, penetapan mutu hasil-hasil tersebut, potongan yang dikenakan kepada petani-petani dan lain-lainnya, supaya petani-petani mendapat faedah yang sepenuhnya dari hasil-hasil mereka tanpa mengalami kerugian dari amalan-amalan tidak adil ini.

Di antara strategi ini Kementerian saya sedang menegaskan strategi menyesuaikan pengeluaran pertanian mengikut kehendak pasaran disemua peringkat termasuklah peringkat Jabatan dan peringkat petani. Strategi pasaran-pengeluaran-pasaran atau "market-production-market" perlu dilaksanakan oleh kerana sebilangan besar masalah pemasaran timbul oleh kerana hasil-hasil yang dikeluarkan tidaklah mengikut kehendak pasaran. Saya percaya bahawa strategi-strategi ini akan dapat mengatasi sebahagian besar masalah pemasaran untuk faedah petani-petani kecil luar bandar.

UNIVERSITI LUAR NEGERI— PENGHANTARAN PELAJAR- PELAJAR

34. Wan Ibrahim bin Wan Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan apakah asas yang digunakan oleh Kerajaan bagi menentukan dan membuat pilihan Universiti-universiti luar negeri bagi penghantaran pelajar-pelajar Malaysia.

Dato' Mohamed Khalil Yaacob: Asas yang digunakan oleh Kerajaan bagi menentukan dan membuat pilihan Universiti-universiti luar

negeri bagi penghantaran pelajar-pelajar Malaysia adalah seperti berikut:

- (a) Kursus-kursus dan Universiti-universiti tersebut diiktiraf oleh Kerajaan Malaysia.
- (b) Kursus-kursus itu adalah menepati dengan keperluan tenaga manusia bagi Negara.
- (c) Perbelanjaan yang diperlukan adalah merupakan yang paling minima.
- (d) Masa yang diambil untuk mendapatkan sesuatu Ijazah itu tidak terlalu lama.

FAMA—PEMASARAN BARANGAN PERTANIAN

35. Tuan Ismail bin Arshad minta Menteri Pertanian menyatakan apakah strategi yang akan diambil perhatian dan tindakan segera oleh FAMA sekarang dan akan datang bagi mengatasi masalah-masalah pemasaran barangan keluaran pertanian oleh petani-petani kecil di luar bandar bagi dapat menjadi jaminan masa depan para-petani mencapai matlamat DEB Kerajaan terutama kehidupan seharian mereka.

Dato' Abdul Manan bin Othman: Untuk mencapai objektif mengatasi masalah pemasaran barangan pertanian yang dihasilkan oleh petani-petani kecil di luar bandar, strategi-strategi yang diamalkan oleh FAMA adalah pertama sekali, dengan menambahkan saluran-saluran pasaran di luar bandar di mana FAMA sendiri menyertai dalam pembelian, pemerosesan dan pengedaran hasil-hasil tersebut, di samping pihak-pihak swasta supaya petani-petani mempunyai cukup pembeli untuk hasil-hasil mereka.

Strategi kedua ialah dengan meluaskan pasaran bagi hasil-hasil tersebut di dalam dan di luar bandar

untuk menambah permintaan atau "demand" bagi hasil-hasil ini. Perkembangan ini akan membolehkan petani-petani meluaskan lagi pengeluaran mereka tanpa mengalami kemerosotan harga dan pendapatan pada keseluruhannya.

Strategi ketiga melibatkan penambahan maklumat-maklumat pemasaran seperti harga, bekalan dan perkembangan am di pasaran tempatan dan luar negeri untuk menentukan bahawa petani-petani mengeluarkan hasil-hasil sejajar dengan kehendak pasaran bukan sahaja dari segi kuantiti tetapi juga dari segi jenis, mutu, bungkusan, masa dan lain-lainnya.

Antara faktor-faktor yang telah dikenalpasti yang menyebabkan kerosakan yang begitu serius di Kerian ialah:

- * tanaman yang tidak serentak.
- * pengurusan air yang kurang memuaskan.
- * tumpuan yang kurang oleh petani-petani terhadap tanaman dan dengan ini amalan-amalan kawalan musuh tidak dijalankan dengan sempurna.

Kecuali penyakit bakteria di mana kawalannya agak mahal, kaedah-kaedah untuk mengawal lima makhluk/penyakit yang utama sudahpun ada.

- * Projek Bersepadu Kerian/Sg. Manik dijangka dapat disiapkan pada tahun 1985.

URUSAN PROJEK DI PULAU PINANG

36. Tuan Gooi Hock Seng minta Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam menyatakan sama ada benar Kementerian beliau, akibat dari pengalaman projek jambatan Pulau Pinang berhasrat tidak lagi mahu mencampuri sebarang urusan

projek di Pulau Pinang melainkan segala masalah telah diselesaikan oleh pihak Kerajaan Negeri, kalau benar, adakah Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah diberitahu mengenai perkara ini dan apakah reaksi dari pihak berkuasa negeri.

Dato' S. Samy Vellu: Perkara ini tidak benar.

LAWATAN PERDANA MENTERI PERANCIS KE MALAYSIA

37. Tuan Fung Ket Wing minta Menteri Luar Negeri menyatakan peraturan dan perjanjian yang telah dicapai antara Malaysia dan Perancis semasa lawatan Perdana Menteri Perancis Mr. Mauroy ke Malaysia dalam bulan Disember 1982 dan bagaimana perjanjian dan peraturan ini akan menguntungkan Malaysia dari segi sosial dan ekonomi.

Tuan Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir: Pada keseluruhannya, lawatan TYT Pierre Mauroy, Perdana Menteri Perancis pada 12hb hingga 14hb Disember, 1982 telah membawa munafaat kepada hubungan dua hala di antara Malaysia dan Perancis dari segi politik, ekonomi dan sosial.

Dari segi politik, perbincangan saya dengan TYT Pierre Mauroy mengenai masalah-masalah serantau dan antarabangsa telah membolehkan kami menghargai dan memahami kedudukan kedua-dua negara dengan lebih jelas lagi.

Dari segi ekonomi pula, perbincangan di antara kedua belah pihak telah menghasilkan persetujuan pihak Perancis memberi Sistem Penerbangan Malaysia (MAS) hak penerbangan kedua ke Paris. Satu delegasi dari Perancis telah datang ke Kuala Lumpur baru-baru ini untuk mengadakan perbincangan selanjutnya dan hasil dari perbincangan tersebut adalah menggalakkan.

Dari segi bantuan untuk projek-projek pembangunan, pihak Perancis telah bersetuju memberi bantuan teknikal dalam bidang penangkapan ikan di laut dalam. Pihak Perancis juga telah menawarkan bantuan teknik dalam bidang-bidang lain seperti makanan, pertanian dan perumahan dan pihak kita sedang mengkaji tawaran-tawaran tersebut. Pihak kita juga sedang mengkaji tawaran untuk kredit Perancis dalam projek-projek tertentu, dan jika didapati sesuai, perbincangan selanjutnya akan diadakan dengan Kerajaan Perancis.

Dari segi sosial pula, Kerajaan Perancis telah bersetuju menawarkan tempat-tempat tambahan di institusi-institusi pelajaran tinggi bagi penuntut-penuntut kita yang ingin melanjutkan pelajaran di sana. Pihak Perancis juga bersetuju menghantar pegawai-pegawainya untuk mempelajari sistem pelajaran kita dengan tujuan untuk menggubal satu sistem yang setanding bagi kemasukan penuntut-penuntut Malaysia ke institusi-institusi pelajaran tinggi di Perancis.

Memandangkan tujuan lawatan Perdana Menteri Perancis ke Malaysia ialah untuk mengeratkan kerjasama dua hala terutama dalam bidang ekonomi, melalui hubungan yang rapat, lawatan ini telah berjaya menambahkan kesefahaman mengenai kehendak-kehendak dan prioriti kedua-dua negara dan dengan demikian telah berjaya mengesan bidang-bidang untuk kerjasama di antara Malaysia dengan negeri Perancis.

RADIO MALAYSIA—GANGGUAN DI RANGKAIAN MERAH

38. Tuan Chan Kok Kit minta Menteri Penerangan menyatakan sama ada beliau sedar tentang aduan yang dibuat oleh orang ramai bahawa penerimaan (reception) melalui

gelombang pendek rangkaian merah Radio Malaysia adalah tidak memuaskan khasnya dari awal pagi hingga pukul 7.30 pagi dan dari pukul 7.30 malam hingga tamat siaran; jika ya, apakah tindakan yang akan diambil untuk memperbaiki keadaan tersebut.

Menteri Penerangan (Tuan Mohd. Adib bin Haji Mohd. Adam): RTM tidak pernah menerima apa-apa teguran, sama ada bertulis ataupun lisan mengenai penerimaan melalui gelombang pendek Rangkaian Merah pada masa-masa yang disebutkan. Walaupun begitu dari pengalaman kami memang ada terdapat sedikit gangguan pada masa-masa yang tertentu, disebabkan oleh keadaan cuaca yang mana adalah terkeluar daripada kawalan kami.

TELEFON—SENARAI MENUNGGU

39. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan:

- (a) bilangan pemohon telefon di seluruh negara yang berada dalam senarai menunggu pada 28-2-83 dan daripada jumlah itu berapa banyak dari Wilayah Persekutuan;
- (b) apakah langkah yang akan diambil untuk menyediakan perkhidmatan ini dan bilakah ianya akan dilakukan; dan
- (c) apakah langkah yang sedang dirancang untuk menambah kecukupan kakitangan Jabatan Telekom untuk menampung pertambahan keperluan orang ramai dan sama ada masanya telah sampai atau tidak bagi Jabatan ini ditukar menjadi sebuah Badan Berkanun. Jika tidak, kenapa.

Datuk Leo Moggie anak Irok:

- (a) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sehingga 28hb Februari, tahun ini, terdapat seramai 200,669 penunggu diseluruh Malaysia. Namun begitu, 15% daripadanya adalah di dalam proses untuk diberikan perkhidmatan, menjadikan jumlah penunggu yang sebenarnya menunggu akibat daripada ketiadaan kebel dan alat Ibusawat sebanyak 110,970. Jumlah penunggu di Wilayah Persekutuan adalah seramai 41,624 (13 peratus daripadanya di dalam proses untuk diberikan perkhidmatan menjadikan jumlah penunggu sebenar di Wilayah Persekutuan adalah sebanyak 36,189).
- (b) Mengenai langkah-langkah yang akan diambil untuk menyediakan perkhidmatan telefon suka saya maklumkan Jabatan Telekom telah menetapkan matlamat-matlamat yang mampu dilaksanakan di tiap-tiap tahun dalam tiap-tiap Rancangan 5 Tahun. Bagi Rancangan Malaysia Keempat (1981 hingga 1985) Jabatan Telekom-Negara telah menetapkan pemasangan telefon sebanyak 800,000 untuk menjadikan jumlah, diakhir rancangan Malaysia Keempat ini sebanyak 1.2 juta pelanggan. Dengan rancangan-rancangan yang disediakan ini masa menunggu untuk mendapatkan perkhidmatan telefon akan dapat dikurangkan.
- (c) Suka saya menjelaskan di sini bahawa masalah yang dihadapi oleh Jabatan Telekom sekarang bukanlah berpunca daripada masalah kurang cekap anggotanya tetapi oleh kerana pemohon-pemohon perkhidmatan telefon melebihi

daripada keupayaan yang sedia ada. Walau bagaimanapun daripada perangkaan dan prestasi bagi Rancangan Malaysia Ketiga dan juga Rancangan Malaysia Keempat Jabatan Telekom telah mampu mengadakan perkhidmatan lebih daripada yang ditetapkan. Ini dapat dilihat dari matlamat pemasangan Rancangan Malaysia Keempat sebanyak 800,000 adalah 5 kali ganda daripada matlamat pemasangan 149,859 yang ditetapkan untuk dilaksanakan di dalam Rancangan Malaysia Ketiga. Di awal Rancangan Malaysia Ketiga pertambahan bersih pelanggan telefon adalah sebanyak 24,720 berbanding dengan pertambahan bersih pelanggan telefon di awal Rancangan Malaysia Keempat sebanyak 93,000. Prestasi tahun 1981 adalah melebihi 40 peratus daripada usaha Jabatan Telekom dalam tempoh lima tahun Rancangan Malaysia Ketiga. Ini jelas menunjukkan bahawa masalah yang dihadapi oleh Jabatan Telekom bukan daripada kurang cekap anggotanya tetapi adalah disebabkan permintaan untuk perkhidmatan tersebut yang terlalu tinggi.

**SUBSIDI KEPADA PEKEBUN
KECIL GETAH**

40. Tuan Yeoh Poh San minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan yang berikut:

- (i) berapa banyakkah subsidi yang dihadkan untuk racun serangga dan baja-baja yang telah diperuntukkan untuk pekebun-pekebun kecil dan penanam kelapa sawit dalam tahun 1981 dan 1982;

- (ii) berapakah jumlah yang diperuntukkan dari subsidi tersebut yang sebenarnya telah disahkan dan diedarkan kepada pekebun-pekebun kecil; dan
- (iii) berapakah jumlah sebenar yang telah digunakan oleh pekebun-pekebun kecil dari jumlah yang diberikan.

Dato' Rais Yatim:

- (i) Subsidi-subsidi dikeluarkan hanya kepada pekebun-pekebun kecil yang menanam getah sahaja. Racun serangga adalah sesuatu input pertanian yang dikeluarkan melalui subsidi tanaman kontan di kebun kecil. Bekalannya adalah berdasar kepada kehendak pekebun kecil sendiri apabila mendapat serangan penyakit. Jumlah yang dikeluarkan bagi tahun 1981 dan 1982 adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Racun Serangga (Paun)</i>	<i>Subsidi Baja (Metrik ton)</i>
1981 ..	2,700	14,840
1982 ..	60	2,862

- (ii) Jumlah subsidi tersebut yang sebenarnya yang telah disahkan dan diedarkan kepada pekebun kecil adalah berjumlah:

<i>Jenis Subsidi</i>	<i>Peratus dikeluarkan mengikut Peruntukan Tahunan</i>	
	<i>1981</i>	<i>1982</i>
Tanaman Kontan (termasuk racun serangga)	213% (2.1 Juta)	80% (1.5 Juta)
Subsidi Baja ..	170% (17.1 Juta)	87% (8.04 Juta)

- (iii) Jumlah sebenar yang telah digunakan oleh pekebun-pekebun kecil dari jumlah yang diberikan adalah 100%.

**KESATUAN SEKERJA—
PEMBATALAN PENDAFTARAN**

41. Tuan Ng Cheng Kuai minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan:

- (a) jumlah pendaftaran kesatuan-kesatuan sekerja yang dibatalkan;
- (b) sebab-sebab yang mengakibatkan pembatalan pendaftaran tersebut.

Dato' Haji Zakaria bin Haji Abdul Rahman: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat itu, sejak tahun 1975 hingga sekarang sejumlah 33 buah kesatuan sekerja telah dibatalkan atas sebab-sebab seperti berikut:

- (1) 15 buah oleh kerana kesatuan tidak ujud lagi;
- (2) 4 buah oleh kerana Jawatankuasa kesatuan tidak sah di sisi Undang-undang;
- (3) 14 buah oleh kerana kesatuan gagal mematuhi peraturan-peraturan di bawah Akta Kesatuan Sekerja 1959.

**LAWATAN KE CHINA—
PERMOHONAN**

42. Tuan Quah Wee Liam minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan adakah beliau sedar bahawa pemohon-pemohon yang ingin melawat Negeri China akan diberitahu keputusan permohonan-permohonan mereka selama 4 bulan mulai dari tarikh permohonan dibuat. Adakah polisi tersebut diikuti dengan ketatnya memandangkan di kawasan saya, Kluang, ada seorang lelaki tua berumur 73 tahun dan beliau telah memohon kepada Jabatan Imigresen di Batu Pahat pada 2 tahun yang lalu untuk melawat anak perempuannya yang sedang sakit tetapi hingga sekarang, beliau hanya menerima peringatan-peringatan sahaja tanpa jawapan berkenaan permohonannya.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Mohd Kassim bin Ahmed): Untuk makluman Dewan yang mulia ini, keputusan permohonan untuk melawat Republik Rakyat China yang dikemukakan selengkap-lengkapnyanya kepada Jabatan Imigresen tidak memakan masa yang lebih daripada yang diperlukan.

Mengenai dakwaan Ahli Yang Berhormat bahawa terdapat seorang tua yang berumur 73 tahun dari kawasan Ahli Yang Berhormat yang masih belum memperolehi keputusan untuk melawat ke Republik Rakyat China sehingga sekarang, sukacitalah kiranya Ahli Yang Berhormat membekalkan butir-butir lengkap mengenai permohonan ini agar Kementerian saya dapat menyiasat dakwaan tersebut.

PENGUNAAN ETHREL/ ETHAPON KEPADA PEKEBUN KECIL GETAH

43. Tuan Yeoh Poh San minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan apakah langkah yang telah diambil untuk mengaturkan penguatkuasa kegunaan untuk merangsang pengeluaran Ethrel dan Ethapon untuk pekebun-pekebun kecil getah.

Dato' Rais Yatim: Langkah-langkah yang telah diambil untuk mengaturkan penguatkuasa kegunaan Penggalak Susu, Ethrel dan Ethapon dengan lebih berkesan di kebun kecil adalah seperti berikut:

- (i) Penggalak susu yang dibekalkan kepada pekebun-pekebun kecil adalah berdasar kepada hasil percubaan dan pengesyoran oleh Institusi Penyelidikan Getah Malaysia (IPGM) bagi penggunaan pekebun kecil.

- (ii) Penubuhan Jawatankuasa Pemindahan Teknologi yang dianggotai oleh Pegawai-pegawai Kanan RISDA, Institut Penyelidikan Getah Malaysia (IPGM) dan wakil-wakil pekebun kecil bagi tujuan mempergiat dan menggerakkan aktiviti-aktiviti pekebun-pekebun kecil termasuk di dalam usaha-usaha menexploitasi pengeluaran getah secara menggunakan Penggalak Susu, Ethrel dan Ethapon. Ini termasuk menunjuk ajar dan penyediaan cara-cara penggunaannya di kebun kecil.

- (iii) Dari masa ke semasa, sampel-sampel Ethrel dan Ethapon di dalam Stor-stor RISDA dibuat analisa oleh Institut Penyelidikan Getah Malaysia (IPGM) atau lain-lain Agensi Kerajaan bagi menentukan mutunya sebelum dibekal kepada pekebun kecil.

PERKAHWINAN ANTARA TENTERA WANITA-LELAKI

44. Wan Abu Bakar bin Wan Mohamed minta Menteri Pertahanan menyatakan iaitu baru-baru ini Kerajaan telah mengadakan peraturan pengharaman perkahwinan di antara Tentera Wanita dengan Tentera Lelaki. Tidakkah Kerajaan sedar bahawa arahan ini adalah bertentangan dengan kehendak-kehendak perikemanusiaan. Oleh itu, tidakkah Kerajaan bercadang untuk menarik balik peraturan tersebut.

Timbalan Menteri Pertahanan (Abang Abu Bakar bin Datu Bandar Abang Haji Mustapha): Saya percaya Yang Berhormat dari Jerantut telah tersilap membuat tanggapan terhadap soal perkahwinan di antara anggota tentera wanita dengan anggota tentera lelaki. Mengikut keputusan Mesyuarat

Majlis Angkatan Tentera yang ke 219 yang bersidang pada bulan September 1982, tidak pernah mengeluarkan sebarang fatwa yang mengatakan perkahwinan antara anggota tentera wanita dengan anggota tentera lelaki adalah diharamkan. Majlis Angkatan Tentera hanya memutuskan bahawa perkahwinan antara sesama anggota adalah tidak digalakkan. Kementerian saya mengambil berat terhadap pentafsiran terhadap ungkapan atau istilah “mengharamkan” dan “tidak menggalakkan” kerana ini memberi implikasi yang besar terhadap aspek-aspek keagamaan, hak asasi individu atau sifat perikemanusiaan yang dipertikaikan.

Memanglah menjadi hasrat murni Kementerian Pertahanan supaya tiap-tiap apa keputusan terhadap apa-apa peraturan yang dibuat supaya tidak bercanggah dengan ajaran agama dan bertentangan dengan hak individu seseorang. Oleh sebab itulah apabila mengeluarkan peraturan kahwin ini, perkataan “tidak menggalakkan” telah digunakan. Oleh hal yang demikian seseorang anggota tentera kini diberi pilihan dan terpulanglah kepadanya untuk menimbangkannya. Peraturan perkahwinan ini berkuatkuasa mulai 1 Disember 82 dan anggota-anggota yang telah berkahwin sesama mereka sebelum tarikh ini tidak terlibat.

Peraturan ini dikeluarkan adalah atas sebab-sebab kepentingan perkhidmatan juga untuk kebaikan bersama di antara suami isteri kerana beban serta tugas dan tanggungjawab yang begitu berat dan mencabar. Sekiranya anggota tentera masih mahu berkahwin si isteri adalah dikehendaki menamatkan perkhidmatannya. Memandangkan keadaan inilah pihak Angkatan Tentera masih lagi tidak bercadang untuk menarik balik peraturan ini tetapi walau bagaimanapun, setiap peraturan yang telah dikeluarkan oleh pihak

Angkatan Tentera sentiasa disemak dan dikaji dari masa ke semasa termasuklah peraturan perkahwinan itu.

PELAJARAN KBSR—PENYEDIAAN BAHAN

45. Dr Koh Tsu Koon minta Menteri Pelajaran menyatakan sama ada beliau sedar bahawa kebanyakan ibubapa, terutamanya mereka dari kawasan-kawasan luar bandar, adalah miskin dan kurang berpendidikan dan oleh itu sebenarnya tidak berupaya membantu sekolah-sekolah secara berkesan dalam penyediaan bahan-bahan KBSR seperti yang disyorkan oleh Timbalan Perdana Menteri baru-baru ini. Memandangkan kesekatan kewangan yang sedang dihadapi, apakah langkah-langkah yang lebih realistik yang telah atau akan diambil oleh Kementerian untuk mengatasi masalah-masalah kekurangan bahan dan mengurangkan beban berat guru-guru.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob: Saya sedar tentang taraf sosio-ekonomi dan taraf pendidikan para ibubapa di kawasan luar bandar, yang pada umumnya lebih rendah daripada taraf di bandar. Namun demikian ini tidak bermakna yang mereka itu tidak dapat memberikan bantuan kepada pihak sekolah. Sebenarnya mereka boleh dan telah pun memberikan bantuan kepada pihak sekolah terutama sekali dalam bentuk perkhidmatan. Mereka menolong pihak sekolah menyediakan alat-alat kelengkapan seperti rak-rak buku, tempat menyimpan bahan-bahan pelajaran KBSR, mengecat, menyediakan pelbagai bahan seperti jenis kad dan mendapatkan benda-benda tempatan di tempat masing-masing yang disyorkan oleh guru dalam pengajaran.

Keutamaan telah diberi kepada pelaksanaan KBSR yang mana peruntukan sepenuh 36 juta ringgit

telah diluluskan. Dengan peruntukan ini masalah kekurangan sebenarnya tidak timbul. Masalah beban guru yang dikatakan berat itu telah diatasi dengan cara menaikkan nisbah guru-kelas sebanyak 1.5 bagi kelas-kelas KBSR dan dengan cara menubuhkan jawatankuasa di peringkat sekolah untuk membantu menyediakan bahan-bahan KBSR secara berkelompok.

RANCANGAN PEMULIHAN KAMPUNG

46. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Haji Nik Mat minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan tindakan yang akan diambil terhadap mereka yang bertanggungjawab menyebabkan kerugian yang berjumlah seratus juta ringgit kepada Rancangan Pemulihan Kampung dari tahun 1970 sehingga 1980.

Tuan Radzi bin Sheikh Ahmad: Rancangan Pemulihan Kampung sebenarnya telah dilaksanakan mulai akhir tahun 1979 dan bukanlah dari tahun 1970 seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pengkalan Chepa tersebut.

Dakwaan Ahli Yang Berhormat yang mengatakan Rancangan Pemulihan Kampung mengalami kerugian yang berjumlah seratus juta ringgit itu sebenarnya tidak benar. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, perbelanjaan bagi Rancangan Pemulihan Kampung untuk tahun 1979, 1980 dan 1981 hanyalah berjumlah sebanyak \$56,132,571 sahaja yang telah memberi faedah kepada 2,619 buah kampung, 46,342 buah rumah yang telah dapat dipulihkan dan 13,385 projek infrastruktur dan kemudahan-kemudahan asas telah dapat dilaksanakan dalam tempoh tersebut.

Oleh itu adalah jelas bahawa Rancangan Pemulihan Kampung tidak mengalami kerugian seperti yang didakwa oleh Ahli Yang Berhormat tersebut malah rancangan tersebut

telah memberi faedah yang besar kepada masyarakat luar bandar.

KILANG KELAPA SAWIT

47. Tuan Khadri bin Sabran minta Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah menyatakan:

- (a) berapakah bilangan Kilang Kelapa Sawit kepunyaan ESPEK;
- (b) adakah kilang-kilang ini hanya memproses hasil-hasil keluaran dari Estate Pekebun Kecil sahaja; dan
- (c) bagaimanakah prestasi perjalanan kilang kepunyaan ESPEK itu pada masa ini.

Dato' Rais Yatim:

- (a) *Bilangan Kilang Kelapa Sawit Kepunyaan ESPEK*

Setakat ini, ESPEK tidak mempunyai kilang kelapa sawit. Yang ada ialah kilang kepunyaan RISDA di Estet Sungai Ambat dan sebuah lagi, dalam peringkat pembinaan di Estet Pekebun Kecil Ulu Keratong IV. Di samping itu, RISDA juga mempunyai sebuah kilang usahasama dengan Ketengah di Durian Mas, Terengganu. Kilang ini sedang berjalan.

- (b) *Sama ada Kilang-kilang Hanya Proses Hasil-hasil Keluaran Dari Estet Pekebun Kecil Sahaja*

Kilang-kilang RISDA memproses buah-buah kelapa sawit dari Estet Pekebun Kecil dan juga buah-buah dari ladang-ladang persendirian pekebun kecil; dan juga ladang-ladang persendirian yang kecil.

- (c) *Prestasi Perjalanan Kilang Kepunyaan ESPEK Pada Masa Ini*

Seperti yang telah dinyatakan tadi, ESPEK tidak mempunyai

kilang kelapa sawit. Walau bagaimanapun, kilang-kilang RISDA yang diuruskan oleh ESPEK adalah berjalan dengan baik pada masa ini.

GURU TERLATIH DI SEKOLAH RENDAH

48. Dato' Lee Kim Sai minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) bagaimana masalah kekurangan guru dengan begitu banyak boleh berlaku di Sekolah Rendah bila penggal persekolahan pertama 1983 mula baru-baru ini?
- (b) bilangan kekurangan guru mengikut Aliran Sekolah Bahasa Kebangsaan, Cina dan Tamil;
- (c) adakah masalah ini lebih serius di Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan Cina, jika ya, apa sebabnya dan apa persediaan akan dibuat untuk mengelak perkara ini berulang pada masa akan datang.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob:

- (a) Kekurangan guru terlatih di sekolah rendah pada tahun 1983 tidaklah begitu membimbangkan pada seluruh Malaysia apabila diperhatikan bahawa jumlah perjawatan guru sekolah rendah pada akhir tahun 1982 ialah 80,633 orang dan kekurangan guru terlatih yang terdapat pada awal tahun 1983 bagi seluruh Malaysia ialah 5,666 orang iaitu sebanyak 7%.

Kekurangan ini berlaku adalah disebabkan penambahan nisbah guru/kelas bagi semua kelas Kurikulum Baru Sekolah Rendah (KBSR) yang bermula dari darjah satu pada tahun 1983 ini. Pertambahan nisbah ini adalah dari 1.2 guru bagi satu

kelas kepada 1.5 guru bagi satu kelas. Oleh kerana pada tahun 1983 ada sebanyak 11,278 kelas darjah satu, pertambahan guru yang diperlukan bagi KBSR ialah $11,278 \times 0.3 = 3,383$ orang ini bermakna pertambahan sebanyak 25% guru bagi guru-guru darjah I. Kekurangan ini menjadi bertambah, disebabkan juga tiada pengeluaran guru terlatih dari maktab-maktab perguruan di Semenanjung Malaysia yang bilangannya di antara 3,100 orang setahun.

- (b) Bilangan kekurangan guru terlatih mengikut aliran sekolah adalah seperti berikut:

Sekolah	Kebangsaan/Sekolah		2,195
Rendah	Kebangsaan		
Sekolah	Rendah	Jenis	2,790
Kebangsaan	(Cina)		
Sekolah	Rendah	Jenis	681
Kebangsaan	(Tamil)		
JUMLAH			5,666

- (c) Masalah kekurangan guru ini adalah lebih nyata di SRJK (C) jika dibandingkan dengan di SK/SRK. Ini adalah disebabkan kekurangan guru terlatih di SRJK (C) ini telah pun berlaku di beberapa tahun kebelakangan. Bilangan ini telah dapat dikurangkan dari tahun ke setahun dengan meningkatkan bilangan pengambilan bagi kursus Peringkat Pendidikan Awal Kanak-kanak (Cina) (PPAK (C)) ke maktab-maktab perguruan seperti yang ditunjukkan di bawah ini:

Tahun	Bilangan Yang Tamat Latihan (PPAK (C))
1980	.. 318 orang
1981	.. 528 orang
1982	.. 881 orang
1983	.. Tidak ada pengeluaran guru terlatih

Sebabnya berlaku kekurangan yang meningkat pada tahun 1983 ini ialah kerana penambahan nisbah guru/kelas bagi kelas-kelas KBSR seperti yang diterangkan di atas iaitu dari 1.2 guru bagi satu kelas kepada 1.5 guru bagi satu kelas.

Dengan meningkatkan bilangan yang diambil untuk mengikuti kursus PPAK (C), bilangan ini yang pada masa ini diisi oleh guru-guru sandaran tanpa latihan akan dapat dipenuhi secara berperingkat dalam dua tiga tahun akan datang.

KILANG MOTOKAR MALAYSIA

49. Tuan Lee Lam Thye minta Perdana Menteri menyatakan memandangkan kepada pengumuman awal oleh beliau bahawa HICOM (Perbadanan Industri Berat Malaysia) akan menyertai satu skim usahasama untuk mengeluarkan kereta-kereta buatan Malaysia:

- (a) sama ada wajar (viable) bagi kita mempunyai perusahaan motokar sendiri, jika demikian, apakah sebab-sebabnya; dan
- (b) berapa banyak kilang pemasangan motokar yang sedia ada dalam negara kita, dan apakah langkah yang akan diambil untuk memastikan bahawa penubuhan perusahaan motokar kita sendiri tidak akan menjejaskan kilang-kilang pemasangan motokar yang sedia ada jika dipandang dari segi pengurangan pengeluaran yang membawa kepada pemberhentian kepada pekerja-pekerja Malaysia.

Perdana Menteri: Projek untuk membuat Kereta Nasional adalah satu projek yang "viable". Kapasiti yang dirancang untuk Kilang Kereta Nasional adalah cukup besar supaya pengeluaran yang ekonomik dapat dicapai dan pasaran dalam negara kita

dapat pula menampung jumlah pengeluaran yang dirancangkan itu. Rakan-rakan usahasama ialah terdiri dari syarikat-syarikat yang terkenal dan mempunyai kepakaran dalam bidang yang diusahakan ini. Oleh yang demikian, kos kejuruteraan yang rendah dapat dinikmati oleh projek ini. Ini adalah antara sebab-sebab kenapa projek kereta buatan Malaysia ini diusahakan.

Kilang pemasangan kereta-kereta penumpang dan kenderaan-kenderaan perdagangan (Commercial Vehicles) yang sedia ada dalam negara ini berjumlah 11 buah. Di antara sebelas buah kilang-kilang pemasangan itu, tujuh buah daripadanya memasang kedua-dua jenis kenderaan (kereta penumpang dan kenderaan perdagangan), sebuah hanya memasang kereta-kereta penumpang dan tiga buah lagi hanya memasang kenderaan-kenderaan perdagangan.

Dalam rancangan projek kereta ini, taraf dan keadaan perusahaan memasang kereta di Malaysia telah pun diambilkira. Mengikut perkiraan yang dibuat projek kereta ini tidak akan menjejaskan kedudukan kilang-kilang pemasangan yang sedia ada. Memandangkan kepada pertumbuhan pasaran yang begitu menggalakkan pada tahun-tahun yang lalu dan sekiranya "trend" ini berterusan, maka akibat buruk terhadap kilang-kilang pemasangan sedia ada tidak akan berlaku, bahkan pengeluaran perlu ditambah untuk memenuhi permintaan. Tetapi dalam kajian kemungkinan, anggaran-anggaran pertumbuhan pasaran yang lebih konservatif digunakan dan ianya menunjukkan bahawa kilang-kilang pemasangan yang sedia ada tidak terpaksa ditutup bahkan dapat meneruskan pengeluaran masing-masing di tahap yang memuaskan. Oleh yang demikian masalah pemberhentian kepada pekerja-pekerja dalam perusahaan-perusahaan itu tidak timbul.

LAWATAN TIMBALAN PERDANA MENTERI KE SINGAPURA

50. Tuan Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Timbalan Perdana Menteri menjelaskan apakah hasil yang diperolehinya dalam kunjungan dan rundingannya dengan Kerajaan Singapura baharu-baharu ini.

Timbalan Perdana Menteri (Dato' Musa Hitam): Lawatan saya ke Singapura pada 9-11 Februari, 1983 ialah atas undangan Kerajaan Singapura. Lawatan ini memberi peluang kepada saya untuk mengenali dengan rapat serta mengiratkan lagi hubungan dengan rakan sejawat dan para Menteri kanan Singapura yang lain. Di samping itu, saya juga mengadakan perbincangan dengan pemimpin-pemimpin Singapura dalam usaha memperkukuhkan lagi hubungan dua hala di antara kedua-dua negara.

Dalam perbincangan saya dengan pemimpin-pemimpin Singapura, saya telah menekankan keutamaan kita terhadap hubungan dengan Singapura. Dalam konteks ini, prinsip kepentingan bersama perlulah dijadikan garis panduan dan ianya perlu diterus dan dipertingkatkan untuk sepanjang masa.

Saya juga telah berbincang dengan pihak Singapura mengenai penempatan semula (recolation) beberapa jenis industri dari Singapura ke Malaysia. Dalam hal ini, kedua-dua buah negara perlulah menentukan industri-industri yang berkenaan di samping mengenalpasti apa-apa projek bersama untuk dipertimbang dan diusahakan.

Saya juga ingin memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa kerjasama dalam bidang pelancungan akan ditingkatkan lagi menerusi Majlis Pelancungan Malaysia-Singapura (MSTC) sebagai badan penyelarasan

kepada usaha-usaha Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia (TDC) dan Lembaga Kemajuan Pelancungan Singapura.

Di dalam perbincangan mengenai perbekalan air pula, saya telah memberi jaminan kepada Kerajaan Singapura bahawa kita akan menepati perjanjian air yang sedia ada. Kita juga telah bersetuju untuk merancang satu badan usaha bersama bagi membincangkan bekalan air di Johor bagi kegunaan bersama.

Malaysia dan Singapura juga bersetuju mempertingkatkan kerjasama dalam usaha membentasi masalah dadah dan mempertingkatkan kerjasama dalam bidang keselamatan pada amnya, terutama sekali dalam usaha membentasi kegiatan Parti Kominis Malaya.

Mengenai kerjasama serantau pula, Malaysia dan Singapura berpuas hati dengan kerjasama yang wujud, khususnya kerjasama di kalangan negara-negara anggota ASEAN. Malaysia dan Singapura bersependapat mengenai soal Kampuchea dan giat berusaha mencari penyelesaian politik untuk menegakkan keamanan dan kestabilan di rantau Asia Tenggara.

ALAT "GAS COMPRESSION"— JUMLAH KOS

51. Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan kos, nama pembuat dan kontraktor, tarikh yunit-yunit "gas compression" diwujudkan siap dibina di pelantar Tapis, Pulau dan Bekok dan sebab-sebab mengapa yunit-yunit "gas compression" tersebut tidak dapat berfungsi seperti ditetapkan pada awalnya, dengan menyatakan kerugian yang dialami akibat kelewatan yang berlaku dalam permulaan (start-up) atau kefungsiannya penuh yunit-yunit "gas compression" berkenaan.

Perdana Menteri:

- (a) Kos unit-unit "gas compression" di pelantar Tapis, Pulau dan Bekok adalah seperti berikut:

Unit "Gas Compression" di Tapis A=M\$24,711,768.

Unit "Gas Compression" di Pulau A=M\$11,280,356.

Unit "Gas Compression" di Bekok A=M\$ 8,927,238.

Nama-nama pembuat/kontraktor alat-alat bagi unit "gas compression" adalah seperti berikut:

		(Alat Utama)		
Pelantar		Major Equipment		Manufacture/Fabricator
Tapis A		Compressors		Elliot Overseas Company (USA)
		Gas Turbines		Hispano Suiza (France)
		Module		Ebara Corporation (Japan)
Pulau A		Compressors		Dresser Clard (USA)
		Gas Turbines		Garret (USA)
		Module		Weathery (USA)
Bekok A		Compressors		Solar Turbines International (USA)
		Gas Turbines		Solar Turbines International (USA)
		Module		C. E. Miller (USA)

Elliot Overseas Company (USA), Dresser Industries (USA) dan Solar Turbines International (USA) adalah bertanggungjawab keatas keseluruhan kerja-kerja bagi Tapis A, Pulau A dan Bekok A. Unit-unit "gas compression" telah ditempatkan di Tapis A dalam bulan Julai 1981, di Pulau A dalam bulan Januari 1981 dan di Bekok A dalam tahun 1980.

- (b) Unit-unit "gas compression" telah tidak dapat berfungsi oleh kerana sebab-sebab teknikal. Walau bagaimanapun PETRONAS tidak mengalami apa-apa kerugian dan kelewatan tersebut kerana unit-unit itu belum lagi diterima sepenuhnya oleh PETRONAS dan kos untuk memperbaikinya dari masa ianya dipasang sehingga peringkat operasi sepenuhnya adalah dibiayai oleh kontraktor-kontraktor berkenaan.

**KETUA MENTERI SABAH/
ANGGOTA-ANGGOTA KABINET—
PERISYTIHARAN HARTA**

52. Tuan Fung Ket Wing minta Perdana Menteri menyatakan sama ada Ketua Menteri Sabah dan semua anggota-anggota kabinetnya telah mengisytiharkan harta mereka dan sama ada beliau berpuas hati dengan pengisytiharkan mereka, jika tidak, apakah tindakan yang dicadang akan diambil terhadap mereka sejajar dengan dasar Kerajaan bersih, cekap dan amanah.

Perdana Menteri: Yang Amat Berhormat Ketua Menteri Sabah telah mengemukakan perisytiharan hartanya kepada saya. Mengenai perisytiharan harta oleh anggota-anggota Dewan Perundangan Negeri Sabah, sepanjang yang saya tahu mereka semua telah membuat perisytiharan masing-masing kepada YAB Ketua Menteri.

PELATIH KE JEPUN—BILANGAN

53. Tuan Chan Kok Kit minta Perdana Menteri menyatakan jumlah pelatih yang telah dihantar ke Negeri Jepun selepas pengisytiharan dasar "Pandang Ke Timur" Kerajaan dengan memberikan angka-angka perpecahan mengikut kaum, dan nyatakan mengapakah terlalu sedikit orang-orang bukan Melayu dihantar untuk menjalankan latihan di bawah rancangan berkenaan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin): Kumpulan pelatih yang telah dihantar ke Negeri Jepun adalah seramai 135 orang yang mana kesemuanya terdiri daripada pelatih-pelatih Bumiputera. Walau bagaimanapun bagi kumpulan kedua yang akan bertolak ke Negeri Jepun pada 3hb April, 1983 ini terdiri daripada 238 orang pelatih-pelatih yang mana seramai 19 orang adalah terdiri daripada bukan Bumiputera: Iaitu seramai 9 orang adalah terdiri dari kaum Cina dan 10 orang terdiri daripada kaum India.

PENJAJA-PENJAJA DI SARAWAK—BANTUAN

54. Tuan Sim Kwang Yang minta Perdana Menteri menyatakan daripada jumlah \$50 juta yang diuntukkan di bawah Rancangan Malaysia Keempat untuk membantu penjaja-penjaja:

- (i) berapakah jumlah yang diuntukkan bagi tahun 1983 dan dari jumlah tersebut berapakah jumlah bagi negeri Sarawak; dan
- (ii) apakah projek-projek yang dilaksanakan dengan sejumlah wang \$450,000 dan \$200,000 yang diuntukkan bagi membantu penjaja-penjaja Sarawak bagi tahun-tahun 1981

dan 1982 masing-masing dan badan-badan Kerajaan yang manakah bertanggungjawab melaksanakan projek-projek tersebut.

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin:

- (i) Bagi tahun 1983 sejumlah \$9 juta telah diperuntukkan bagi Program Peniaga-Peniaga Kecil. Dari jumlah tersebut sebanyak \$650,000 telah diperuntukkan bagi Negeri Sarawak.
- (ii) Dari jumlah peruntukan sebanyak \$450,000 dalam tahun 1981 sejumlah \$177,075.02 telah dibelanjakan bagi membina sebanyak 34 unit gerai. Dalam tahun 1982 pula, sebanyak \$117,000 telah dibelanjakan dari jumlah peruntukan sebanyak \$200,000 bagi membina sebanyak 27 unit gerai. Badan yang bertanggungjawab dalam melaksanakan projek-projek peniaga kecil, ialah Majlis-majlis Perbandaran/Daerah dan Pejabat Daerah masing-masing setelah diluluskan oleh Pegawai Kemajuan Negeri.

PROJEK KERETA MALAYSIA—PERJANJIAN PERLINDUNGAN

56. Tuan Peter Chin Gan Onn minta Perdana Menteri menyatakan sama ada perjanjian dengan Mitsubishi Motors untuk membuat Kereta Malaysia mengandungi perlindungan yang cukup, barangkali dalam bentuk mengawal menghantar pulang keuntungan (repatriation of profits) bagi HICOM terhadap ketiadaan prestasi Syarikat Jepun ini mengenai matlamat-matlamat bagi eksport, kandungan tempatan, penukaran teknologi, kualiti dan quantiti kereta. Jika tidak, apakah jenis janji atau guarantee bahawa syarikat Jepun itu

tidak akan menarik diri dari usaha-usaha ini seandainya syarikat usahasama itu adalah dalam kesukaran sebagaimana satu kes syarikat Taiwan dalam usahasama dengan General Motors Corporation yang pada akhirnya mengalami satu kerugian yang terhad atas modal pelaburan yang asal.

Perdana Menteri: Buat masa ini HICOM dan Mitsubishi Motors Corporation (MMC)/Mitsubishi Corporation (MC) sedang giat mengadakan rundingan-rundingan mengenai berbagai perjanjian, seperti Perjanjian Usahasama, Bantuan Teknikal, Bantuan Pengurusan, Latihan, Pinjaman dan lain-lain. Di dalam perjanjian-perjanjian akan dimasukkan segala peruntukan yang difikirkan مناسب dan perlu supaya projek ini dapat dilaksanakan dengan berkesan untuk mencapai kejayaan. Antara peruntukan-peruntukan yang dimaksudkan ialah MMC/MC dikehendaki memberi semua "specifications" yang diperlukan, cara-cara menguji (functional/performance testing) dan lain-lain data yang berkaitan.

Kejayaan pelaksanaan projek ini tidak akan hanya bergantung kepada peruntukan-peruntukan yang melindungi kepentingan kita yang mana dimasukkan ke dalam semua perjanjian. Banyak juga bergantung kepada keupayaan rakan usahasama yang menyertai projek ini. Sebab itulah kita memilih rakan usahasama yang mempunyai reputasi di peringkat antarabangsa.

Pihak MMC/MC juga dikehendaki memegang ekuiti, masing-masing sebanyak 15% sebagai langkah untuk memastikan keutuhan projek ini. Pelaburan ini, jika dibandingkan dengan pelaburan/penglibatan mereka di negara-negara lain, adalah kecil. Soal mereka menarik diri tidak timbul

kerana jika mereka berbuat demikian ianya akan menjejaskan nama baik mereka di peringkat antarabangsa.

Dasar Kerajaan pada hari ini ialah untuk menggalakkan pelaburan-pelaburan asing di negara kita. Bagi projek ini, dasar mengenai "repatriation of profits" sepertimana yang diamalkan akan terus dikekalkan. Mengenai pasarannya, kereta buatan Malaysia pada peringkat awalnya adalah untuk pasaran dalam negeri dan di peringkat-peringkat seterusnya pasaran eksport tidak diketepikan.

Dalam bidang penggunaan bahan-bahan tempatan, kita akan mempertingkatkan penggunaan bahan-bahan itu sebanyak dua kali ganda apabila perusahaan membuat badan kereta dimulakan. Penggunaan komponen-komponen tempatan akan seterusnya dipertingkatkan dari masa ke semasa.

Projek ini dilaksanakan setelah satu kajian yang rapi dibuat. Kajian kemungkinan yang lengkap telah menunjukkan bahawa projek ini adalah "viable" dan "feasible".

BUKU-BUKU INDONESIA KE MALAYSIA

55. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Pelajaran menjelaskan peraturan yang diadakan di antara Indonesia dan Malaysia mengenai kemasukan buku-buku Indonesia ke Malaysia dan sebaliknya. Dari 1 Januari 1975 sampai 31 Disember 1982, berapa buku Indonesia telah dibenarkan masuk ke Malaysia, berapa dari Malaysia ke Indonesia. Apakah tindakan yang telah diambil oleh Kerajaan untuk memperbaiki keadaan pengeksportan buku-buku Malaysia ke Indonesia.

Dato' Mohamed Khalil Yaakob:

- (a) Buku-buku dari Indonesia bebas masuk ke Malaysia tanpa sebarang sekatan. Bagaimanapun ia tertakluk kepada syarat-syarat yang ditetapkan oleh Kementerian Dalam Negeri. Sebaliknya, Indonesia tidak membenarkan kemasukan buku-buku dalam Bahasa Melayu ke negara itu atas alasan untuk melindungi perusahaan penerbitan dan percetakan tempatan.
- (b) Kerajaan tidak ada menyimpan rekod jumlah buku-buku Indonesia yang diimport ke Malaysia dan jumlah buku-buku dari Malaysia yang dieksport ke Indonesia.
- (c) Tindakan yang telah diambil

Beberapa perundingan secara tidak rasmi antara beberapa orang pemimpin Malaysia dan Indonesia telah diadakan mengenai perkara tersebut tetapi masih belum mendatangkan hasil sebagaimana yang diharapkan.

Sebagai usaha lanjutan Majlis Kemajuan Buku-buku Kebangsaan akan menghantar satu rombongan ke Indonesia terdiri daripada wakil-wakil penerbit, persatuan penulis, perpustakaan dan penjual buku untuk mengadakan perbincangan dengan pihak-pihak yang berkenaan mengenai perkara tersebut. Satu laporan lengkap mengenai hasil perbincangan ini akan dikemukakan kepada pihak Kerajaan.

Lawatan rombongan ini ke Indonesia adalah sempena pameran buku antarabangsa di Indonesia yang akan diadakan dalam bulan Mei tahun ini.

**UNDANG-UNDANG BAITULMAL/
WAKAF—PENYELARASAN**

57. Tuan Haji Seroji Affendi bin Haji Haron minta Perdana Menteri menyatakan bilakah Undang-undang Baitulmal dan Wakaf dapat diwujudkan dan diselaraskan di Malaysia.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Anwar bin Haji Ibrahim): Berbangkit dengan soalan dari YB sukacita dimaklumkan bahawa sememangnya telah ada undang-undang dan peraturan berhubung dengan Baitulmal dan Wakaf tetapi undang-undang dan peraturan ini adalah di bawah bidangkuasa Kerajaan Negeri-negeri. Di atas cadangan dari YB untuk menyelaraskan undang-undang mengenai Baitulmal dan Wakaf ini terserahlah kepada Kerajaan Negeri-negeri untuk melaksanakannya oleh kerana peruntukan dalam Perlembagaan Malaysia menetapkan di antara lain, Baitulmal dan Wakaf adalah di bawah bidangkuasa Negeri-negeri.

**AHLI-AHLI DEWAN NEGARA—
PEMILIHAN**

58. Tuan Karpal Singh minta Perdana Menteri menyatakan sebab-sebab tidak diadakan Dewan Negara yang ahli-ahlinya dipilih.

Dato' Haji Mohamed Suhaimi bin Dato' Haji Kamaruddin: Adalah kurang jelas apakah maksud pertanyaan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Mengikut Perkara 45 (1) (a) Perlembagaan Persekutuan, ada dua kategori ahli-ahli Dewan Negara, iaitu mereka yang dipilih oleh tiap-tiap Dewan Negeri mengikut Jadual Ketujuh dan mereka yang dilantik oleh Yang di-Pertuan Agong. Ahli-ahli Dewan Negara yang dipilih oleh ahli-ahli Dewan Negeri masing-masing mewakili Negeri-negeri mereka manakala ahli-ahli Dewan Negara yang dilantik oleh

Yang di-Pertuan Agong mewakili Wilayah Persekutuan (oleh kerana tidak ada Dewan Negeri bagi Wilayah Persekutuan) dan berbagai kepentingan khas sepertimana disebut dalam Fasal (2) Perkara 45 Perlembagaan Persekutuan.

Oleh hal yang demikian, Kerajaan, buat masa ini, tidak ada cadangan untuk merubah keadaan tersebut.

INDUSTRI LNG DI BINTULU— FAEDAH

59. Tuan Ling Siew Ming minta Perdana Menteri menyatakan faedah yang boleh diperolehi oleh rakyat Sarawak dari industri LNG di Bintulu.

Perdana Menteri: Di antara faedah-faedah yang akan dinikmati oleh rakyat Sarawak dari industri LNG di Bintulu adalah seperti berikut:

- (a) Kerajaan Negeri Sarawak diperuntukkan pembayaran sejumlah 5% dari nilai gas asli yang dijual oleh PETRONAS dan Sarawak Shell kepada syarikat MLNG;
- (b) mewujudkan lebih banyak peluang-peluang pekerjaan di negeri tersebut. Dari sejumlah 65 orang pegawai kanan di syarikat MLNG, 35 orang adalah dari Sarawak. Sebilangan besar dari seramai 360 orang pekerja bukan eksekutif di syarikat tersebut adalah terdiri daripada orang-orang Sarawak. Hasil pendapatan mereka seterusnya akan dapat meningkatkan kedudukan ekonomi penduduk terutama di kawasan Bintulu;
- (c) pekerja-pekerja tempatan di syarikat MLNG juga berpeluang memperolehi kemahiran dan kepakaran dari pakar-pakar asing yang bekerja di syarikat tersebut;

- (d) Bandar Bintulu sendiri telah bertukar dari sebuah perkampungan nelayan kepada sebuah bandar yang moden. Pembinaan pelabuhan di Tanjung Kidurong juga telah membuka peluang bagi membangun daerah-daerah pendalaman yang berdekatan dan dengan demikian hasil-hasil dalam negeri akan dapat diproses dan dieksport dengan lebih mudah.

DASAR KEBUDAYAAN KEBANGSAAN

60. Tuan Haji Dusuki bin Haji Ahmad minta Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan menyatakan apakah bentuk dan rupa Kebudayaan Kebangsaan negara ini sekarang ini dan sama ada ianya sesuai dengan keputusan Kongress Kebudayaan Kebangsaan yang pertama dulu dalam bulan Ogos 1971 ataupun telah terpesong dari asas-asas yang dipersetujui.

Datin Paduka Chow Poh Kheng: Dalam usaha pelaksanaan Dasar Kebudayaan Kebangsaan, Kerajaan tetap tegas berpegang teguh kepada prinsip-prinsip yang telah ditetapkan oleh Kongres Kebudayaan Kebangsaan 1971. Dengan itu tidak ada sebarang pemesongan yang berlaku atau dilakukan.

Soal pembentukan Kebudayaan Kebangsaan yang berasaskan prinsip-prinsip kongres 1971 itu juga tidak timbul kerana ianya sudah wujud. Apa yang perlu dibuat ialah menggalakkan penerimaan dan amalan seluruh rakyat. Perkara ini perlulah mengambil masa kerana proses pembudayaan ke arah penerimaan Kebudayaan Kebangsaan di negara kita ini adalah suatu proses evolusi, bukannya revolusi. Walau bagaimanapun kita sedang menuju ke arah mencapai matlamat tersebut.

RANG UNDANG-UNDANG

3.38 ptg.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1982)

Bacaan Kali Yang Kedua

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas Masalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (18hb Mac, 1983).

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN TAMBAHAN (BIL. 3), 1982

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbahasan yang ditangguhkan atas masalah, "Bahawa Usul yang berikut ini dirujukkan kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis:

Bahawa Dewan ini, mengikut seksyen 4 (3) Akta Kumpulanwang Pembangunan 1966, membuat ketetapan bahawa jumlah wang tambahan sebanyak \$888,896,711 diperuntukkan daripada Kumpulanwang Pembangunan bagi tahun kewangan 1982, untuk menampung sejumlah \$888,896,711 bagi Maksud-maksud dan butiran (Projek-projek) seperti yang dinyatakan dalam; ruangan pertama dan kedua penyata Anggaran Pembangunan Tambahan Ketiga 1982 yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 8 Tahun 1983 dan yang disenaraikan di sebelah Maksud-maksud dan Butiran-butiran (Projek-projek) dalam ruangan sepuluh dan Butiran-butirannya". (18hb Mac, 1983).

Timbalan Yang Dipertua: Sekarang saya jemput Yang Berhormat dari Jerantut untuk menyambung perbahasan.

Wan Abu Bakar bin Wan Mohamed (Jerantut): Tuan Yang Dipertua, saya juga ingin mengambil peluang dalam perbahasan ini dan menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan 1982, khasnya berkenaan dengan Anggaran Pembangunan Tambahan yang berjumlah sebanyak \$888,896,711 yang bertujuan bagi pelaksanaan projek-projek pembangunan Kerajaan bagi faedah rakyat di seluruh negara.

Tuan Yang Dipertua, saya menolak semua sekali dakwaan Ahli Pembangkang berkenaan dengan Anggaran Pembangunan Tambahan ini. Bagi saya Anggaran Pembangunan Tambahan ini sangat perlu dan penting bagi menjayakan perancangan Kerajaan bagi pembangunan negara dan untuk kesejahteraan rakyat. Langkah berjimat cermat Kerajaan tidak bermakna kita harus mengeneipkan dan menidakkan pembangunan untuk rakyat. Langkah berjimat juga tidak bermakna kita mesti tidak berbelanja langsung sedangkan perbelanjaan yang sangat mustahak untuk faedah-faedah rakyat banyak lagi yang hendak dijalankan dan dilaksanakan.

Tuan Yang Dipertua, jika kita perhatikan perbelanjaan tambahan yang dikemukakan itu di dalam Dewan ini adalah ditujukan kepada sektor ekonomi dan sektor pembangunan infrastruktur yang penting. Pembangunan di sektor ini perlu bagi meninggikan daya keluaran negara dan peningkatan mutu kemudahan asas dan infrastruktur yang seterusnya akan memperangsangkan aktiviti ekonomi dan menggalakkan pertumbuhan ekonomi. Ini akan dapat membantu memulihkan keadaan ekonomi negara yang sedang berada di dalam keadaan kemelesetan ekonomi.

Tuan Yang Dipertua, mungkin Ahli-ahli daripada Pembangkang yang berkenaan tidak memahami sistem perjalanan ekonomi di negara kita ini dan sebab itulah mereka mengecam Anggaran Pembangunan Tambahan ini.

Tuan Yang Dipertua, berbagai-bagai usaha telah dijalankan oleh Kerajaan bagi memperbaiki keadaan ekonomi negara serta menambah daya keluaran, baik di sektor awam mahupun di sektor swasta. Pada 19-3-1983 baru-baru ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sendiri telah melancarkan "Kepimpinan Melalui Tuladan" bagi tujuan untuk meningkatkan mutu perkhidmatan di sektor ataupun di bidang perkhidmatan Kerajaan. Ini satu langkah yang baik dan saya ingin merakamkan serta mengucapkan tahniah kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri. Kita belum pernah lagi lihat di mana-mana tempat di dunia ini seorang Perdana Menteri ataupun Ketua Kerajaan mengetuai sendiri lafaz ikrar bagi memberikan perkhidmatan yang baik kepada rakyat di negara ini, namun begitu kesungguhan Perdana Menteri kita dan juga Kerajaan pada hari ini ada juga Ahli Pembangkang yang mengecam beberapa kemudahan yang diberikan oleh Kerajaan kepada Perdana Menteri kita dan telah mempertikaikan kemudahan Perdana Menteri menggunakan jet-jet persendirian.

Tuan Yang Dipertua, saya berpendapat kata-kata Ahli Pembangkang yang mengatakan Kerajaan terlalu memanjakan Perdana Menteri itu sebagai tidak patut. Ini adalah kerana kemudahan yang diberikan kepada Perdana Menteri dan juga Menteri-menteri adalah setimpal dengan pengorbanan mereka kepada rakyat dan negara.

Tuan Yang Dipertua, bila Perdana Menteri di negara-negara jiran kita mendapat gaji sebanyak \$30,000 sebulan tidak ada orang yang bising dan mereka bising pula kepada Perdana Menteri negara kita yang mendapat serba sedikit kemudahan daripada Kerajaan.

Tuan Yang Dipertua, di dalam langkah Kerajaan untuk memanggil sektor swasta menyertai usaha-usaha pembangunan dan penyediaan kemudahan awam, saya suka menyentuh sedikit berkenaan dengan "Konsep Persyarikatan Malaysia". Walaupun terlalu awal untuk diperkatakan berkenaan dengan perkara ini tetapi saya berani mengatakan bahawa konsep persyarikatan Malaysia ini adalah sangat baik. Ini akan dapat mengurangkan bebanan Kerajaan dalam membiayai beberapa kemudahan awam di samping bersama-sama dengan sektor swasta dan rakyat akan dapat menyertai di dalam pembangunan pembinaan negara. Sektor swasta akan dapat menjalankan tugas-tugas ini dengan lancar di samping pengurusan yang cekap dan akan dapat memberikan serta menjaminkan faedah kepada rakyat jelata. Konsep ini telah dijalankan oleh beberapa negara maju seperti negara Jepun. Walau bagaimanapun, tidak semestinya projek-projek yang diserahkan kepada swasta itu nanti berkaitan dengan kemudahan awam ini akan mendatangkan untung. Kita boleh ambil contoh di negeri Jepun, iaitu perkhidmatan keretapi laju (bullet train), iaitu Shing Kaisin Line. Perkhidmatan ini mendatangkan kerugian yang besar bagi syarikat-syarikat swasta dan juga Kerajaan Negeri Jepun tetapi harus juga diteruskan demi untuk faedah perkhidmatan kepada rakyat.

Tuan Yang Dipertua, walau bagaimanapun kajian yang terperinci serta berhati-hati perlu dibuat terlebih

dahulu sebelum satu-satu projek itu ditentukan untuk diserahkan kepada swasta dalam konsep ini. Yang penting sekali ialah mengawasi supaya konsep persyarikatan Malaysia ini tidak akan menjelaskan Dasar Ekonomi Baru. Ada beberapa sektor perkhidmatan yang tentunya pada mata kasar kita boleh mengatakan tidak boleh dimasukkan di dalam konsep ini, umpamanya sektor pelajaran dan banyak lagi contoh-contohnya yang lain. Sekalipun pihak swasta dipanggil menyertai bagi menjalankan perkhidmatan itu, Kerajaan hendaklah membentuk satu Jawatankuasa ataupun apa-apa cara yang lain bagi memerhatikan perjalanannya supaya tidak akan lari dan menyimpang dari cita-cita Dasar Ekonomi Baru.

Tuan Yang Dipertua, sekarang ini pun kita banyak telah pening kepala berkaitan dengan beberapa masalah berkenaan dengan pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru. Umpamanya masalah-masalah pembahagian rumah-rumah, pembahagian ruang-ruang niaga di kompleks-kompleks perniagaan, pembahagian kedai-kedai yang dibina oleh sektor swasta.

Tuan Yang Dipertua, di dalam sidang yang lalu saya ada membangkitkan masalah penyertaan bumiputera di atas kaitannya dengan pemberian pinjaman bank dan penyusunan semula syarikat-syarikat asing, penyusunan ekuiti dan juga pengurusan yang tidak seimbang. Pada hari ini ada satu perkara lagi yang saya ingin menarik perhatian Kementerian Kewangan ataupun Bank Negara. Perkara itu ialah berkaitan dengan kemudahan-kemudahan pinjaman oleh syarikat-syarikat kewangan kepada peniaga-peniaga motor, dengan izin, motor dealer bumiputera seperti kemudahan, dengan izin, block discounting dan juga floor stocking.

Tanpa kemudahan seperti ini peniaga-peniaga motor terpaksa membeli secara tunai motor-motor dari pembekal-pembekal dan terpaksa membiayai sendiri penjualan motor itu kepada pelanggannya. Oleh itu, mereka tidak dapat meyakinkan syarikat-syarikat kewangan untuk memberikan pinjaman kepada pembeli ataupun pelanggan-pelanggan mereka. Ini menyebabkan kesulitan kewangan kepada peniaga-peniaga ini dan mereka tidak dapat menambahkan jualan mereka kerana mereka juga tidak bertindak sebagai financier kepada pelanggannya sedangkan sepatutnya syarikat-syarikat kewangan patut mengambil tugas ini dan bukannya peniaga itu sendiri. Oleh itu, saya menyeru kepada pihak yang berkenaan supaya memerhatikan perkara ini. Walaupun saya tidak ada perangkaannya ataupun butir-butirnya serta jumlah-jumlahnya yang telah terlibat dalam masalah ini tetapi saya mempunyai cukup bukti bagi membuktikan perkara-perkara seperti ini berlaku kepada peniaga-peniaga motor bumiputera.

Kesimpulannya, Tuan Yang Dipertua, saya tegaskan di sini konsep persyarikatan Malaysia yang baik itu yang dianjurkan oleh pucuk pimpinan dan Kerajaan pada hari ini memerlukan satu pengawasan yang rapi dan cermat bagi mengelakkan keadaan di mana Dasar Ekonomi Baru itu nanti akan lari dan juga menyimpang daripada tujuannya ataupun dengan lain-lain perkataan, kita akan dapat sesuatu yang baik tetapi kita akan hilang pula sesuatu tujuan yang baik yang lain.

Tuan Yang Dipertua, menyentuh berkenaan dengan Anggaran Pembangunan ini saya juga hendak sentuhkan sedikit masalah berkenaan dengan Lembaga Lebuhraya Malaysia di bawah Kementerian Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam, iaitu

dari segi masalah ataupun mutu pembinaan lebuhraya itu sendiri. Kalau kita lihat iaitu banyak juga jalan-jalan yang telah dibina oleh Lembaga ini ataupun Kementerian ini yang baik, yang tinggi mutunya. Namunpun begitu, ada beberapa batang lebuhraya ataupun jalan-jalan yang telah dibina oleh Lembaga ini yang baru sahaja dibina telah mengalami kerosakan yang sangat teruk.

Contoh-contohnya umpamanya di Pantai Timur pun ada Lebuhraya Timur/Barat, Expressway Seremban/Kuala Lumpur dan berbagai-bagai lagi lebuhraya ini. Saya membangkitkan masalah ini ialah supaya Kementerian ataupun Lembaga ini dapat memerhatikan dengan teliti berkenaan dengan mutu pembinaan lebuhraya, maklum sahajalah bila jalan-jalan ini telah digunakan, untuk membaikinya akan melibatkan penggunaan iaitu melibatkan masa dan juga melibatkan perbelanjaan yang lebih. Di Pantai Timur saya tidak berapa pasti nama jalan itu, iaitu Lebuhraya Jabur, mungkin begitu, saya dapat tahu lebuhraya ini rosak adalah kerana akibat badan dunia yang memberikan pinjaman kepada Lembaga Lebuhraya untuk membina jalan ini telah menetapkan berkenaan dengan bagaimana membinanya, bagaimana konsep, bagaimana pelan-pelan dan sebagainya. Dengan sebab itu, walaupun tidak sesuai di negara kita, bila dibuat jalan ini maka jalan ini rosak dengan begitu cepat sekali. Jadi, saya menyeru kepada Lembaga ini supaya dapat lebuhraya-lebuhraya yang dibina ini dijamin mutunya dan dapat digunakan dengan baik oleh orang ramai.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon sedikit menyentuh berkenaan dengan Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos iaitu khasnya kepada masalah perkhidmatan telefon awam di luar bandar. Di luar-luar bandar seperti

yang kita maklumi perhubungan melalui telefon yang penting bagi rakyat hanyalah melalui perhubungan telefon awam dan oleh itu saya berharap Kementerian ini akan mendapat peruntukan yang banyak sedikit oleh kerana telefon-telefon di luar bandar ini penting, rakyat jelata yang susah tidak dapat mengadakan telefon sendiri di rumah, mereka mengharapkan telefon awam ini di banyak tempat di luar bandar yang langsung tidak ada telefon awam dan ini menyulitkan perhubungan mereka untuk menggunakan telefon ini.

Tuan Yang Dipertua, saya juga ingin menyentuh sedikit berkenaan dengan Kementerian Kesihatan khasnya kepada masalah perkhidmatan bekalan air kesihatan. Didapati pada masa ini peruntukan bagi Kementerian ini menjalankan bekalan air kesihatan ini telah berkurangan sangat. Perkara ini sangatlah penting di luar-luar bandar yang mana bekalan air ataupun peruntukan khas untuk bekalan air yang biasanya dibuat itu, pada masa ini telah berkurangan sangat. Oleh itu, kita berharap Kementerian ini akan dapat peruntukan dan kalau ada peruntukan untuk membuat bekalan air kesihatan ini dapat diagihkan dengan sebaik-baiknya ke seluruh kawasan. Yang keduanya ialah berkaitan dengan perkhidmatan doktor-doktor pakar di Hospital-hospital Daerah.

Tuan Yang Dipertua, berikutan dengan langkah, mungkin kerana dengan langkah berjimat cermat Kerajaan hospital-hospital luar bandar yang tidak mempunyai doktor-doktor pakar, doktor-doktor pakar itu didatangkan daripada bandar-bandar besar sedikit ataupun daripada hospital pusat tetapi malangnya saya boleh ambil contoh perkara ini di kawasan saya sendiri, oleh kerana langkah berjimat cermat, Ketua

Jabatan telah mengarahkan tuntutan perbatuan dan juga perjalanan terpaksa diberhentikan dan ini menyebabkan doktor-doktor pakar ini tidak dapat datang daripada pusat ke Hospital Daerah yang berkenaan.

Tuan Yang Dipertua, saya menyeru khasnya kepada Kementerian ini, walaupun kita berjimat cermat tetapi janganlah sampai doktor-doktor pakar ini tidak dapat diberi elaun perbatuannya sehingga mereka tidak dapat untuk berjalan ke hospital luar bandar untuk memberikan perkhidmatan. Tuan Yang Dipertua, biarlah kita berkorban sedikit untuk faedah orang ramai dan kita berharap perkara ini akan dibaiki dan dapat diperbetulkan serta perkhidmatan doktor-doktor yang pakar ini sangat penting bagi rakyat dapat diteruskan.

Tuan Yang Dipertua, saya rasa cukuplah setakat itu dan akhirnya saya mohon menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan Tahun 1982 ini.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Jerai.

3.56 ptg.

Tuan Ismail bin Arshad (Jerai): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk turut menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan yang dipohon bagi tahun 1982 seperti yang dibentangkan.

Kesempatan ini saya ingin menarik perhatian Dewan ini dalam beberapa perkara kerana perbelanjaan yang diminta telah pun dibelanja dan jelaslah bagi kita setiap perbelanjaan yang dibelanjakan dengan tujuan dan matlamat untuk hendak mencapai beberapa kejayaan-kejayaan dan untuk hendak meningkatkan lagi prestasi yang diharapkan di dalam semua polisi-polisi dan dasar-dasar Kerajaan dan negara.

Apa yang saya ingin menarik perhatian di sini khususnya ialah tentang peranan setengah-setengah agensi Kerajaan dalam menjayakan matlamat pencapaian Dasar Ekonomi Baru negara.

Saya menarik perhatian perkara ini bukanlah saya menafikan tentang peranan yang telah pun dimainkan oleh agensi-agensi, pegawai-pegawai Kerajaan, badan-badan Kerajaan yang lain tetapi kedapatan sebahagian kecilnya yang masih lagi belum memahami, mungkin belum memahami dasar perbelanjaan pembangunan negara, mungkin belum lagi memahami tentang dasar dan matlamat Dasar Ekonomi Baru ataupun mungkin kurang memahami tentang apakah peranan yang harus dimainkan oleh badan-badan, agensi ataupun pegawai-pegawai yang berkenaan itu sendiri ke arah mencapai matlamat-matlamat yang diharapkan ataupun sekurang-kurangnya untuk membantu agensi-agensi lain ke arah pencapaian matlamat sepenuhnya. Dan kadangkala saya juga terfikir apakah keadaan tidak lagi memahami ataupun sengaja tidak mahu memahami ini disebabkan oleh mempunyai matlamat dan tujuan untuk sabotaj. Bagaimanapun, saya berharap keadaan ini tidak sewajarnya berlaku ataupun mungkin tidak seperti yang disangkakan. Apa yang harus diberi perhatian oleh agensi-agensi dan Jabatan-jabatan Kerajaan khususnya ialah sejauh manakah peranan, kerjasama antara agensi-agensi untuk mencapai kejayaan bagi setiap agensi-agensi yang terlibat kerana kalau sekiranya agensi-agensi Kerajaan yang terlibat ke arah pencapaian matlamat Dasar Ekonomi Baru tidak memahami di antara peranan dan tugas masing-masing agensi, maka kemungkinan ianya akan bercanggah ataupun setidak-tidaknya akan membawa masalah-masalah yang boleh melemahkan keadaan dan tugas

agensi-agensi yang lain yang mempunyai hubungan dan kaitan dengan sesuatu agensi-agensi yang lain.

Saya bagi misalannya baru-baru ini di Kedah. KEDA ialah sebuah badan wilayah yang dikehendaki oleh Perdana Menteri kita sendiri ditubuhkan di negeri-negeri yang kurang maju terutama sekali di kawasan terdapatnya lebih ramai sektor-sektor atau masyarakat-masyarakat miskin di luar bandar. Tetapi kita dapati di antara aktiviti-aktiviti ataupun perancangan-perancangan kegiatan pembangunan ekonomi atau sosial yang dilaksanakan nampaknya ada juga agensi-agensi yang tidak ingin memahami dan secara tidak langsung cuma membuat penekanan-penekanan yang boleh menjejaskan imej dan menjejaskan perjalanan apa yang dilaksanakan oleh agensi yang seumpama itu.

Misalnya, di Naka dalam negeri Kedah dalam kawasan KEDA telah diarahkan oleh Perdana Menteri untuk menubuhkan satu pusat industri kecil dengan menggunakan buluh sebagai bahan pengeluaran untuk dipasarkan yang mana ini dapat membantu keluarga-keluarga miskin di luar bandar menjalankan kerja-kerja untuk mendapatkan tambahan pendapatan sampingan ataupun pendapatan yang khusus sebagai pekerja di situ tetapi dengan beberapa masalah teknik yang kecil, Jabatan Kastam telah mengambil tindakan merampas semua alat-alat keperluan di tempat itu dan merosakkannya dan keadaan yang dilakukan ini amat menyedihkan sekali bukan sahaja dengan sikap yang seumpama itu tetapi dengan kekerasan yang meletakkan pistol di atas meja. Jadi ini membuktikan bahawa agensi Kerajaan dengan agensi Kerajaan kalau bolehnya hendak melingkupkan atau menekan supaya perjalanannya jangan berjalan.

Saya tidak menafikan mungkin ada masalah-masalah teknik yang boleh diselesaikan tetapi sikap yang ditunjukkan itu seperti mana musuh dan musuh sedangkan semua agensi-agensi yang bertanggungjawab di dalam Kerajaan di dalam negara kita ini mempunyai fungsi dan tugas dan sekurang-kurangnya fungsi dan tugasnya itu bolehlah dimainkan peranan oleh setiap yang bertanggungjawab ini untuk membantu menyelesaikan masalah bukan menambahkan runcing lagi masalah. Dengan tindakan yang dibuat ini boleh dikatakan projek ini menghadapi keadaan yang terbantut dan telah melibatkan kerugian yang agak besar.

Selain daripada itu, kita kedapatan juga di dalam bidang-bidang yang lain yang kadang kala tidak diselaraskan dan apabila tidak diselaraskan maka semua rancangan-rancangan untuk meningkatkan taraf ekonomi khususnya penduduk-penduduk miskin di kawasan luar bandar tidak mendapat tempat dan boleh dikatakan keadaannya tidak terjamin langsung. Inilah yang pernah saya perkatakan di Dewan ini beberapa kali dahulu bahawa di dalam matlamat untuk mencapai sesuatu tujuan kejayaan bagi sesebuah negara ianya tidak dapat lari daripada tiga peringkat. Pertama, peringkat yang membuat polisi dan dasar iaitu Kerajaan. Kedua, peringkat yang melaksanakan dasar—pegawai-pegawai Kerajaan, agensi-agensi Kerajaan dan badan-badan berkanun Kerajaan. Ketiga peringkat kekesanan atau peringkat saranan atau sasaran iaitu rakyat yang akan menerima kemudahan-kemudahan daripada pelaksanaan dan dasar tadi. Tetapi nampaknya lagi banyak kita memperkatakan soal-soal ini, masih lagi kedapatan tidak dapat diselaraskan dan ada pihak-pihak yang langsung tidak ingin mengetahui tentang sebenarnya dasar dan

matlamat. Dan dengan ini sudah pastilah bahawa pelaksanaannya tidak membawa kesan kepada sasaran.

Satu lagi contoh yang saya ingin menarik perhatian di sini ialah tentang sejauh manakah harapan kita untuk dapat mencapai matlamat untuk membasmi kemiskinan kepada sektor-sektor miskin di kawasan luar bandar? Kita tahu sekarang ini bahawa di sektor kemiskinan di luar bandar adalah terdiri daripada masyarakat-masyarakat tani yang bergantung sara hidup ataupun ekonomi hidup mereka terhadap sumber tanah ataupun sumber-sumber usaha lain sampingan yang boleh membawa kejayaan kepada pencapaian peningkatan taraf sosio-ekonomi mereka. Tetapi kita dapati keadaannya walaupun kita sudah merdeka 25 tahun dan kajian demi kajian dibuat kita kedapatan masih lagi tidak dapat diselaraskan. Semua kegiatan-kegiatan untuk membangunkan masyarakat miskin supaya menyelesaikan masalah untuk meluputkan jurang perbezaan antara golongan yang berada dan golongan yang tidak berada ini.

Masyarakat-masyarakat miskin di kawasan luar bandar boleh dikatakan hanya bergantung kepada pengeluaran daripada hasil tanah ataupun hasil pertanian dan hasil ini juga adalah bergantung kepada nilai-nilai harga ataupun nilai-nilai pasaran yang terdapat di negara kita ini sendiri. Jadi dari apa yang kita dapat lihat buat masa ini kedapatan perbezaannya masih lagi tidak dapat menyelesaikan masalah, selagi suatu tindakan yang lebih terjamin diambil agensi-agensi Kerajaan ataupun oleh Kementerian-kementerian yang bertanggungjawab itu sendiri untuk menyelesaikan masalah ini.

Sungguhpun dalam kajian Dasar Ekonomi Baru kita kedapatan pertumbuhan dan kedapatan peningkatan per kapita negara ataupun pendapatan isi keluarga

rumah telah meningkat tetapi dengan keadaan kemelesetan ekonomi dunia ataupun sekurang-kurangnya dengan kerana pasaran tidak terjamin maka sudah pastilah keadaan pendapatan pukol rata isi rumah ini tidak juga menunjukkan satu peningkatan yang boleh membanggakan. Dan ini adalah menjadi kenyataan kerana mereka hanya bergantung kepada keadaan pasaran yang ada. Kadangkala meningkat dan kadangkala menurun. Dan jelaslah bahawa perkembangan ekonomi dan negara kita ini dan pertambahan per kapita negara tidak bererti dapat menyelesaikan masalah kemiskinan yang ada di luar bandar yang hanya bergantung kepada sumber penghasilan pertanian dan pasaran yang tidak terjamin untuk selama-lamanya.

Jadi dengan ini suka saya menyarankan di sini agar agensi yang bertanggungjawab supaya menyelaraskan kegiatan-kegiatan mereka di antara agensi-agensi yang juga terlibat, kerana kalau sekiranya ini tidak dapat diwujudkan maka sudah pastilah keadaannya tidak akan dapat diselesaikan.

Misalnya di dalam kawasan MADA oleh kerana kedapatan keluasan tanah yang tidak ekonomik kepada petani-petani kecil maka galakan telah diwujudkan oleh agensi Wilayah MADA ini dengan kerjasama Jabatan Haiwan dan agensi-agensi yang lain menggalakkan petani-petani kecil ini menternak ayam, menternak itik dan sebagainya, tetapi oleh kerana tidak diselaraskan dengan agensi pemasaran iaitu FAMA misalnya, dan tidak juga diambil perhatian oleh agensi-agensi lain yang mempunyai hubungan dengan struktur ekonomi negara pada keseluruhannya maka pengeluaran ayam sama ada ayam daging, ayam telur ataupun telur yang di dikeluarkan sekarang ini meningkat di antara 1,500-2,000 biji sehari sudah tidak ada pasaran dan yang amat

mendukacitakan kita PERNAS sendiri membeli telur daripada negeri China 2.1 juta sedangkan pasaran yang dikeluarkan dalam negara kita tidak ada tempat dan kalau inilah berterusan berlaku tanpa diberi perhatian oleh agensi-agensi Kerajaan, oleh Kerajaan sendiri, oleh Kementerian-kementerian yang bertanggungjawab maka sudah pastilah kerja yang kita laksanakan ini sepertimana kita main-mainkan semata-mata, kerana tidak ada satu penyelesaian yang dapat dibuat. Kita galakkan buku hijau, buku hijau ditanam dengan berbagai tanaman tetapi untuk dihanyutkan di dalam laut semata-mata dan dimusnahkan kerana tidak ada pasaran. Kita galakkan untuk menternak, harganya jatuh, keluaran telur—pasarannya tidak ada. Sedangkan kita mengimport daripada luar negeri. Begitu juga sayur-sayuran banyak kita mengimport daripada Indonesia sedangkan pengeluaran dalam negara ini tidak diberi perhatian. Inilah yang harus diberi perhatian oleh agensi-agensi Kerajaan dan Kementerian-kementerian yang bertanggungjawab kerana kalau satu ketika kita bercakap mengenai Dasar Ekonomi Baru dan satu ketika pelaksanaannya kita tidak sampai pun kepada tujuan dan matlamat kita, bererti kita tarik kepala, terbuka kaki; tarik kaki, terbuka kepala. Jadi ini tidak membawa apa-apa erti kepada matlamat yang kita harapkan.

Tuan Yang Dipertua, satu lagi yang saya ingin menarik perhatian di sini ialah tentang projek-projek pembangunan yang dilaksanakan. Apa yang menjadi perhatian kita ialah tentang kadangkala terdapat beberapa kelemahan-kelemahan yang membawa kepada kegagalan-kegagalan di dalam projek-projek yang dilaksanakan itu sendiri.

Ini adalah disebabkan oleh kerana kemungkinan sama ada kelalaian ataupun kurang teliti, maka ianya telah

berlaku beberapa keadaan yang tidak sepatutnya berlaku. Misalnya, dalam peruntukan tambahan yang diperlukan ini terdapatlah perbelanjaan yang telah dibelanjakan sebagai tambahan sebanyak \$20 juta untuk membiayai pemulihan Pelabuhan Kuantan di Pahang yang mana Pelabuhan Kuantan di Pahang ini pernah menjadi heboh-heboh satu ketika dahulu dan dengan kerana itu terpaksa kita menambahkan perbelanjaan \$20 juta untuk membiayai bagi memulihkan semula pelabuhan yang telah tidak dapat digunakan itu. Ini merupakan di antara beban yang kita terpaksa laksanakan, terpaksa kita gunakan wang sedangkan perkara yang boleh menjadi kelemahan kepada pemulihan ini disebabkan atas kecuai-an-kecuai-an ataupun kurang beri perhatian pihak yang bertanggungjawab terhadap projek-projek yang dilaksanakan dan hasil daripada keadaan ini, terpaksa kita mengurangkan perbelanjaan-perbelanjaan yang lain untuk faedah-faedah rakyat miskin di luar bandar, sedangkan \$20 juta kalau dapat kita gunakan untuk faedah rakyat miskin di luar bandar mungkin lebih bermakna daripada kita terpaksa memulihkan semula daripada kecuai-an yang dilakukan oleh orang-orang yang tidak bertanggungjawab terhadap tugas yang kita berikan selama ini.

Tuan Yang Dipertua, dengan kerana pengalaman-pengalaman yang kita lalui ini dan sejajar dengan kempen “Kepimpinan Melalui Tauladan” yang dilancarkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri beberapa hari yang lalu, kita harap supaya segala masalah-masalah yang timbul dan segala perkara-perkara yang berbangkit ini haruslah diambil perhatian dan haruslah diberi kajian yang langsung supaya tidak lagi akan berlaku keadaan-keadaan yang seharusnya tidak berlaku dan telah berlaku sehingga ini. Walau bagaimanapun, saya rasa banyak juga perancangan-perancangan dan

perlaksanaan-perlakuan yang telah berfaedah dan dapat dilaksanakan yang memberi manfaat dan kejayaan dan atas perkara-perkara yang berjaya ini saya tidak lupa merakamkan penghargaan dan terima kasih rakyat kepada Kerajaan dan juga kepada pihak-pihak yang bertanggungjawab kerana telah melaksanakannya dengan betul dan dapat membawa manfaat dan faedah, kecuali kepada pihak-pihak ataupun kepada projek-projek ataupun kepada perancangan-perancangan yang kurang memuaskan haruslah diambil perhatian mulai sekarang agar ianya tidak akan bertambah teruk ataupun bertambah melibatkan lagi perbelanjaan-perbelanjaan yang boleh membawa kerugian kepada harapan untuk mencapai matlamat sepenuhnya.

Dengan ini, Tuan Yang Dipertua, saya sekali lagi menyatakan sokongan saya yang penuh terhadap perbekalan yang dimohonkan ini.

Timbalan Yang Dipertua: Yang Berhormat dari Padang Rengas.

4.14 ptg.

Tuan Saidin bin Mat Piah (Padang Rengas): Tuan Yang Dipertua, saya mohon izin untuk mengambil bahagian dalam perbincangan berkenaan dengan Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan 1982 yang dibentangkan di Dewan ini.

Tuan Yang Dipertua, saya menyokong dengan sekuat-kuatnya atas pandangan yang dibawa oleh rakan saya Yang Berhormat daripada Jerai bahawa pihak Kerajaan seharusnya menyedari hakikat yang sebenar mengapa dan kenapa sebenarnya matlamat yang hendak dicapai oleh Kerajaan di dalam projek pembangunan negara kita seringkali

berlaku kelewatan atau seterusnya kegagalan. Salah satu faktor utama ialah kerana:

Pertama sekali pihak Jabatan-jabatan dan agensi-agensi Kerajaan kita tidak begitu benar-benar mengenalpasti di atas peranan, tanggungjawab mereka bagi sesebuah projek.

Yang kedua, oleh sebab kurang penyelarasan di antara Jabatan-jabatan Kerajaan atau agensi-agensi Kerajaan kadang-kadangkala sekalipun ianya di bawah satu Kementerian. Hakikat ini haruslah diterima oleh kita semua supaya usaha-usaha yang lebih membina hendaklah dilakukan agar rakyat atau yang menjadi sasaran kita, dengan harapan bagi mempertingkatkan daya pengeluaran, mempertingkatkan taraf kehidupan sepertimana yang dimaksudkan di dalam semangat Dasar Ekonomi Baru Kerajaan.

Saya suka memberi satu contoh umpamanya di dalam tugas untuk mengatasi masalah tanah-tanah terbiar di negara kita ini, pihak Kerajaan telah mengamanahkan kepada pihak LPP supaya dapat memainkan peranan untuk mengatasi masalah tanah-tanah terbiar. Akan tetapi pihak LPP sendiri tidak mempunyai keupayaan di dalam melaksanakan tugasnya yang diamanahkan ini, misalnya kepada satu-satu projek apabila hendak dilaksanakan di satu-satu kawasan akan timbul masalah umpamanya masalah perbelanjaan. Apakala disebut masalah peruntukan dan perbelanjaan maka sudah tentulah pihak LPP sendiri tidak mempunyai peruntukan yang cukup bagi menampung keperluan petani-petani kita yang ada di dalam satu-satu kawasan gerakan atau satu-satu kawasan di bawah penyeliaan seorang apa yang dikatakan Pengurus Besar bagi kawasan itu. Maka dengan sebab itu pihak Jabatan Pertanian telah mengambil daya utama dengan

mengadakan bantuan sekali gus, bantuan-bantuan ini dengan sebab barangkali kurangnya penjelasan atau penerangan ataupun kurangnya bimbingan nasihat daripada agensi-agensi yang berkenaan, manakala petani-petani ini sudah melaksanakan sesuatu pojek itu dan telah berjaya dan untuk menyambung lagi projek itu petani-petani telah memohon lagi kepada Kerajaan supaya dapat diberikan lagi subsidi ataupun apa-apa bantuan kepada mereka. Tetapi jawapannya pada ketika itu bantuan hanya boleh diberi sekali sahaja.

Saya rasa ini adalah kerana barangkali kurangnya bimbingan, apalah salahnya kalaulah umpamanya LPP diberi peranan di dalam memajukan tanah-tanah terbiar ini, bukanlah maksud dan matlamat Kerajaan hanya untuk sekali gus sahaja tanah itu ditanam hingga ke peringkat mendapatkan hasil yang maksima, lepas itu dibiarkan semak kembali. Tentulah matlamat kita supaya tanah itu berterusan akan terus memberi nilai-nilai ekonomi yang boleh memberi manfaat kepada petani-petani sendiri iaini dengan harapan supaya projek yang dapat dimajukan di kawasan itu berjalan berterus-terusan sehingga tidak ada lagi apa yang hendak disebut tanah terbiar. Dengan sebab tidak ada bimbingan-bimbingan ini pada masa mendapat hasil yang pertama bagi petani-petani itu wang-wang itu habis dipergunakan kepada keperluan-keperluan yang lain. Mengapakah tidak diadakan secara nasihat atau bimbingan ataupun dengan apa cara yang boleh menasabah supaya pendapatan awalan itu hendaklah dipotong sebahagiannya supaya dapat dijadikan modal pusingan bagi kali yang kedua dan ini boleh meringankan bebanan Kerajaan, kalaupun misalnya pihak Kerajaan telah memberi bantuan yang pertama dan tidak pula memberi bantuan yang kedua, tetapi dengan adanya pertolongan yang

pertama itu telah memberikan harapan kepada petani-petani supaya projek yang kedua ini dapat berjalan dengan baik jika diadakan satu sistem tabungan simpanan petani itu sendiri supaya mereka berjimat cermat dan dapat membantu diri mereka di dalam menjayakan projek.

Kita mestilah hendak memahami kepada petani-petani ini supaya mereka seharusnya berusaha ke arah berdikari. Janganlah sepanjang-panjang masa mengharapkan bantuan dan pertolongan Kerajaan. Jika tidak ada bantuan dan pertolongan Kerajaan maka projek tidak berjalan. Ini di dalam keadaan-keadaan Kerajaan tidak mempunyai kemampuan yang cukup seperti sekarang dan keadaan kemelesetan ekonomi ini, maka kebanyakan di antara mereka telah gagal dapat meneruskan usaha-usaha di dalam projek-projek pembangunan.

Perkara yang kedua disebabkan kurangnya pihak agensi-agensi Kerajaan ini mengenalpasti akan peranan dan tanggungjawab mereka terhadap sesuatu projek. Sebagai satu contoh di kawasan saya umpamanya projek yang dilaksanakan oleh RISDA iaitu apa yang dikenali dengan mini estet di Kampung Beng. Saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah yang telah pun dapat pergi meninjau sendiri setelah perkara ini saya bangkitkan di dalam satu perjumpaan di antara Ahli-ahli Parlimen dengan Kerajaan Negeri di Ipoh baharu-baharu ini. Di dalam projek mini estet ini pada mula dilaksanakan dahulu kita sungguh-sungguh menaruh harapan bahawa projek ini akan dapat membantu kehidupan petani-petani yang tinggal jauh di pedalaman seperti di Kampung Beng ini tetapi sayang seribu kali sayang harapan rakyat

telah hancur berkecai oleh kerana kegagalan pihak RISDA sendiri di dalam melaksanakan projek ini.

Apabila kita menyentuh di atas kegagalan ini kononnya kerana projek ini diserahkan kepada seorang pemborong yang akan melaksanakan projek ini. Soal menyerahkan kepada pemborong atau kepada sesiapa, itu tidak boleh menjadi hujah di dalam membincangkan kejayaan atau kegagalan projek ini. Tanggungjawab ini mestilah dipikul sepenuhnya oleh pihak RISDA sendiri. Sebab saya kata begitu, kalau kita katakan kepada pemborong maka soalnya mengapakah dibiarkan kawasan-kawasan yang tidak diusahakan, jangan kata 14-15 ekar walaupun seekar; mengapa dan kenapa tidak di persoalkan perkara ini sebab-sebab tidak dilaksanakan dengan sepenuhnya. Kalau hari ini rakyat bertanya pada masa dahulu sebelum kebun kami ditebang dalam projek mini estet ini sekurang-kurangnya kami boleh dapat, kalau tidak boleh ditoreh, jual getah keping, getah sekerap boleh dapat \$40-\$50 sebulan, sekarang sudah 3-4 tahun satu sen pun tidak dapat. Rakyat bertanya; inikah matlamat Kerajaan benar-benar hendak memberi kesenangan kepada rakyat atau sebaliknya? Apakah kami wakil-wakil rakyat hendak menjawab—kita tidak dapat jawab. Ada pula pokok-pokok yang sudah dicantum tidak dipotong bahagian yang asal, bercabang terus naik, sudah 2-3-4 tahun sehingga tidak tahu lagi hendak kenal yang mana pokok getah kahwin yang sebenar dan mana pokok asal. Adakah lojik, adakah menasabah keadaan ini berlaku, sudah tentu tidak lojik. Mengapa dan kenapa demikian, kerana tidak ada susunan di antara pegawai-pegawai atasan di atas sesuatu projek yang dilaksanakan, dia tidak mengawasi projek itu dengan sempurna, macam kata perbidalan Melayu: seperti Lepas kerbau di padang. Tahun ini dia lepas, dia

tunggu 10 tahun akan datang, mana yang ikut ibu kerbau itu kalau 10, 10 ekor dia punya, kalau 5; 5 ekorlah, dia tidak pergi tengok sama ada kerbau dia hidupkah, makan rumput atau ada air dia tidak tahu. Jadi keadaan ini amat dikesalkan.

Dengan yang demikian saya berharap supaya kepercayaan dan keyakinan rakyat ini janganlah dihancurkan oleh pegawai-pegawai yang diamanahkan oleh Kerajaan di dalam mengendalikan apa jua projek yang boleh memberi manfaat dan faedah kepada rakyat. Itu sebagai satu contoh dan banyak lagi jika hendak disentuh di atas projek-projek pembangunan yang diselenggarakan oleh pihak sama ada jabatan atau agensi-agensi Kerajaan.

Tuan Yang Dipertua, salah satu perkara saya ingin menarik perhatian kepada Kerajaan Pusat di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Dato' Seri Dr Mahathir di dalam perancangan pembangunan negara, saya minta mungkin Ahli-ahli Parlimen dari Perak berharap dan meminta supaya jangan ada di dalam ingatan dan tanggapan pucuk pimpinan menganggapkan negeri Perak ini negeri yang kaya-raya sebab kesannya amat parah. Apabila Perak dianggap sebagai sebuah negeri yang kaya-raya, kesan yang diterima oleh negeri Perak tentulah amat parah. Sebenarnya dalam laporan-laporan ekonomi negara kita jika diperhatikan dengan teliti negeri Perak adalah ramai orang-orang yang miskin dan negeri yang miskin, peratusnya lebih kurang 15-16% lebih miskin daripada Kelantan dan sebagainya. Tujuan saya bangkitkan perkara ini supaya perhatian hendaklah diberi di dalam membangunkan pembangunan di negeri Perak.

Di dalam satu perjumpaan di antara pemimpin-pemimpin di negeri Perak dengan Timbalan Perdana Menteri baru-baru ini di negeri Perak, salah

satu perkara yang dibangkitkan ialah berkenaan dengan lapangan terbang baru di Ipoh. Di dalam jawapan yang diberi, lapangan terbang baru Ipoh ini akan diambilkira setelah siapnya lebuh raya di antara Kuala Lumpur dengan Ipoh. Mana lebih cepat mereka yang akan pergi ke Ipoh dengan kapal terbangkah atau dengan menggunakan jalan raya?

(Tuan Yang Dipertua *mem-pengerusikan Mesyuarat*)

Tuan Yang Dipertua, saya harap perkara ini tidak diambilkira, barangkali Timbalan Perdana Menteri bergurau sahaja dengan kami, bukanlah cakap benar-benar, hasratnya memang benar-benar hendak buat Lapangan Terbang baru di Ipoh ini kerana soalnya dengan adanya lapangan terbang sepertimana yang ada sekarang ini hanya boleh didaratkan kapal-kapal terbang kecil jenis Fokker sahaja; keadaan ini tentulah pedagang-pedagang besar di seluruh dunia tidak akan berminat untuk meninjau kemungkinan membuat pelaburan di negeri Perak kerana kesukaran di dalam perjalanan.

Dengan adanya lapangan terbang baru di Ipoh kelak, kita harap pedagang-pedagang besar dari seluruh dunia sambil mereka meninjau-ninjau keindahan alam di negeri Perak mungkin akan menimbulkan ilham untuk melabur di negeri Perak di dalam berbagai-bagai sektor ekonomi untuk kemajuan negeri khususnya dan negara kita amnya. Tetapi sebagaimana yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat rakan saya dari Parit Buntar juga harus diberi perhatian oleh Kerajaan di mana halangan-halangan jalan raya hari ini telah tidak menggalakkan untuk membolehkan pedagang-pedagang besar terutama di dalam sektor mendirikan industri-industri berat di negeri Perak kerana kesukaran kontena-kontena melintasi jalan-jalan yang dilintasi oleh

jambatan keretapi seperti di Salak, seperti di Bukit Berapit, Taiping, seperti di Kantan, Ipoh di mana hanya kenderaan yang setinggi 12 kaki atau 12½ kaki sahaja yang boleh melintasi. Jadi bagaimana kontena-kontena yang lebih tinggi lagi untuk melintasi jalan ini. Oleh sebab itu perlulah pihak Kerajaan mengambilkira bahawa segala halangan-halangan yang boleh melembabkan pembangunan di negeri Perak ini hendaklah diatasi dengan seberapa cepat yang boleh.

Tuan Yang Dipertua, dengan adanya Kerajaan berjaya mengatasi ataupun memberikan kemudahan-kemudahan asas atau infrastruktur kepada negeri Perak ini, saya berharap dan seluruh rakyat di negeri Perak berharap supaya pembangunan negeri Perak akan terus berjalan, bertambah maju dari masa ke semasa.

Selain daripada lapangan terbang, boleh dikatakan sebahagian besar rakyat di negeri Perak juga mengharapkan supaya pihak Kerajaan Pusat akan dapat membuat pertimbangan untuk mengadakan sebuah pelabuhan di Lumut walaupun tidak secara besar-besaran tetapi kecil-kecilan pun jadilah pada peringkat permulaan ini supaya dapat barang-barang yang ada di negeri Perak sekurang-kurangnya dapat dibawa ke pelabuhan-pelabuhan yang besar menerusi kapal sama ada ke Pulau Pinang ataupun ke Pelabuhan Kelang secara lebih sempurna dan berkesan. Dengan adanya kemudahan asas ini barulah diharapkan pihak pelabur-pelabur atau pedagang-pedagang besar daripada luar negeri akan berminat untuk melaburkan modal mereka bagi pembangunan di negeri Perak.

Selain daripada itu bercakap mengenai kemudahan-kemudahan asas ini, ada beberapa perkara yang saya hendak sentuh di dalam Dewan ini, pertama mengenai dengan bangunan baru Pejabat Pos di Padang

Rengas. Mengikut apa yang difahamkan bahawa Pejabat Pos Padang Rengas ini telah pun diberi kelulusan pada tahun yang lalu oleh kerana memandangkan bahawa Padang Rengas ini sedang membangun dan memandangkan keadaan Pejabat Pos di Padang Rengas ini terlalu uzur boleh dikatakan hampir keseluruhan bahagian dinding dan sebagainya telah reput dan akan menunggu masa untuk runtuh sahaja kerana bangunan itu telah pun dibina sejak 50 tahun dahulu iaitu dalam tahun 1933 sudah berumur 50 tahun. Jadi memanglah wajar bangunan yang sudah sampai separuh abad ini ditukar dengan bangunan yang baru sesuai dengan zaman negara kita menghadapi zaman pembangunan tetapi Post Office ini belum lagi menerima nikmat pembangunan yang dilaung-laungkan oleh pemimpin kita.

Mengikut perangkaan yang saya selidiki bahawa pengguna-pengguna Pejabat Pos ini tidak kurang di antara 9,000-10,000 orang penduduk-penduduk di situ dan bilangan ini akan terus bertambah dari semasa ke semasa dan kegunaan Pejabat Pos ini akan terus memerlukan satu perubahan sekiranya wujud kilang simen yang sedang dirancangkan di Padang Rengas dengan belanja lebih kurang \$400 juta itu. Pihak pentadbiran di peringkat daerah telah menyambut baik di atas kemurahan hati Kerajaan waktu meluluskan Projek Pembinaan Pejabat Pos dahulu. Dan pihak pentadbir daerah Kuala Kangsar telah berusaha memindahkan mereka yang berniaga di kawasan tapak Pejabat Pos itu supaya dipindah ke tempat lain dan ini sudah dilakukan. Kemudian diminta lagi supaya dicari Pejabat Pos sementara. Ini pun sudah didapati iaitu daripada bangunan MARA yang ada di situ. Walaupun segala-gala ini sudah diberi, diusahakan tetapi hingga kini kita tidak nampak lagi bayang-bayang, tanda-tanda Pejabat Pos ini

akan dibina dengan segera di Padang Rengas. Saya berharap pihak Jabatan Kementerian yang berkenaan akan dapat memberikan perhatian yang serius supaya kemudahan-kemudahan yang diperlukan oleh rakyat di kawasan itu akan dapat diberi dengan sempurna.

Tuan Yang Dipertua, maka dengan itu saya menyokong dengan sepenuhnya Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan 1982 seperti yang dibentangkan.

4.39 ptg.

Tuan Shamsuri bin Md. Salleh (Balik Pulau): Tuan Yang Dipertua, saya juga bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan 1982 yang telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan pada hari Jumaat yang lalu. Usul ini diminta diluluskan tambahan perbekalan yang berjumlah \$880,896,711. Perbekalan Tambahan yang diminta ini adalah untuk membiayai berbagai-bagai projek dan di antara projek-projek itu ada banyak yang saya dapati projek-projek yang akan menguntungkan negara kita dan projek-projek yang sangat penting daripada segi pertahanan negara kita.

Tuan Yang Dipertua, minta maaf saya suka hendak menyentuh tentang cadangan dan tindakan Kerajaan untuk memasuki bidang industri yang berat atau nama singkatnya HICOM.

Kerajaan telah mengenalpasti bidang-bidang industri yang telah dicadangkan untuk diusahakan dengan syarikat-syarikat luar negeri yang besar-besar terutama daripada negara Jepun seperti syarikat memasang motokar, membuat enjin kenderaan, kilang simen, kilang besi dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, selama ini bukanlah pihak Kerajaan tidak pernah menubuhkan agensi-agensi memasuki

bidang perdagangan ini. Kalau kita lihat sebagai contoh telah banyak Kerajaan menubuhkan agensi-agensi seperti PERNAS, PETRONAS, UDA dan sebagainya; ini dengan tujuan supaya Kerajaan dapat menyertai perniagaan-perniagaan yang besar yang tidak mampu dimasuki oleh orang perseorangan dan dengan tujuan supaya syarikat ini bila maju, bila berjalan dengan baik kelak maka akan diberikan kepada syarikat-syarikat bumiputera kemudian hari.

Tuan Yang Dipertua, saya menyokong penuh dan mengucapkan tahniah kepada sikap dan langkah yang telah diambil oleh Kerajaan memasuki bidang-bidang industri yang berat ini. Apa yang hendak saya menarik perhatian pihak Kerajaan ialah oleh sebab bidang industri berat ini yang telah tentu memerlukan capital ataupun wang pusingan yang beratus juta ringgit maka Kerajaan hendaklah memastikan bahawa pelaburan yang kita buat dalam agensi-agensi ini, dalam syarikat-syarikat perniagaan ini mestilah mendapat keuntungan. Maka itu adalah sangat perlu pihak Kerajaan melatih pegawai-pegawai Kerajaan yang akan duduk dalam syarikat-syarikat usahasama ini terutama dalam syarikat-syarikat yang besar seperti syarikat simen, syarikat perusahaan memasang enjin kenderaan, kilang besi dan sebagainya.

Di masa-masa yang lalu telah banyak agensi-agensi Kerajaan yang menjalankan perniagaan ini terpaksa ditutup kerana terdapat kelemahan daripada pihak pengurusan, kerugian yang berjuta-juta ringgit. Dan perkara ini kita harap tidak akan berlaku lagi, tidak akan berulang berlaku dalam syarikat-syarikat usahasama dalam industri HICOM ini. Oleh itu saya mencadangkan supaya Kerajaan mengambil langkah-langkah segera menghantar pegawai-pegawai yang

akan dicadangkan duduk dalam syarikat-syarikat yang telah dikenalpasti ini berlatih di negara Jepun misalnya, Korea dan lain-lain negara yang kita fikir boleh melengkapkan pegawai-pegawai Kerajaan yang akan duduk dalam syarikat-syarikat usahasama ini. Dengan adanya rancangan ini maka dapatlah kita memastikan bahawa modal yang telah dikeluarkan oleh Kerajaan ini akan dapat memberi keuntungan kepada negara kita; jika tidak saya bimbang apa yang sedang berlaku atau yang telah berlaku dalam agensi-agensi Kerajaan yang telah sudah yang menjalankan perniagaan akan menemui kerugian dan ini akhirnya negara juga akan menanggung kerugian. Saya berharap benar supaya pihak Kerajaan dapat menyegerakan jika difikirkan perlu pegawai-pegawai yang saya katakan tadi terus dihantar dan dilatih dengan syarikat-syarikat yang akan mengadakan usahasama dengan Kerajaan.

Misalnya, dalam bidang kenderaan patutlah kita hantar pegawai-pegawai itu sekarang ke syarikat-syarikat yang ada di Jepun sekarang ini supaya mereka ini berlatih bagaimana hendak menguruskan perniagaan yang mengenai kenderaan dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, perkara yang kedua yang suka dan ingin saya sentuh ialah dalam kita membangun negara kita ini, menarik banyak pelabur-pelabur asing ke negara kita ini kita juga mesti memberi keyakinan kepada pelabur-pelabur ini bahawa negara kita ini mempunyai pertahanan yang kuat; sebagai satu jaminan bahawa pelabur-pelabur yang mereka labur di negara ini akan terjamin daripada segi pertahanan dan kestabilan politik ataupun daripada serangan musuh-musuh daripada luar.

Kita tahu tidak jauh daripada negara kita ini ada negara-negara yang sedang menunggu ketika yang baik untuk mereka melancarkan serangan kepada negara kita. Maka itu kita sangat perlu bersedia dari segi pertahanan. Saya suka menarik perhatian pihak Kerajaan Australia telah berubah dipegang oleh parti yang lain, iaitu Parti Buruh, kata Pepatah Melayu "sekali air bah, sekali pasir berubah". Bila perubahan berlaku, Kerajaan Australia diperintah oleh parti yang lain maka pihak parti yang baru memerintah Kerajaan Australia ini telah membuat satu dasar hendak menarik balik tentera udara mereka yang sekarang bertempat di negara kita iaitu di Butterworth.

Pada pandangan saya ini satu perkara yang patut diberi perhatian yang serius oleh Pihak Kementerian Pertahanan. Apa yang saya faham bahawa Tentera Udara Diraja Australia yang sedang ditempatkan di Butterworth iaitu di udara Malaysia ini telah melakukan kerja-kerja maritime untuk mengawasi jika ada kapal-kapal yang masuk dalam ruang udara negara kita yang kita tidak kehendak. Jadi, jika pihak Kerajaan Australia melaksanakan apa yang mereka kempen dalam kempen pilihanraya iaitu hendak menarik balik pasukan atau squadron tentera udara mereka ini maka keadaan pertahanan udara kita akan menjadi lemah. Maka itu saya harap sangat-sangat pihak Kerajaan akan menjadikan, membuat persediaan daripada sekarang supaya kita dapat menggantikan squadron Tentera Udara Diraja Australia itu dengan Tentera Udara Diraja kita sendiri yang kita lengkapkan dengan kapal-kapal terbang yang terbaharu dan ini patutlah diambil langkah segera.

Saya bimbang jika kekosongan ini berlaku maka banyak negara-negara yang selama ini sedang menunggu

peluang yang sangat baik akan melancarkan serangan ataupun mengambil tindakan yang akan merugikan negara kita.

Negara kita telah pernah diserang oleh Jepun dan datangnya dari utara juga. Kita telah terperangkap dan kita tidak menjangka bahawa serangan oleh tentera Jepun itu akan datang dari sebelah utara dan sekarang kita yakin kalau kekosongan yang berlaku di sebelah utara dari segi pertahanan udara maka perkara yang telah berlaku itu akan berulang. Saya sangat bimbang dan saya berharap pihak Kerajaan akan mengambil langkah-langkah yang segera bagi menggantikan ataupun menguatkan pertahanan udara kita dalam menjamin segala pelaburan, segala pembangunan, yang telah kita jalankan selama ini.

Sekian, Tuan Yang Dipertua, saya ucapkan terima kasih dan saya menyokong sekuat-kuatnya Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan 1982.

Tuan Yang Dipertua: Ahli Yang Berhormat dari Kinabatangan. Saya boleh benarkan 10 minit sahaja. Jangan lebih daripada itu kerana lebih daripada itu melanggar Peraturan Mesyuarat kita.

4.50 ptg.

Tuan Abdul Ghani bin Misbah (Kinabatangan): Baik, Tuan Yang Dipertua. Dalam membahaskan Anggaran Perbelanjaan Tambahan Pembangunan tahun 1982, suka saya menarik perhatian Kerajaan Pusat berkenaan dengan urusan hal ehwal kesihatan di negeri Sabah. Seperti yang kita semua terbaca dalam suratkhbar-suratkhbar dan beberapa kenyataan yang dikeluarkan oleh pihak-pihak yang berkuasa, nampaknya Sabah ini terlalu sangat atau terlalu kerap kali ditimpa oleh penyakit-penyakit yang mudah

berjangkit seperti taun dan sebagainya. Ada juga aduan-aduan daripada orang ramai yang mengatakan bahawa ekor dari daripada dasar Kerajaan hendak berjimat cermat beberapa kemudahan-kemudahan awam dan yang penting yang dikendalikan oleh Jabatan Perkhidmatan Kesihatan Sabah telah terganggu. Umpamanya, kita dapat aduan bahawa ambulan-ambulan telah tidak dibenarkan keluar, telefon-telefon di Hospital-hospital Daerah di kawasan luar bandar telah dipotong dan sebagainya.

Tuan Yang Dipertua, perkara seperti ini sangat membimbangkan kami di Sabah kerana maklumlah sudahlah hospital-hospital di Sabah sedikit bilangannya sama ada hospital besar ataupun yang kecil dan ditambah lagi dengan dasar-dasar seumpama ini yang walaupun saya fikir adalah tugas pihak pentadbiran jabatan-jabatan tersebut untuk mengendalikan tetapi sedikit sebanyak Kerajaan juga haruslah bertanggungjawab untuk memastikan bahawa mana-mana kemudahan-kemudahan yang mustahak seperti ambulan dan juga telefon mestilah sentiasa diperbaiki dan tidak dikenakan sekatan yang sebegitu ketat.

Dalam hubungan ini, Tuan Yang Dipertua, suka saya merayu kepada Kerajaan Pusat terutama sekali kepada Kementerian Kesihatan supaya memberi kelonggaran kepada Jabatan Perkhidmatan Negeri Sabah untuk meneruskan perkhidmatan luar bandar dalam segi mengelakkan supaya kesihatan ataupun penyakit-penyakit yang mudah merebak di negeri Sabah akan terkawal di masa-masa yang akan datang.

Sebagai lanjutan daripada ini, suka saya mencadangkan dan seterusnya membuat rayuan di Dewan ini supaya Kerajaan; menimbangkan semula keputusannya untuk

membekukan pembinaan Hospital Besar Daerah Kinabatangan kerana sepertimana yang saya katakan dalam persidangan yang lalu, hanya terdapat sebuah hospital sahaja iaitu di Sandakan yang jauhnya tidak kurang daripada 52 batu daripada kawasan Bukit Garam, Kinabatangan. Jadi, saya merayu supaya pembinaan hospital ini dapat diteruskan seperti yang telah dijadualkan, yang telah diluluskan oleh Kerajaan Pusat.

Perkara yang kedua, ialah berkenaan dengan pembinaan jalan raya-jalan raya besar dan lebuh raya di negeri Sabah. Saya dapati di dalam memorandum ini Kertas Perintah No. 9/83 peruntukan untuk Kementerian Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam ialah peruntukan tambahan sebanyak kira-kira \$109.4 juta. Bagi saya ini adalah satu jumlah yang besar. Walau bagaimanapun, Sabah hanya dapat kira-kira sebanyak \$24.9 juta bagi maksud yang telah saya sebutkan tadi. Jadi, saya merayulah kepada Kementerian yang berkenaan walaupun kita sekarang menghadapi masalah ekonomi yang di luar dugaan dan juga di luar kawalan kita tetapi oleh kerana Sabah memang sentiasa kekurangan peruntukan dalam segi membiayai jalan-jalan raya besar dan lebuh-lebuh raya saya mintalah agar Kerajaan dapat mempertimbangkan dan menambahkan peruntukan ini dan seterusnya meneruskan rancangannya untuk membina lebuh raya Sandakan/Lahat Datu dan juga jambatan besi di Sungai Kinabatangan. Begitu jugalah rayuan saya bagi lebuh raya besar antara Sandakan/Kota Kinabalu.

Tuan Yang Dipertua, kesemua rancangan ini nampaknya telah diluluskan oleh Kerajaan dalam Rancangan Malaysia Keempat tetapi oleh kerana keadaan ekonomi kita sekarang nampaknya rancangan ini walaupun belum diumumkan akan ditangguhkan pelaksanaannya tetapi

sekiranya ada rancangan Kerajaan untuk segi itu, maka saya merayu dalam Dewan yang mulia ini supaya Kerajaan akan menimbangkan semula untuk membina dua lebuhraya ini dan juga jambatan besi di Sungai Kinabatangan yang juga boleh digunakan sebagai sebahagian daripada lebuhraya Sandakan dan Lahat Datu.

Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang Dipertua: Saya dukacita, masa sudah cukup, kerana peruntukan masa ialah satu hari. Kita sudah mulakan kelmarin satu setengah jam dan sekarang kita telah memakan masa dua jam setengah, jadi empat jam. Sekarang saya minta Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan menjawab.

4.57 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Sabbaruddin Chik): Tuan Yang Dipertua, terlebih dahulu saya suka merakamkan penghargaan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menyokong, memberi teguran dan pandangan ke atas Undang-undang Perbekalan Tambahan (1982) 1983 dan usul-usul mengenai Anggaran Pembangunan Tambahan Ketiga 1982. Segala pandangan dan teguran akan dikaji dan diteliti di mana sesuai.

Tuan Yang Dipertua, saya tidak bercadang untuk memberi ulasan kepada semua teguran-teguran yang telah dikemukakan di dalam perbahasan ini, namun begitu agaknya perlu juga satu dua perkara yang saya bangkitkan. Saya akan mulakan dengan meneliti teguran yang telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar yang telah membangkitkan perkara pinjaman sebanyak \$37.5 juta yang dibuat oleh Lembaga Perusahaan Pertanian Negeri Pahang (LKPP)

untuk memiliki saham syarikat Far East Holdings Sdn. Bhd. Di dalam perkara ini sukalah saya membuat sedikit penjelasan mengenainya. Sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum tujuan LKPP membeli saham syarikat tersebut ialah untuk menguasai ladang kelapa sawit tersebut yang dimiliki oleh syarikat Far East Holdings Sdn. Bhd. Langkah sedemikian itu adalah selaras dengan dasar LKPP. Pinjaman tersebut adalah merupakan pinjaman secara commercial di mana Kerajaan Persekutuan tidak perlu memberi jaminan tetapi sebaliknya harta yang dibeli oleh LKPP itu akan dijadikan cagaran kepada pinjaman yang dibuat.

Tuan Pengerusi, berhubung dengan saranan supaya kadar sewa rumah awam kos rendah Dewan Bandaraya yang baharu disemak dikaji semula, sukalah saya maklumkan bahawa kadar tersebut telah tidak dipinda sejak tahun 1951 lagi, oleh kerana kos pengurusan dan penyelenggaraan telah meningkat naik sejak tiga empat tahun kebelakangan ini maka Dewan Bandaraya telah menghadapi kerugian yang agak besar. Sehingga 31hb Disember, 1982 kerugian terkumpul adalah berjumlah kira-kira \$22 juta. Kerugian setahun adalah dalam lengkongan \$8.5 hingga \$9 juta. Jadi, memandangkan kerugian yang besar ini maka adalah berpatutan bahawa kadar sewa itu dinaikkan sedikit supaya kewangan Dewan Bandaraya dapat dikurangkan dan perkhidmatan awam di rumah murah Dewan Bandaraya ini dapat dibaiki.

Namun begitu, Kerajaan akan menentukan bahawa kadar sewa yang dinaikkan itu tidak akan lebih dari kadar sewa pasaran dan seboleh-bolehnya tidak akan membebankan rakyat yang berpendapatan rendah. Jangkamasa 10 tahun yang dikenakan oleh Kerajaan sebelum seseorang penghuni layak membeli rumah murah

ini adalah semata-mata untuk mengelakkan spekulasi ke atas rumah-rumah awam ini. Selain dari itu, Kerajaan juga ingin menentukan bahawa hanya orang-orang yang berpendapatan rendah yang benar-benar memerlukan rumah sahaja diberi pilihan untuk membelinya dengan beberapa kemudahan dan bantuan Kerajaan.

Suka juga saya memaklumkan bahawa adalah menjadi hasrat Kerajaan untuk menyerahkan pelaksanaan projek perumahan, termasuk pembinaan rumah awam kos rendah ini kepada syarikat swasta, namun begitu Kerajaan juga bertanggungjawab bagi menentukan supaya rakyat yang berpendapatan rendah dapat memiliki rumah dengan harga yang berpatutan. Oleh yang demikian, maka Kerajaan telah menetapkan supaya satu unit rumah awam kos rendah dijual dengan harga tidak lebih daripada \$25,000 tiap-tiap satu unit. Pengawalan harga ini menyebabkan tidak banyak syarikat swasta yang ingin melaksanakan projek perumahan awam kos rendah. Namun begitu, Kerajaan akan terus berusaha memberikan apa juga bentuk bantuan dan galakan supaya projek perumahan awam kos rendah akan lebih menarik kepada syarikat-syarikat swasta.

Tuan Yang Dipertua, mengenai teguran yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong berhubung dengan saranan supaya Kerajaan lebih berhati-hati mengawal perbelanjaan, suka saya menyatakan bahawa langkah-langkah berjimat cermat telah pun diambil oleh Kerajaan sejak Belanjawan tahun 1982 lagi. Dalam hubungan ini projek yang terus dibenarkan untuk dilaksanakan ialah projek-projek yang difikirkan dapat mendorong perkembangan ekonomi negara serta dapat meningkatkan pendapatan, terutama sekali bagi

mereka yang berpendapatan rendah. Hakikat ini dapat dibuktikan apabila Anggaran Pembangunan 1983 cuma diperuntukkan sebanyak 11,670 juta sahaja berbanding dengan \$14,631 juta peruntukan asal 1982, iaitu pengurangan sebanyak \$2,961 juta. Langkah-langkah untuk mengurangkan Anggaran Belanja Mengurus telah juga diambil sehinggakan anggaran peruntukan tahun 1983 telah dihadkan kepada \$17,079 juta berbanding dengan peruntukan asal tahun 1982 sebanyak \$17,319 juta, iaitu pengurangan sebanyak \$240 juta.

Mengenai saranan supaya Kerajaan mengadakan dasar perolehan yang lengkap, suka saya memaklumkan bahawa pada masa sekarang Kerajaan sememangnya telah mempunyai dasar perolehan bagi menggalakkan pertumbuhan perindustrian tempatan. Ini telah ditetapkan di dalam Arahan Perbendaharaan 1/69. Dalam hubungan ini keistimewaan-keistimewaan tertentu telah diberi kepada barang-barang keluaran industri-industri tempatan di dalam perolehan Kerajaan. Dengan yang demikian, Jawatankuasa yang dicadangkan itu adalah tidak perlu bagi tujuan ini.

Tuan Yang Dipertua, mengenai syor yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh berhubung dengan kadar bayaran wad di hospital, suka saya menyatakan bahawa semakan kadar tersebut baru sahaja dibuat oleh Kementerian Kesihatan. Semakan ke atas bayaran bagi wad-wad kelas 1, 2 dan 3 di hospital-hospital Kerajaan adalah sejajar dengan kemajuan kemudahan perubatan dan taraf hidup rakyat negara kita ini. Soal menghapuskan sama sekali bayaran wad kelas 3 sebagaimana yang dicadangkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Pasir Puteh, pada pandangan saya tidaklah timbul oleh kerana di bawah peraturan

yang ada sekarang Penguasa Hospital adalah diberi kuasa mengecualikan mana-mana pesakit yang difikirkan tidak mampu membayar bayaran wad yang dikenakan.

Seterusnya, Tuan Yang Dipertua, mengenai pandangan yang baru sahaja dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Balik Pulau tadi yang telah menyentuh tentang pentingnya pertahanan diperkuatkan sejajar dengan usaha menarik lebih pelaburan ke negeri ini, dan di mana Ahli Yang Berhormat juga menyuarakan kebimbangan beliau terhadap rancangan Kerajaan Australia untuk menarik balik kapal-kapal terbang Mirage dari Butterworth dan mencadangkan supaya pertahanan udara Malaysia sendiri diperkuatkan.

Tuan Yang Dipertua, Kerajaan memang sedar atas teguran-teguran dan kebimbangan ini dan rancangan perkembangan pertahanan di bawah Rancangan Malaysia Keempat dan Rancangan-rancangan Malaysia yang akan datang telah pun mengambil kira akan perkara-perkara yang telah disentuh oleh Ahli Yang Berhormat itu tadi.

Bagi pandangan-pandangan lain, seperti yang saya katakan tadi pihak Kementerian-kementerian berkenaan akan meneliti cadangan-cadangan dan di mana sesuai ianya bolehlah dikaji untuk rancangan-rancangan di masa hadapan.

Tuan Yang Dipertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua.

Tuan Yang Dipertua: Sekarang saya kemukakan masalah bahawa Usul atas nama Yang Berhormat Menteri Kewangan dalam Aturan Urusan Mesyuarat ini diedarkan kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Diputuskan,

Bahawa Usul yang berikut ini dirujuk kepada Jawatankuasa sebuah-buah Majlis:

Bahawa Dewan ini, mengikut seksyen 4 (3) Akta Kumpulan Wang Pembangunan 1966, membuat ketetapan bahawa jumlah wang tambahan sebanyak \$888,896,711 diperuntukkan daripada Kumpulan Wang Pembangunan bagi tahun kewangan 1982, untuk menampung sejumlah \$888,896,711 bagi Maksud-maksud dan Butiran-butiran (Projek-projek) seperti yang dinyatakan dalam ruangan pertama dan kedua penyata Anggaran Pembangunan Tambahan Ketiga 1982 yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 8 Tahun 1983 dan yang disenaraikan di sebelah Maksud-maksud dan Butiran-butiran (Projek-projek) dalam ruangan sepuluh dan sebelas di dalamnya.

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa

(Tuan Yang Dipertua mem-pengerusikan Jawatankuasa)

Tuan Sabbaruddin Chik: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan supaya wang sejumlah tidak lebih daripada tiga ratus tiga juta sembilan ratus tujuh puluh dua ribu tujuh ratus empat puluh lima ringgit (303,972,745) yang diperuntukkan dalam Anggaran Belanja Mengurus Tambahan Ketiga 1982 bagi Maksud-maksud Bekalan B. 1, B. 33, B. 34 dan B. 52 untuk Kementerian/Jabatan-jabatan yang berkenaan dijadikan Jadual dan wang

sejumlah tidak lebih daripada lapan ratus lapan puluh lapan juta lapan ratus sembilan puluh enam ribu tujuh ratus sebelas ringgit (\$888,896,711) yang diperuntukkan dalam Anggaran Pembangunan (Tambahan) (Bil. 3) Tahun 1982 bagi Maksud-maksud Pembangunan P. 16, P. 21 P. 23, P. 25 P. 29, P. 32 P. 37 P. 38 P. 49, P. 52 P. 55, P. 59 dan P. 63 hingga P. 65 untuk Kementerian-kementerian/Jabatan-jabatan yang berkenaan seperti yang ditunjukkan dalam Penyata yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 8 Tahun 1983 dijadikan Pembelanjaan.

Tuan Pengerusi, saya telah pun menerangkan tentang keperluan bagi mengadakan peruntukan-peruntukan tambahan dalam Anggaran Belanja Mengurus Tahun 1982 dan juga Anggaran Pembangunan Tahun 1982. Di samping itu, penjelasan lanjut mengenai cadangan-cadangan anggaran tambahan ini adalah juga diberi dalam Memorandum Perbendaharaan yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 7 tahun 1983 bagi Anggaran Belanja Mengurus Tambahan Ketiga 1982 dan Kertas Perintah 9 Tahun 1983 bagi Anggaran Perbelanjaan Pembangunan Tambahan Ketiga Tahun 1982. Oleh itu, saya tidak berhajat hendak memberi apa-apa penerangan tambahan lagi.

Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan.

Maksud B. 1 (Jadual)

Tuan Pengerusi: Kepala Bekalan B. 1 di bawah Jabatan Perdana Menteri terbuka untuk dibahas.

Oleh kerana tidak ada bahasan, saya kemukakan masalah. Masalahnya bahawa wang sejumlah \$2,390,400 untuk Kepala B. 1 di bawah Jabatan Perdana Menteri jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujukan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$2,390,400 untuk Maksud B. 1 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Maksud P. 16 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 3), 1982)—

Tuan Pengerusi: Masalahnya ialah bahawa perbelanjaan di bawah Kepala P. 16, Anggaran Perbelanjaan Pembangunan di bawah Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan terbuka untuk dibahas.

Oleh kerana tidak ada bahasan, saya kemukakan masalah. Masalahnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$20 yang disebutkan dalam Maksud P. 16 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Ketiga bagi tahun 1982 di bawah Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$20 untuk maksud P. 16 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 3), 1982.

Maksud P. 21 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 3), 1982)—

Tuan Pengerusi: Masalahnya ialah bahawa wang sejumlah \$10 di bawah Kepala P. 21, Anggaran Perbelanjaan Pembangunan di bawah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri terbuka untuk dibahas.

Oleh kerana tidak ada bahasan, saya kemukakan masalah. Masalahnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$10 yang disebutkan dalam Maksud P. 21 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Ketiga bagi tahun 1982 di bawah Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Wang sebanyak \$10 untuk Maksud P. 21 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 3), 1982.

Maksud P. 23 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 3)), 1982—

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah wang sejumlah \$500,000 di bawah Maksud P.21 terbuka untuk dibahas.

5.17 ptg.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Pengerusi, saya mendapati bahawa Memorandum Perbendaharaan mengenai Anggaran Perbelanjaan Pembangunan Tambahan Ketiga Tahun 1982 yang dikemukakan dalam Kertas Perintah 9 Tahun 1983 ada menerangkan bahawa di bawah Maksud Pembangunan P. 23, Kementerian Wilayah Persekutuan, wang berjumlah \$500,000 dikehendaki untuk membiayai perbelanjaan kajian pelaksanaan sistem pengangkutan awam baru iaitu sistem aerobus di Kuala Lumpur.

Tuan Pengerusi, dalam pada menyokong peruntukan \$500,000 yang diminta untuk sistem aerobus ini, izinkan saya mengemukakan beberapa pandangan dan ulasan mengenai sistem pengangkutan baru ini. Sistem Aerobus dan sistem Perkhidmatan Keretapi Pantas (Light Rail Transit) yang akan diperkenalkan di Kuala Lumpur ini ialah satu cadangan yang baik untuk menambah dan memperbaiki sistem pengangkutan awam yang ada sekarang di Bandaraya ini.

Saya mengalu-alukan sistem aerobus ini, lagi ianya akan menolong menambah dan memperbaiki sistem pengangkutan awam yang ada

sekarang. Bagaimanapun adalah perlu dinyatakan di sini bahawa sistem Aerobus serta sistem perkhidmatan keretapi pantas adalah satu projek yang mahal.

Saya memahami bahawa Kerajaan telah memperuntukkan \$52.8 juta untuk projek aerobus yang akan dimulakan pada tahun ini. Saya juga memahami bahawa peruntukan permulaan untuk projek ini pada akhirnya akan menelan belanja lebih kurang sebanyak \$88.6 juta.

Memandangkan kepada perbelanjaan di atas, saya suka mencadangkan bahawa sistem yang menelan belanja yang besar ini patutlah dijadikan satu operasi yang menguntungkan dengan langkah-langkah memastikan ianya akan mempunyai pengguna-pengguna yang mencukupi. Di peringkat permulaan operasi ini para pengguna tanpa diragukan akan mencapai satu angka yang tinggi. Ini kerana setiap orang akan mencuba sistem yang baru ini akan tetapi apa yang penting dipastikan ialah untuk menentukan bahawa sistem ini terbukti popular kepada rakyat dan berupaya menampung jumlah pengguna yang ramai. Apa yang perlu dilakukan bagi Kerajaan ialah untuk menimbangkan memberi subsidi kepada projek ini bagi memastikan **tambang-tambang** yang dikenakan adalah **menasabah** dan di dalam keupayaan golongan berpendapatan rendah.

Dalam analisa terakhir, kejayaan projek ini akan bergantung kepada beberapa faktor yang menentukan sama ada ianya ekonomik dan viable. Salah satu faktor yang harus diperhatikan ialah penyediaan tempat letak kereta yang mencukupi untuk kegunaan para penumpang Aerobus oleh kerana sistem Aerobus ini ialah satu cara yang baik untuk menggerakkan rakyat dari satu tempat ke satu tempat yang lain tanpa terpaksa menggunakan kereta, adalah

penting supaya tempat-tempat letak kereta disediakan dengan secukupnya yang diletakkan berhampiran dengan stesyen Aerobus di mana orang ramai menggunakan Aerobus boleh meletakkan kenderaan mereka di situ.

Faktor kedua yang penting yang perlu dinyatakan di sini ialah walaupun Aerobus ini mudah bergerak akan tetapi langkah-langkah hendaklah diambil untuk memastikan bahawa ianya mempunyai satu sistem bekalan kuasa yang tersendiri dan tidak akan terganggu perjalanannya akibat bekalan elektrik terganggu yang selama ini telah kerap kali berlaku di bandaraya Kuala Lumpur. Jika bekalan elektrik kerap terputus yang boleh mengganggu perkhidmatan Aerobus maka orang ramai mungkin tidak berminat menggunakan perkhidmatan ini lagi. Saya rasa bahawa sistem Aerobus ini mestilah mempunyai perkhidmatan generatornya sendiri bagi memastikan tidak akan berlaku gangguan perkhidmatan jika bekalan elektrik terputus.

Saya difahamkan di sini bahawa **beberapa** stesyen Aerobus akan dibina di **Bandaraya** apabila perkhidmatan **Aerobus** berupaya memulakan operasinya sejauh 5 kilometer antara Jalan Bukit Bintang dan Jalan Pekeliling. Oleh itu kerana laluan Aerobus pada masa depan dijangka menghubungkan antara satu bangunan dengan bangunan yang lain, maka **pembinaan** stesyen boleh dilaksanakan dengan sumbangan dan **bantuan** dari sektor swasta. Akan **tetapi** di tempat yang mana Dewan Bandaraya ditugaskan membina stesyen-stesyen, saya berharap bahawa ianya akan selalu melaksanakan amalan untuk menyediakan tapak-tapak baru untuk apa juga jenis perniagaan seperti

penjaja-penjaja atau peniaga kecil yang terlibat dalam projek pembinaan stesyen Aerobus ini.

Dalam hubungan ini, saya suka menggesa Dewan Bandaraya supaya membantu menempatkan semula 200-300 peniaga di Pasar Jalan Bukit Bintang yang mana stesyen Aerobus itu akan dibina tidak lama lagi. Walaupun saya memahami bahawa Perbadanan Kemajuan Negeri Selangor (PKNS) akan mendirikan satu bangunan perniagaan yang baru di tapak Pasir Bukit Bintang yang ada sekarang akan tetapi saya harap bahawa di mana tempat stesyen Aerobus itu terlibat, Dewan Bandaraya akan menolong menempatkan semula penjaja-penjaja yang berkenaan.

Akhirnya, dengan penggunaan sistem Aerobus dan sistem Perkhidmatan Keretapi Pantas untuk menambah sistem Pengangkutan awam dalam Bandaraya, saya menggesa pihak berkuasa berkenaan supaya mengambil langkah-langkah membaiki sistem bas conventional yang masih diperlukan lagi oleh kerana ianya masih memainkan peranan yang penting di dalam Bandaraya Kuala Lumpur. Kerajaan telah pun memberitahu mengenai percantuman berbagai syarikat bas dalam Bandaraya, maka jika cara percantuman ini boleh mencapai objektifnya untuk membaiki perkhidmatan bas ini maka saya ingin menawarkan sokongan saya terhadapnya. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

5.26 ptg.

Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan (Tuan Muhyiddin bin Haji Mohd. Yassin): Tuan Pengerusi, pertamanya saya ingin mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli

Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar yang telah menyuarakan sokongan kuat dan juga kata-kata yang amat memberangsangkan daripada Ahli Yang Berhormat itu sendiri walaupun beliau itu duduk di kerusi Pembangkang. Dan saya kira pandangan positifnya itu sepatutnya menggalakkan beliau tidak lama duduk dengan DAP tetapi bersama-sama dengan kita dalam Barisan Nasional supaya lebih banyak lagi rancangan dapat kita laksanakan bagi faedah rakyat.

Tuan Yang Dipertua, memang sebenarnya usaha yang sedang dijalankan oleh pihak Kementerian sekarang ini ialah untuk memperbaiki sistem pengangkutan awam yang sedang dijalankan dan satu cadangan yang telah pun diputuskan oleh pihak Kerajaan ialah melaksanakan sistem Aerobus dan, dengan izin, Light Rail Transit di peringkat Kuala Lumpur dan Ibukota Kuala Lumpur ini. Dan suka saya menyatakan bahawa dengan penyediaan sistem Aerobus di samping itu juga sistem LRT ini tidaklah akan dapat menyelesaikan keseluruhan masalah yang berkaitan dengan sistem pengangkutan awam dan justeru itu pihak Kementerian sedang mengkaji langkah-langkah yang sepatutnya diambil supaya sistem pengangkutan awam yang sedia ada seperti sistem yang dikelolakan oleh syarikat-syarikat bas, teksi dan sebagainya di Ibu Kota ini dapat diperbaiki dari semasa ke semasa.

Memanglah menjadi hasrat kita supaya sistem Aerobus yang akan dilaksanakan mulai 1985 itu akan memberikan satu kemudahan yang lebih kepada pengguna-pengguna sistem pengangkutan awam kerana didapati sistem yang sedia ada sekarang ini adalah kurang efesyen. Oleh sebab itu perkiraan sudahpun diambil oleh pihak Kementerian dengan pengambilan pakar-pakar

perunding dalam menyediakan kertas-kertas dan mengkaji sistem keseluruhannya yang hendak dilaksanakan menerusi sistem Aerobus ini dan satu perkara yang amat penting ialah pertamanya kita menentukan bahawa sistem ini bukan hanya mendatangkan keuntungan dari material tetapi sebenarnya memberikan kemudahan yang lebih dari segi kemudahan-kemudahan sosial terutama dari segi pengangkutan kepada pengguna-pengguna yang ada di Kuala Lumpur. Kita memang menyedari bahawa setakat ini jumlah angka pengguna-pengguna dari segi pengangkutan awam itu tidak begitu ramai tetapi saya pasti yakin apabila sahaja cadangan kita melaksanakan Aerobus ini dapat dilaksanakan dengan sepenuhnya maka lebih ramai lagi masyarakat setempat terutama penduduk-penduduk Kuala Lumpur ini akan menggunakan sistem Aerobus dan juga Light Rail Transit yang akan dilaksanakan tidak berapa lama lagi itu.

Mengenai dengan masalah cadangan supaya diadakan subsidi ataupun diadakan tambang-tambang yang menasabah sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum bahawa di dalam perkiraan kita memanglah ada dibuat kajian teliti oleh pihak pakar runding untuk menentukan supaya sistem ini tidak akan menyulitkan orang ramai dari segi pembayaran dan seelok-eloknya dikenakan bayaran yang menasabah, dan dalam hal ini secara langsung dan tidak langsung element subsidi itu diambilkira.

Soal lain-lain perkara yang telah pun disebut oleh Ahli Yang Berhormat itu sememangnya ada dalam perhatian pihak kita dalam mengkaji keseluruhan sistem aerobus

terutama dari segi kemudahan-kemudahan letak kereta yang sekarang ini sedang dilaksanakan oleh pihak Dewan Bandaraya untuk menentukan lebih banyak lagi tempat-tempat kenderaan disediakan bagi kemudahan penumpang-penumpang dan pengguna sistem pengangkutan awam yang sedia ada dan juga sistem aerobus dan LRT yang akan dilaksanakan kemudian kelak.

Soal-soal lain mengenai dengan stesyen-stesyen yang selesai dan juga penempatan semula bagi penaja-penaja dan peniaga ini memang diambilkira, malahan di dalam pelan yang telah pun disiapkan untuk mengadakan stesyen aerobus ini diambilkira kemudahan-kemudahan bagi peniaga-peniaga kecil untuk turut serta berniaga di tapak-tapak stesyen yang disediakan bagi aerobus itu. Oleh sebab itu, Tuan Pengerusi, apa sahaja pandangan yang telah pun dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu telah pun diambilkira dalam kajian pelaksanaan sistem pengangkutan awam dan juga sistem aerobus yang akan dilaksanakan tidak berapa lama lagi dan sekali lagi saya mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ahli-ahli Yang Berhormat, soalnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak \$500,000 yang disebutkan dalam Maksud P. 23 dalam Anggaran Pembangunan Tambahan Ketiga bagi tahun 1982 di bawah Kementerian Wilayah Persekutuan hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak \$500,000 untuk Maksud P. 23 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 3) 1982.

Maksud P. 25 (Anggaran Pembangunan (Tamb.) (Bil. 3) 1982)—

Tuan Pengerusi: Kepala Pembangunan P.25 di bawah Kementerian Pertanian dibuka untuk dibahas. Ahli Yang Berhormat dari Tanjong Karang.

5.33 ptg.

Datin Paduka Zaleha binti Ismail (Tanjong Karang): Tuan Pengerusi, saya ingin mengambil peluang menyentuh sedikit mengenai P. 25 berkaitan dengan Kementerian Pertanian iaitu Maksud P. 25, Butiran 144 Projek Pembangunan Pertanian Barat Laut Selangor.

Saya bagi pihak rakyat mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Kementerian Pertanian iaitu Kerajaan Barisan Nasional yang telah mewujudkan satu projek yang begitu besar bagi kemudahan petani-petani khususnya petani-petani sawah di seluruh kawasan Kuala Selangor, Tanjong Karang dan Sabak Bernam.

Peringkat pertama projek ini telah hampir pun selesai, mungkin dalam sebulan dua lagi, tetapi saya sukaiah menarik perhatian Yang Berhormat Menteri Pertanian, terutamanya mengenai beberapa perkara pelaksanaan projek ini yang sehingga hari ini ada di antaranya kurang memuaskan kepada pihak rakyat. Rakyat sangat gembira melihatkan bahawa sistem pengairan yang diadakan melalui Projek Barat Laut ini begitu kemaskini dan moden. Tetapi dalam keadaan musim kemarau seperti yang terjadi pada masa ini sistem pengairan ini tidak dapat membantu petani-petani kerana palung-palung yang dibina adalah jauh tinggi parasnya daripada paras air yang ada dari dalam main canal yang membekalkan air melalui palung-palung untuk pesawah-pesawah.

Adalah diharap bahawa jurutera-jurutera yang berkenaan dapat memikirkan satu sistem di mana dalam keadaan kemarau seperti ini air dalam main canal yang jauh ke bawah itu dapat disalurkan ke dalam palung-palung dan seterusnya mengairkan sawah-sawah. Ada juga terdapat dalam kawasan Tanjong Karang bahawa tempat-tempat iaitu parit-parit yang telah pun di rancang untuk digali dan pampasan-pampasan bagi pengambilan balik tanah telah dibayar, tetapi rancangan ini tergendala kerana adanya pertikaian antara dua kumpulan. Jadi ini mengendalakan kerja-kerja yang hendak dilaksanakan melalui Projek Barat Laut. Tetapi satu kes yang saya tahu, saya berasa gembira juga setelah diadakan perbincangan antara penduduk-penduduk ini dan campurtangan daripada Wakil Rakyat maka masalah ini dapat diselesaikan. Saya harap perkara-perkara kejadian seperti begini tidak akan berlaku lagi dalam fasa-fasa yang lain di seluruh kawasan Barat Laut ini.

Kementerian Pertanian selaras dengan usaha-usahanya memberikan kemudahan-kemudahan dalam Projek Barat Laut telah memulakan semai tabur di mana jentera juga boleh digunakan untuk membajak dan kemudiannya dengan penggunaan jentera benih-benih padi disemaikan terus ke sawah. Oleh kerana pengendaliannya lebih mudah, tidak sukar mencari buruh dan sebagainya serta perbelanjaannya adalah lebih murah maka ramai petani-petani sudah mula menggunakan sistem ini walaupun mereka belum lagi diarah oleh pegawai-pegawai pertanian. Ini menunjukkan sambutan rakyat terhadap perancangan Kerajaan yang hendak membantu petani-petani ini, tetapi dukacitanya apabila disemai tabur ini air tidak ada, maka sukar juga bagi padi-padi itu tumbuh.

Satu perkara lagi yang melibatkan projek kampung dalam pelaksanaan Projek Barat Laut ini ialah apabila Barat Laut hendak mengadakan atau melebarkan jalan-jalan dalam sawah, maka sudah tentulah ianya terpaksa mengambilalih atau mengambil balik tanah-tanah kampung dan ada ketikanya terkena kepada masjid ataupun surau-surau ataupun projek-projek lain.

Mengenai pampasan bagi tanah memang disediakan oleh Projek Barat Laut, tetapi pampasan bagi membina semula atau mengubah atau memindahkan projek seperti surau dan masjid-masjid yang terkena dengan Projek Jalan Barat Laut itu tidak diadakan. Jadi inilah yang merunsingkan rakyat di tempat-tempat di mana Projek Barat Laut ini melibatkan projek-projek seperti itu.

Selain daripada itu, saya suka lah menyatakan bahawa Projek Barat Laut ini telah dapat banyak membantu petani-petani di kawasan Tanjong Karang khasnya dan saya mengucapkan ribu terima kasih kepada Kementerian Pertanian.

5.39 ptg.

Tuan Ahmad Hambal bin Yeop Majlis (Parit): Tuan Pengerusi, dalam menyokong peruntukan tambahan bagi Kementerian Pertanian, saya ingin menyentuh dua tiga tajuk iaitu Butiran 7 berkaitan dengan Lembaga Pertubuhan Peladang, Butiran 83 Parit dan Taliair dan Butiran 195 Perkembangan Kawasan-kawasan Padang Ragut.

Tuan Pengerusi, di dalam perkara berkaitan dengan Lembaga Pertubuhan Peladang, saya berharap supaya Lembaga Pertubuhan Peladang dan juga Kementerian Pertanian supaya memberikan ataupun memperluaskan lagi peranan Lembaga Pertubuhan Peladang ini di dalam usaha untuk menambah pendapatan petani-petani yang terdapat di

kawasan-kawasan luar bandar terutamanya di kawasan-kawasan persawahan padi.

Lembaga ini sepatutnya hendaklah membuat kajian terhadap kawasan-kawasan tanah terbiar yang terdapat di kawasan-kawasan persawahan kerana di kawasan-kawasan pesawah, terutamanya tanah-tanah sawah yang baru dibuka mungkin dalam 10 atau 15 tahun yang silam dianggap sebagai kawasan sawah yang baru terdapat banyak kawasan-kawasan tanah yang tidak dapat diusahakan oleh petani-petani.

Misalnya di kawasan saya sendiri pada ketika ini terdapat lebih daripada 600 ekar kawasan tanah terbiar yang terdapat di tengah-tengah kawasan persawahan. Di tanah ini sekiranya seorang petani mempunyai keluasan tanah 5 ekar, hanya 2 atau 3 ekar dapat diusahakan, yang baki itu merupakan tanah yang tidak dapat diusahakan kerana tinggi menyebabkan air tidak dapat masuk. Maka kawasan itu menjadi kawasan hutan rimba, tempat berkumpulnya musuh-musuh tanaman seperti babi, burung, tikus dan berbagai-bagai musuh yang lain yang merosakkan hasil tanam-tanaman pada tiap-tiap musim.

Oleh itu saya rasa Lembaga Pertubuhan Peladang patut mencari jalan sama ada dengan memberi pinjaman ataupun membantu pesawah-pesawah supaya dapat diusahakan tanah tersebut dengan menukar corak tanaman kerana saya dapati dalam perundingan dengan pihak JPT untuk meratakan tanah yang tinggi ini menelan belanja yang begitu banyak, maka kita boleh menggalakkan petani-petani mengusahakan tanah terbiar itu tetapi hendaklah dengan bantuan daripada LPP ataupun lain-lain agensi Kerajaan dengan menebang, menebas dan menjadikan kawasan itu sebagai dusun buah-buahan di pertengahan sawah. Dengan ini akan dapat menghapuskan

musuh-musuh tanaman dan yang keduanya akan dapat menambah pendapatan petani-petani di samping mereka menjalankan usaha-usaha persawahan padi.

Tuan Pengerusi, di dalam masalah parit dan taliair yang ada hubungannya dengan masalah mencegah banjir, saya ingin menarik perhatian Kementerian Pertanian kerana di negeri Perak pada ketika ini walaupun banjir yang besar telah pun dapat diatasi dengan adanya ampungan baru di Hulu Perak tetapi terdapat beberapa kawasan yang sentiasa ditenggelami air sama ada di musim tengkujuh ataupun di musim hujan sekali-sekala. Saya beri contoh di kawasan saya sendiri ada sebuah kampung yang terkenal dengan nama Kampung Terendam ataupun orang di kawasan itu terkenal juga menyebutnya sebagai Kampung Selak Kain, kerana apabila hujan turun air pun naik melimpah, bila masuk ke kawasan itu kenalah menyelak kain.

Jadi kampung ini ialah Kampung Terendam terletak di pinggir pekan kecil Parit dan di sinilah mengalirnya Sungai Parit yang menjadikan nama tempat itu Parit. Yang menimbulkan masalah penduduk di kawasan ini tidaklah begitu ramai lebih kurang 100 orang tetapi mereka ini sentiasa terendam. Apabila musim tengkujuh tiba mereka pun pindah, tinggallah rumah kampung halaman. Yang mendukacitakan mereka ini tidak dapat langsung hendak menggunakan tanah mereka untuk tanaman dan juga untuk memelihara ternakan ayam itik dan sebagainya kerana sentiasa berair.

Saya sudah berbincang dengan Pegawai Daerah dan juga dengan JPT bagaimana caranya mengatasi masalah mereka ini. Jadi peruntukan bagi menggalakkan banjir di kawasan ini terlalu besar. Jadi saya rasa kalau Kementerian Pertanian dapat mencari satu jalan misalnya mendalamkan sungai, parit ataupun membuang rintangan-rintangan yang

menyebabkan air tersekat di kawasan tersebut yang boleh menyebabkan penduduk-penduduk ini dapat diselamatkan daripada ditenggelami air sepanjang masa. Saya timbulkan ini oleh kerana pihak JPT di peringkat negeri tidak berupaya untuk mengorek ataupun mendalamkan Sungai Parit tersebut. Perbelanjaannya mungkin hampir \$1 juta walaupun untuk 100 orang yang saya sebutkan tadi tetapi kesan daripada banjir ini bukan sahaja bagi kampung itu tetapi juga persekitaran yang terlibat dengan Sungai Parit tersebut.

Tuan Pengerusi, saya rasa perkara yang akhir saya ingin menyentuh di sini ialah berkenaan dengan Butiran 195 iaitu Perkembangan Kawasan-kawasan Padang Ragut. Pada ketika ini.....

Tuan Pengerusi: Butiran berapa?

Tuan Ahmed Hambal bin Yeop Majlis: Butiran 195 Perkembangan Kawasan-kawasan Padang Ragut. Pada masa ini banyak usaha-usaha yang telah dibuat dalam memajukan kawasan-kawasan Padang Ragut di seluruh negara kita.

Di kawasan saya juga tidak ketinggalan dengan usaha-usaha untuk memajukan padang ragut ini. Yang Berhormat Menteri Pertanian sendiri telah pun menyaksikan betapa hebatnya rancangan padang ragut yang telah dimajukan di kawasan Lambor Kanan, Parit. Petani-petani di kawasan tersebut telah bersungguh-sungguh untuk memajukan usaha menternak binatang-binatang ternakan di padang ragut yang saya sebutkan. Dengan adanya usaha ini menunjukkan pertambahan pendapatan bagi penduduk-penduduk di situ. Selain daripada padang ragut yang saya sebutkan tadi terdapat juga 12 kawasan padang ragut yang sedang dimajukan di kawasan Perak Tengah sebagai contoh kepada usaha-usaha untuk memajukan padang ragut bagi

seluruh tanahair tetapi baru-baru ini apabila rancangan untuk memajukan lagi padang ragut ini, dapat penerangan daripada Pegawai Haiwan Negeri bahawa bantuan untuk memajukan padang ragut telah pun dibekukan.

Jadi di sini rasa saya tidaklah kena pada tempatnya diketika petani-petani kita begitu bersungguh-sungguh untuk memajukan rancangan memelihara binatang ternakan tiba-tiba disekat dengan alasan untuk berjimat-cermat tetapi baru-baru ini Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri telah pun mengatakan segala projek-projek, segala rancangan-rancangan yang difikirkan tidak memberi banyak faedah kepada rakyat dibekukan. Tetapi pada saya rancangan untuk memajukan padang ragut ini adalah satu rancangan yang boleh membantu memajukan petani-petani, menambahkan pendapatan. Maka sudah tentulah kena pada masanya Kementerian ini membekukan bantuan peruntukan kepada usaha untuk memajukan Perkembangan Padang Ragut.

Tuan Pengerusi, sekianlah sahaja saya akhirnya memberikan sokongan kepada peruntukan tambahan bagi Kementerian Pertanian ini.

5.50 ptg.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria (Bagan Datok): Tuan Pengerusi, saya ingin mengambil bahagian menyokong Maksud P. 25 dalam Kementerian Pertanian ini.

Pertamanya saya menyokong seperti yang diutarakan oleh rakan saya dari Parit tadi, berkenaan peranan LP di seluruh negara khususnya di dalam kawasan saya sendiri di dalam Kawasan Parlimen Bagan Datok. Untuk pengetahuan Kementerian Pertanian LPP di kawasan Bagan Datok ada dua iaitu LPP kawasan Rungkup dan juga LPP

kawasan Hutan Melintang. Saya sangat berharap supaya LPP ini dipertingkatkan prestasinya dan kalau boleh diselaraskan dan berganding bahu betul-betul dengan Jabatan Pertanian terutama sekali dalam hendak mengatasi ataupun memasarkan pengeluaran pertanian sama ada kelapa dan koko di dalam kawasan Parlimen Bagan Datok. Saya rasa dengan peranan yang boleh dimainkan oleh LPP dan juga Jabatan Pertanian yang sedia ada di dalam kawasan Bagan Datok, Kementerian Pertanian boleh menggesa dan meningkatkan masalah-masalah yang bersangkutan dengan pemasaran dari segi kelapa dan koko di dalam kawasan saya.

Kedua, saya ingin menarik perhatian Kementerian Pertanian berkenaan dengan Perkara 83—Rancangan-rancangan Parit di Perak, khususnya dalam kawasan Bagan Datok. Satu pelan induk telah pun dikemukakan oleh Jurutera JPT pada tahun 1981 dan pengambilan-pengambilan tanah telah pun dilakukan bagi kedua-dua mukim iaitu mukim Rungkup dan mukim Bagan Datok tetapi sehingga hari ini pelan induk untuk parit-memarit di dalam kawasan tersebut tidak dilaksanakan walaupun peruntukan wangnya telah pun dilulus oleh Bank Pembangunan Asia (Asian Development Bank).

Saya ingin tahu kalau boleh minta Kementerian berkenaan menerangkan apakah sebabnya tergendalanya rancangan parit-memarit ataupun pelan induk parit-memarit tersebut oleh kerana parit-memarit ini sangat penting kerana pada masa ini apabila hujan ataupun musim tengkujuh walaupun hujan tidak begitu lebat tetapi keadaan pekebun-pekebun kecil di dalam kawasan Rungkup dan Bagan Datok di tenggalami oleh air dan menyebabkan pokok-pokok koko terutama sekali usaha-usaha pekebun-pekebun kecil dalam menanam anak-anak koko mendapati tanaman

mereka mati kerana ditenggelami oleh disebabkan parit-memarit yang telah dirancang oleh JPT itu tidak dilaksanakan. Saya harap Kementerian Pertanian dapat mengambil perkara ini sebagai satu perkara yang serius.

Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh Butiran 180 dan juga 191, mengenai Rancangan Tenusu bagi pekebun kecil kelapa dan juga ladang perusahaan ternakan untuk rancangan pekebun-pekebun kecil kelapa. Ini sangatlah dialu-alukan oleh rakyat ataupun oleh pekebun-pekebun kecil di seluruh negara termasuk khususnya di dalam kawasan saya iaitu kawasan kelapa dan koko oleh kerana keadaan kehidupan rakyat yang berpendapatan melalui kelapa dan koko ini sangatlah menyedihkan dari segi harga dan sebagainya maka usaha-usaha Kementerian di dalam Rancangan Tenusu untuk pekebun kecil kelapa dan juga rancangan usaha ternakan untuk rancangan pekebun-pekebun kecil kelapa ini sangat-sangatlah dialu-alukan dan saya berharap Kementerian memberi keutamaan (priority) kepada penduduk-penduduk di dalam kawasan Parlimen Bagan Datok. Sekian, terima kasih.

5.55 ptg.

Tuan Daud bin Dato Haji Taha (Batu Pahat): Tuan Pengerusi, saya juga mengambil kesempatan untuk membangkitkan Maksud P. 25 Kementerian Pertanian, butiran 119—Projek Pembangunan Pertanian Johor Barat.

Di dalam projek Johor Barat yang pertama perkiraan telah dibuat untuk mengadakan jalan-jalan pertanian mengikut cara perlaksanaan yang dirancang mengikut konsultan-konsultan. Tetapi malangnya perkiraan yang dibuat ini tidak berapa sesuai dengan keadaan setempat kerana kadangkala ada jalan-jalan

pertanian yang dibina itu tidak mempunyai penduduk-penduduk langsung. Ini ialah kerana dalam rancangan projek Johor Barat, setiap 1/2 batu dibuat satu jalan pertanian. Tetapi apabila terdapat perkiraan itu di mana tempat tiada penduduk tetapi jalan pertanian masih juga dibuat walhal barangkali 100 ela atau 200 ela daripada tempat itu ada kawasan-kawasan yang mempunyai penduduk berpuluh buah rumah ataupun beratus-ratus buah rumah. Tetapi oleh kerana rancangan Johor Barat ini dirancang di atas meja dan tidak dikembalikan kepada penduduk-penduduk untuk berbincang sama maka oleh sebab demikian berlakulah kepincangan dari segi pelaksanaannya. Maka oleh yang demikian terpaksaalah kadangkala peruntukan dari Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar perlu diperolehi untuk mengadakan jalan yang berhampiran untuk membolehkan penduduk membawa barang-barang pertanian ke tempat-tempat yang mereka hendak menjual barang-barang mereka.

Saya suka lah menyarankan di sini, pada masa-masa yang akan datang khususnya kepada projek Johor Barat Peringkat Kedua, sebelum perancangan ini dibuat hendaklah perbincangan diperbuat dan hendaklah Wakil-wakil Rakyat di kawasan setempat dijemput untuk menjadi ahli di dalam Jawatankuasa Bertindak (Steering Committee) projek tersebut supaya bantuan atau pandangan-pandangan Wakil-wakil Rakyat itu boleh dibawa kepada pengetahuan perancang-perancang serta pentadbir-pentadbir projek tersebut.

Selain daripada itu, saya suka mengambil kesempatan untuk menerangkan sedikit mengenai pelaksanaan perparitan di kawasan projek Johor Barat. Di dalam rancangan projek Johor Barat yang pertama boleh dikatakan setiap perparitan di mana laluan air dibuat ialah kegunaan culvert digunakan. Ini

sangat-sangat tidak bersesuaian kerana culvert yang digunakan itu kadangkala terlalu kecil dan menyebabkan bukan menyenangkan laluan air bahkan menyebabkan sampah sarap tersangkut dan menyebabkan air tidak boleh lalu dan menyebabkan bah berlaku di kawasan-kawasan di mana culvert-culvert yang dibina itu sempit atau terlalu kecil. Oleh yang demikian, saya suka mencadangkan supaya di masa-masa akan datang culvert ini tidak digunakan lagi tetapi hendaklah digunakan jambatan-jambatan supaya air-air itu senang lalu dan tidak tersangkut dengan sampah sarap dan menyebabkan bah berlaku.

Perkara yang ketiga, ialah mengenai pembayaran kepada kontraktor mengenai pembersihan perparitan. Di projek Johor Barat, bayaran yang dibayar kepada kontraktor adalah berlainan daripada bayaran yang dibayar kepada kontraktor-kontraktor parit pertanian di bawah jagaan Jabatan Parit dan Taliair. Disebabkan tidak ada persamaan dengan harga kontraktor, bayaran untuk membersihkan parit ini menyebabkan kurang sambutan daripada kontraktor-kontraktor untuk membersihkan parit-parit di bawah jagaan Jabatan Parit dan Taliair. Maka oleh yang demikian, saya suka menyarankan supaya pembayaran ini dapat diselaraskan ataupun difikirkan supaya dapat dipersamakan sama ada ditambah ataupun dikurangkan.

Saya suka juga menyentuh Butiran 222 mengenai pukut tunda. Di kawasan saya khususnya di parit Botak, pukut-pukat tunda sangat-sangat berleluasa sehingga mereka tidak mengambil indah kehidupan nelayan-nelayan kecil pantai kerana mereka memasang pukut tunda mereka bukan sahaja ditengah-tengah laut tetapi juga di tepi pantai. Ini menyebabkan ikan-ikan yang besar bahkan ikan-ikan yang kecil juga termasuk di dalam lukah pukut tunda mereka. Jadi saya suka lah mengambil

perhatian supaya pengawasan yang lebih berkesan lagi, yang lebih selalu, supaya perkara ini tidak berlaku lagi di masa-masa yang akan datang. Itulah sahaja, Tuan Pengerusi, terima kasih.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Tenggah.

6.01 ptg.

Tuan Khadri bin Sabran (Tenggah): Tuan Pengerusi, saya ingin mengambil bahagian untuk membicarakan Maksud B. 25, Kementerian Pertanian, Butiran 7 dan 9 Lembaga Pertubuhan Peladang dan Projek Pertanian yang lain.

Sebelum saya memulakan, inginlah saya menyokong penuh terhadap cadangan yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat dari Parit yang meminta Kementerian Pertanian melalui Lembaga Pertubuhan Peladang supaya mengusahakan pembersihan tanah-tanah sawah yang terbiar dan di dalam hubungan ini, saya ingin membicarakan tanah-tanah yang terbiar tetapi bukan untuk ditanam dengan padi malah ianya untuk ditanam dengan kelapa, getah dan lain-lain tanaman.

Saya masih yakin dan percaya bahawa di dalam negara kita ini masih banyak terdapat tanah-tanah yang dianugerahkan oleh Kerajaan mahupun secara berkelompok ataupun GSA ataupun secara perseorangan. Banyak tanah-tanah yang masih lagi terbiar berdasarkan kepada hakikat bahawa di tempat saya sendiri terdapat lebih kurang 16 kawasan tanah pertanian secara berkelompok ini masih lagi terbiar sehingga ke saat ini walaupun tanah-tanah ini telah pun dianugerahkan oleh Kerajaan Negeri Johor sejak daripada tahun 1960 lagi ataupun ada yang sebelumnya. Jadi kalau begitu lebih 20 tahun petani-petani khususnya di tempat saya tidak berupaya untuk mengusahakan tanah-tanah yang dikurniakan oleh Kerajaan

kepada mereka; saya melalui penyelidikan yang saya buat, saya dapati bahawa kebanyakan petani-petani ini membiarkan tanah mereka ditumbuhi olehalang dan belukar dan seumpamanya adalah disebabkan oleh ketidak mampuan petani-petani itu sendiri untuk membayar tuntutan (premium) Kerajaan. Jadi oleh kerana pada kebiasaannya bagi orang-orang Melayu yang beragama Islam apabila kita ada tanah, kita hendakkan hak milik tanah itu supaya tanah itu dapat diturun temurunkan kepada anak-anak yang akan datang apabila pemilik itu mati kelak. Jadi atas hakikat, atas ketidak upaya untuk membayar premium inilah maka mereka membiarkan tanah-tanah tersebut dan sebab yang keduanya ialah hakikat bahawa petani-petani itu sendiri memang tidak mampu hendak bayar premium tanah. Inilah masalah yang paling pokok mengapa tanah-tanah itu dibiarkan tanpa usaha.

Kita bersyukurlah kehadiran Allah s.w.t. kerana pada ketika ini terdapat usaha daripada RISDA melalui Skim Estet Pekebun Kecilnya untuk mengusahakan tanah-tanah ini secara sedikit demi sedikit dan daripada FELCRA sendiri untuk memberikan kerjasama, memberikan khidmat bakti mereka kepada petani-petani yang miskin ini bagi membangunkan tanah-tanah yang terbiar tersebut. Tetapi walau bagaimanapun sehingga ke saat ini saya nampak bahawa usaha daripada RISDA dan FELCRA ini masih belum begitu memuaskan. Banyak masalah-masalah yang dibangkitkan oleh RISDA, katanya ia tidak boleh hendak usahakan tanah ini kerana tidak memenuhi syarat-syarat. Tidak tahulah saya syaratnya apa, syarat-syarat yang ditetapkan oleh RISDA. Begitu juga keadaannya dengan FELCRA, banyak syarat-syarat yang ditetapkan oleh pihak FELCRA sendiri menyatakan bahawa mereka tidak berkeupayaan untuk membangunkan tanah-tanah tersebut.

Jadi di sini, saya mintalah kepada pihak-pihak yang berkenaan sama ada Kementerian Pertanian ataupun Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah supaya mengambil perhatian tentang pembangunan terhadap tanah-tanah yang terbiar ini.

Yang keduanya, saya ingin beralih kepada Maksud P. 32, Perbendaharaan.....

Tuan Pengerusi: Perbendaharaan? Tidak boleh sentuh butiran itu. Sekarang ini berkenaan dengan pertanian. Kena bercakap berkenaan dengan pertanian dahulu.

Tuan Khadri bin Sabran: Minta maaf, Tuan Pengerusi. Ada lagi satu mengenai pertanian iaitu Maksud Butiran 224 Kemajuan Pelabuhan-pelabuhan Ikan.

Satu lagi perkara yang saya hendak bercakap yang menunjukkan juga keadaan di pelabuhan ikan khususnya di Mersing sana. Sungai Mersing itu cuma lebarnya lebih kurang 50 ela. Bot ikan yang ada lalulalang di Sungai Mersing itu melebihi 500 buah termasuklah bot pelancang, bot kargo yang berulang alik ke pulau-pulau. Jadi masalahnya sekarang ini sungai itu sudah menjadi sempit, kemalangan pun sudah banyak berlaku. Baru-baru ini musim banjir-musim bah, sebuah bot sudah langgar bot-bot yang lain, akibatnya 11 bot yang tenggelam. Inilah akibatnya daripada kesempitan dan kepadatan bot di Sungai Mersing dan ada pula kalanya penangkap-penangkap ikan yang memiliki bot-bot yang besar-besar ini, ikat bot mereka pada tiang-tiang jambatan. Datanglah polis, katanya tak usahlah ikat bot pada tiang jambatan, nanti jambatan roboh. Penangkap ikan itu kata biarkan, pada bot aku tenggelam, elok sama-sama bot lain tenggelam—kalau jambatan itu roboh.

Jadi sama-sama susah. Perkara ini saya tidak hendaklah ianya berlaku. Jadi apabila perkara ini dibawa kepada pihak-pihak yang berkenaan, pihak JKR kata perkara ini bukan tanggungjawabnya. Perikanan pun kata begitu, Majlis Daerah kata bukan tanggungjawab dia, kemudian Pejabat Daerah pun kata susah, Pelabuhan pun kata demikian. Jadi, saya selaku Wakil Rakyat dekat mana lagi hendak mengadu? Hendak mengadu supaya kiri kanan Sungai Mersing ini dibiarkan di dalam keadaan bersih tanpa bot-bot rosak yang ditinggalkan tersadai di kiri kanan sungai supaya penangkap-penangkap ikan yang memiliki bot-bot ini tidak usah ikat bot-bot mereka di jambatan-jambatan kepunyaan Kerajaan; supaya bot-bot mereka ini tidak diikat ditiang-tiang jeti yang dibina oleh LKIM, takut roboh pula jeti itu, susah pula nanti nelayan-nelayan hendak tangkap ikan. Kemudian bot-bot yang karam di tengah sungai, siapa hendak bersihkan. Jadi, saya merayulah kepada pihak yang berkenaan supaya bersama-sama mencari jalan ataupun dikhususkan kepada suatu Kementerian, Kementerian mana ataupun jabatan mana yang boleh mengambil tindakan-tindakan wajar terhadap perilaku yang telah saya sebutkan itu tadi.

Sekian, terima kasih dan dengan ini saya menyokong usul Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat dari Parit Buntar.

6.10 ptg.

Tuan Abdul Raman bin Suliman (Parit Buntar): Tuan Pengerusi, saya ingin membangkitkan Butiran (Projek) 143 iaitu Projek Pembangunan Pertanian Krian, Sungai Manik.

Tuan Pengerusi, matlamat projek ini memanglah baik, terutamanya kepada petani-petani tetapi semasa dalam pelaksanaannya pihak Kementerian saya rasa haruslah berhati-hati untuk

menentukan gangguan-gangguan yang akan dihadapi oleh petani-petani adalah merupakan gangguan minima sahaja. Saya timbulkan masalah ini, ialah di mana petani-petani di dalam Projek Krian/Sungai Manik ini yang terlibat terlalu banyak menerima gangguan-gangguan semasa projek ini dilaksanakan. Gangguan yang saya maksudkan ialah pertamanya pihak kontraktor-kontraktor semasa melaksanakan kerja-kerja mereka akan menjalankan kerja-kerja mereka dengan sewenang-wenangnya tanpa memastikan bahawa pelaksanaan ataupun kerja yang sedang mereka jalankan itu tidak mengganggu, umpamanya, aliran air untuk petani-petani dapat mengerjakan sawah mereka ataupun gangguan dari segi perjalanan pengangkutan di antara satu tempat ke satu tempat. Saya rasa gangguan-gangguan ini adalah kerap kali berlaku dan mendapat rungutan daripada ramai petani-petani, tetapi yang malangnya pihak projek tidak mengadakan satu pengawasan yang begitu rapi di dalam perkara ini. Saya harap Kementerian dapat memberi perhatian kepada perkara ini supaya gangguan tersebut tidak berlaku dengan banyak sekali.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu, petani-petani di kawasan Krian/Sungai Manik ini juga mendapat kesusahan akibat daripada banyaknya serangan-serangan musuh padi, musuh tanaman seperti tikus, burung, kutu buang dan sebagainya. Ini satu lagi gangguan kepada petani-petani. Di samping itu petani-petani di kawasan projek Krian/Sungai Manik ini seseorang itu tidak memiliki keluasan tanah yang ekonomik. Jadi dengan gangguan-gangguan yang saya sebutkan tadi petani-petani di kawasan tersebut mengalami banyak masalah sama ada dari segi kehidupan mereka ataupun dari segi menjalankan pertanian mereka semula. Saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri

kerana baharu-baharu ini semasa lawatannya ke negeri Perak telah meluluskan \$100,000 lebih bagi petani yang mana padi mereka tidak berisi, maknanya akibat tidak tentunya perairan padi tidak jadi dan tidak berisi. Tetapi satu lagi, Tuan Pengerusi, ialah kita juga kedatangan petani-petani yang mana tanaman mereka diserang musuh kadang-kadang sampai satu setengah gantang pun tidak dapat dalam satu ekar. Ini juga merupakan satu faktor yang menyulitkan petani-petani.

Sebagai Wakil Rakyat kawasan yang berkenaan, Tuan Pengerusi, saya dapati ada di kalangan petani-petani itu pada masa yang lepas membuat pinjaman daripada Bank Pertanian iaitu pinjaman sara hidup daripada Bank Pertanian. Oleh kerana Bank Pertanian ini ditubuhkan bukanlah berdasarkan kepada undang-undang seperti mana bank perdagangan yang lain, saya berharap kalaulah boleh Kementerian Pertanian menimbang semula pinjaman sara hidup daripada Bank Pertanian oleh petani-petani yang malang ini, saya katakan malang walaupun dalam keadaan negara kita kemelesetan ekonomi boleh written off. Kerana jika tidak mereka tidak dapat untuk bekerja semula menjalankan tugas mereka semula kerana mereka terpaksa membayar pinjaman kepada Bank Pertanian, kemudian mereka juga terpaksa mengadakan alat-alat untuk bertani supaya mereka dapat melaksanakan pertanian mereka semula. Jadi, ini juga adalah sebagai satu langkah yang boleh kita memberi pertolongan kepada petani-petani di kawasan yang tersebut yang mana memang dari segi kesan gangguan adalah besar semasa pelaksanaan projek Krian/Sungai Manik.

Tuan Pengerusi, saya juga berharap supaya projek ini dapat diselesaikan mengikut jadual, walaupun tidak boleh dipercepatkan lagi kerana semakin

lewat projek ini siap maka selama itulah petani-petani akan merasa mereka kurang selesa walaupun matlamat kita dari segi jangka panjang memanglah baik.

Lagi satu perkara ialah berkenaan dengan Lembaga Pertubuhan Peladang iaitu Butiran 7. Di sini saya sukalah mengucapkan tahniah kepada Kementerian kerana Lembaga Pertubuhan Peladang memang telah memainkan peranan yang penting di dalam menjaga kepentingan petani-petani. Cuma di kawasan pertanian padi selalunya kedapatan pihak-pihak orang tengah yang mana mengenakan berbagai-bagai potongan kepada padi mereka. Jadi, potongan-potongan ini kadang-kadang tidak begitu diketahui apakah potongan sebenarnya, kadang-kadang itu ada potongan khas pula, jadi kita tidak tahu, petani juga tidak tahu apakah maksud-maksud potongan ini dan ada pihak kalangan orang tengah menyatakan ini memang arahan datang daripada pihak LPN.

Saya mengesyorkan supaya ada satu penyelarasan di antara LPN dengan Pertubuhan Peladang di mana petani-petani hanyalah diminta untuk menjualkan padi-padi mereka kepada pihak Pertubuhan Peladang ataupun melalui Pertubuhan Peladang yang mana Pertubuhan Peladang pula akan menjualkannya kepada pihak LPN dan pengilang-pengilang hanyalah dibenarkan untuk membeli padi melalui LPN sahaja. Dengan yang demikian, orang tengah tidak dapat memainkan peranan sementara di dalam perjalanan proses penjualan padi daripada pihak petani dengan pihak LPN. Jadi saya harap perkara ini juga dapat dilaksanakan. Kerana di Tanjong Karang memang perkara ini telah dilaksanakan dan memang memberi kejayaan kerana komisyen yang diperolehi akan dapat kepada pihak petani-petani. Jadi, petani dapat untung dua kali, yang pertama dapat

komisyen, kedua dapat juga faedah di mana mereka tidak ditipu oleh pihak orang tengah.

Jadi dengan ini, Tuan Pengerusi, saya menyokong.

6.18 ptg.

Dato' Haji Mohammad Abu Bakar bin Rautin Ibrahim (Kuala Kedah): Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh berkenaan dengan Pembangunan P. 25 Kementerian Pertanian ini di bawah tajuk Perikanan iaitu Butiran 221 hingga 227.

Tuan Pengerusi, masalah yang dihadapi oleh setengah-setengah nelayan pada masa ini, khususnya di kawasan dalam Kuala Kedah ialah masalah untuk menukarkan nama bot kepada pembeli-pembeli daripada seseorang nelayan kepada seseorang nelayan yang lain dan juga untuk membaharui lesen-lesen pukut tunda yang mana baharu-baharu ini pihak Kementerian telah pun mengeluarkan satu arahan bahawa permohonan untuk menukar nama bot dan juga membaharui lesen pukut tunda tidak dilayankan buat masa ini. Ini akan menimbulkan berbagai-bagai masalah khasnya akan menjejaskan nelayan-nelayan yang bergantung kepada mata pencarian di atas bot-bot yang berkenaan. Bot-bot ini, Tuan Pengerusi, terpaksa dijual kepada orang lain atau nelayan-nelayan lain oleh sebab pihak tuanpunya bot-bot tidak terdaya lagi untuk menjalankan perusahaan perikanan ini dan juga ada, setengah daripada nelayan-nelayan ini telah pun mengubah mata pencarian mereka dan juga berpindah ke tempat lain.

Oleh sebab arahan-arahan ini, Tuan Pengerusi, maka seperti yang saya sebutkan tadi pihak nelayan-nelayan yang bekerja sebagai awak-awak di atas bot-bot yang berkenaan ini tidak

dapat lagi menjalankan pekerjaan mereka selagi lesen-lesen ini tidak dapat diperbaharui oleh pemilik-pemilik bot-bot yang baru.

Masalah kedua, Tuan Pengerusi, ialah berkenaan dengan permohonan untuk membina bot-bot baru untuk menggantikan bot-bot lama oleh sebab kerosakan dan untuk mengelakkan dari berlaku sebarang kemalangan kepada nelayan-nelayan yang bekerja di atas bot-bot tersebut dan juga untuk memberi peluang yang lebih baik untuk nelayan-nelayan ini mencari nafkah menangkap ikan di laut. Dalam hal ini juga pihak Kementerian tidak memberi layanan ataupun mengenakan syarat bahawa bot-bot yang lama ini tidak dapat diberi kebenaran untuk digantikan dengan bot-bot baru, melainkan bot-bot yang lebih daripada 40 tan sahaja.

Saya bagi pihak nelayan-nelayan yang terlibat ini ingin membuat rayuan di dalam Dewan yang mulia ini supaya dasar ini dapat dikaji semula untuk mengelakkan masalah-masalah yang dihadapi oleh nelayan-nelayan yang terjejas mata pencarian mereka oleh sebab dasar yang dikenakan oleh pihak Kementerian Pertanian.

Tuan Pengerusi, perkara kedua yang ingin saya bangkitkan di Dewan yang mulia pada hari ini ialah masalah yang dihadapi oleh pihak Syarikat Kerjasama Nelayan dan Persatuan-persatuan Nelayan. Kegiatan dan segala aktiviti Syarikat Kerjasama Nelayan dan juga Persatuan Nelayan di sebelah Pantai Barat sekarang ini adalah bertujuan untuk memberi perlindungan kepada ahli-ahli dan juga kepada nelayan-nelayan yang bersekutu dengannya. Dan semenjak Syarikat-syarikat Kerjasama Nelayan dan Pertubuhan-pertubuhan Nelayan ini ditubuhkan, maka pihak syarikat dan persatuan telah dapat memberi kemudahan-kemudahan di dalam segala segi, juga untuk membimbing pihak nelayan-nelayan ini dan

memberi bantuan seperti menetapkan harga-harga pasaran yang baik, membantu anak-anak nelayan dalam segi pelajaran dan lain-lain dan juga menyediakan derma-derma terhadap kematian kepada ahli-ahli yang susah dan juga kebajikan-kebajikan yang lain.

Beberapa tahun yang lalu, Tuan Pengerusi, pihak Kementerian Pertanian telah pun mengeluarkan beberapa lesen-lesen bot kepada nelayan-nelayan, khasnya nelayan-nelayan di Kuala Kedah dengan syarat bahawa lesen-lesen ini kenalah dinamakan ataupun dimiliki oleh Syarikat-syarikat Kerjasama Persatuan-persatuan Nelayan. Maka selepas lesen-lesen ini diberi kepada Syarikat-syarikat Kerjasama Nelayan dan Persatuan-persatuan Nelayan, maka lesen-lesen ini diberi kepada ahli-ahli syarikat dan juga ahli-ahli persatuan untuk mengadakan bot-bot dan menjalankan perusahaan-perusahaan penangkapan ikan sehinggalah ke hari ini. Tetapi malangnya, Tuan Pengerusi, pada 2hb Januari tahun ini satu arahan baru pula dikeluarkan kepada syarikat-syarikat nelayan dan juga persatuan-persatuan nelayan supaya pihak syarikat dan pihak persatuan kenalah membina bot-bot mereka sendiri di dalam masa tempoh 6 bulan yang akan berakhir pada 30hb Jun tahun ini. Ini adalah menyulitkan kepada pihak persatuan dan pihak syarikat-syarikat nelayan oleh sebab sesebuah bot yang perlu dibina itu akan menelan belanja lebih daripada \$80,000 dan sudah tentulah pihak syarikat dan pihak persatuan yang serba kekurangan dan miskin tidak dapat membinakan bot-bot ini dalam masa yang begitu singkat seperti yang dialami oleh pihak Syarikat Kerjasama dan Persatuan Nelayan di Kuala Kedah.

Tuan Pengerusi, dengan adanya peluang pada hari ini di bawah butiran tajuk "Perikanan" ini saya juga ingin

membuat rayuan kepada Kerajaan, khususnya kepada pihak Kementerian Pertanian supaya dasar ini dapat dikaji semula dan juga diberi peluang yang lebih masa kepada pihak Syarikat Kerjasama Nelayan dan Persatuan Nelayan untuk membina bot-botnya sendiri.

Kedua, saya juga merayu supaya pihak Kementerian atau mana-mana agensi Kerajaan untuk memberi kemudahan-kemudahan kewangan kepada syarikat-syarikat nelayan ini untuk membina bot-bot mereka sendiri oleh sebab seperti yang saya katakan tadi ini akan memerlukan peruntukan kewangan yang begitu banyak yang tidak mampu dibiayai oleh pihak syarikat ataupun persatuan nelayan di dalam masa yang singkat ini.

Dengan rayuan itu, Tuan Pengerusi, saya menyokong Memorandum Perbendaharaan mengenai Anggaran Perbelanjaan Pembangunan Tambahan Ketiga tahun 1982 di bawah tajuk Kementerian Pertanian.

Tuan Pengerusi: Saya minta Menteri menjawab.

6.28 ptg.

Timbalan Menteri Pertanian (Tuan Luhut Wan): Tuan Pengerusi, saya ucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli yang telah mengambil bahagian dalam perbincangan anggaran yang telah dianggarkan untuk pembinaan berbagai-bagai projek di Kementerian Pertanian, khasnya bagi Ahli Yang Berhormat dari Tanjong Karang, Ahli Yang Berhormat dari Parit, Ahli Yang Berhormat dari Bagan Datok, Ahli Yang Berhormat dari Batu Pahat, Ahli Yang Berhormat dari Tenggaroh, Ahli Yang Berhormat dari Parit Buntar dan juga Ahli Yang Berhormat dari Kuala Kedah. Saya fikir untuk menyenangkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbincangan ini, lebih

baik saya membuat penjelasan satu demi satu untuk menjawab pertanyaan dan syor-syor yang telah pun dibawa ke mari untuk perhatian Kerajaan, khasnya untuk Kementerian Pertanian.

Saya mengucapkan setinggi-tinggi tahniah kepada Ahli Yang Berhormat dari Tanjong Karang oleh kerana sebagaimana yang telah pun diterangkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi bahawa beliau telah dapat menyelesaikan beberapa masalah di kawasan pilihanraya Yang Berhormat itu. Yang sebenarnya begitulah tugas dan usaha para pemimpin-pemimpin yang kita kehendaki oleh kerana sebagaimana telah diterangkan oleh Yang Berhormat tadi ada dua golongan yang bertelingkah dalam kawasan pilihanraya, iaitu mengenai projek-projek Barat Laut di Tanjong Karang dan masalah itu telah pun diatasi oleh Ahli Yang Berhormat itu. Jadi tidak syak lagi pihak Kerajaan dan pihak Kementerian Pertanian mengucapkan syabas atas tugas yang cemerlang begitu. Dan juga terhadap masalah-masalah tanah dan parit yang dialami oleh para petani-petani di rancangan Kuala Selangor ini atau di projek Barat Laut ini, kita daripada pihak Kementerian sentiasa mengambil perhatian yang berat untuk mengatasi masalah ini oleh kerana sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum kerana pihak Kementerian ini sangat sibuk dan juga kita bernasib baik kerana boss saya itu, Yang Berhormat Menteri Pertanian, adalah seorang yang saya anggap energetic, beliau lari ke sana sini, apa boleh buat, negara kita ini begitu luas dan besar, beliau pun begitu sibuk dan satu ketika nanti kalau bukan pihak beliau ataupun pihak saya, tentu sekali salah satu antara kami pergi menyelidiki perkara ini dengan telitinya.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, masa sudah cukup. Boleh sambung semula esok puji-pujian itu (*Ketawa*).

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

*(Tuan Yang Dipertua mem-
pengerusikan Mesyuarat)*

PENANGGUHAN MESYUARAT

Menteri Kerjaraya dan Kemudahan-kemudahan Awam (Dato' S. Samy Vellu): Tuan Yang Dipertua, menurut Peraturan Mesyuarat 16 (3), saya memohon mencadangkan iaitu Majlis Mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Menteri Pertanian (Dato' Abdul Manan bin Othman): Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN PENANGGUHAN

FLAT-FLAT DI RUMAH PANGSA SENTUL—AGIHAN

6.30 ptg.

Dr Tan Seng Giaw (Kepong): Tuan Yang Dipertua, sebagai tauladan Ahli-ahli Yang Berhormat telah bersetuju melanjutkan masa 15 minit bagi tiap-tiap hari. Dengan ini saya membentangkan ucapan saya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan dan dengan ini saya hendak dia menjawab.

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat kena bagi syarahan tangguhan.

Dr Tan Seng Giaw: Saya telah memberi isi kandungan kepadanya pada minggu yang lepas.

Tuan Yang Dipertua: Tidak boleh begitu, kena berucap dalam Majlis ini.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk membentangkan beberapa masalah yang bersabit dengan pembangunan untuk suatu bandar baru di Sentul, kawasan Kepong.

Saya sentiasa berasa gembira dengan adanya pembangunan di mana-mana kawasan termasuk kawasan Kepong di mana pembangunan teratur adalah.....

Dato' K. Pathmanaban: Tuan Yang Dipertua, tidak cukup korum.

Tuan Yang Dipertua: Sila kira.

(Loceng dibunyikan: Ahli-ahli dikira, kurang 26 Ahli hadir)

Tuan Yang Dipertua: Oleh sebab tidak ada korum, maka Mesyuarat ditangguhkan sehingga jam 2.30 petang besok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.35 petang.